

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 337

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

52. évfolyam

2009. december 18.

Tartalom

I Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1211/2009/EK rendelete (2009. november 25.) az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületének (BEREC) és Hivatalának létrehozásáról ⁽¹⁾ 1

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/136/EK irányelve (2009. november 25.) az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv, az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló 2002/58/EK irányelv és a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködéséről szóló 2006/2004/EK rendelet módosításáról ⁽¹⁾ 11
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/140/EK irányelve (2009. november 25.) az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló 2002/21/EK irányelv, az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférésről, valamint azok összekapcsolásáról szóló 2002/19/EK irányelv és az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló 2002/20/EK irányelv módosításáról ⁽¹⁾ 37

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

Ár: 4 EUR

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1211/2009/EK rendelete

(2009. november 25.)

az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületének (BEREC) és Hivatalának létrehozásáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással összhangban ⁽³⁾,

mivel:

(1) Az elektronikus hírközlő hálózatok és hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (keretirányelv) ⁽⁴⁾, az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférésről, valamint azok összekapcsolásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (hozzáférési irányelv) ⁽⁵⁾, az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (engedélyezési irányelv) ⁽⁶⁾, az

egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) ⁽⁷⁾ és az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) ⁽⁸⁾ (a továbbiakban együttesen: a keretirányelv és a különös irányelvek) célja a belső elektronikus hírközlési piac létrehozása a Közösségen belül oly módon, hogy eközben az erősebb verseny révén biztosított legyen a befektetések, az innováció és a fogyasztóvédelem magas szintje.

(2) A Közösségen belüli nyilvános mobil hírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló, 2007. június 27-i 717/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁹⁾ a közösségi barangolás tekintetében kiegészíti és támogatja az elektronikus hírközlő hálózatokra vonatkozó uniós szabályozási keretben foglalt rendelkezéseket.

(3) Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások belső piacának sikeres kialakítása szempontjából lényeges, hogy valamennyi tagállamban következetesen alkalmazzák az európai uniós szabályozási keretet. Az uniós szabályozási keret kitézi az elérendő célok és cselekvési keretet határoz meg a nemzeti szabályozó hatóságok számára, ugyanakkor bizonyos területeken rugalmasságot engedélyez számukra a szabályoknak a nemzeti feltételek figyelembevételével történő alkalmazására.

⁽¹⁾ HL C 224., 2008.8.30., 50. o.

⁽²⁾ HL C 257., 2008.10.9., 51. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2008. szeptember 24-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2009. február 16-i közös álláspontja (HL C 75. E, 2009.3.31., 67. o.), az Európai Parlament 2009. május 6-i álláspontja és a Tanács 2009. október 26-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 108., 2002.4.24., 33. o.

⁽⁵⁾ HL L 108., 2002.4.24., 7. o.

⁽⁶⁾ HL L 108., 2002.4.24., 21. o.

⁽⁷⁾ HL L 108., 2002.4.24., 51. o.

⁽⁸⁾ HL L 201., 2002.7.31., 37. o.

⁽⁹⁾ HL L 171., 2007.6.29., 32. o.

- (4) Tekintettel a következetes szabályozási gyakorlat kialakításának és az uniós szabályozási keret következetes alkalmazásának szükségességére, a Bizottság az elektronikus hírközlési hálózatokkal és szolgáltatásokkal foglalkozó európai szabályozók csoportjának létrehozásáról szóló, 2002. július 29-i 2002/627/EK bizottsági határozat⁽¹⁾ alapján létrehozta az európai szabályozók csoportját (European Regulators Group, ERG), amelynek feladata, hogy tanácsadást és támogatást nyújtson a Bizottságnak a belső piac fejlesztése során, valamint – általánosabb értelemben – hogy összekötő szerepet játsszon a nemzeti szabályozó hatóságok és a Bizottság között.
- (5) Az ERG pozitív szerepet tölt be azért, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok egymás közötti és a Bizottsággal való együttműködésén keresztül elősegíti a következetes szabályozási gyakorlat irányába történő előrelépést. Ez a megközelítés – amely a nemzeti szabályozó hatóságok közötti, az információk és a gyakorlati tapasztalatokra vonatkozó tudás cseréje révén megvalósuló jobb összehangolás megteremtésére irányul – a bevezetése óta eltelt rövid időszakban sikeresnek bizonyult. A nemzeti szabályozó hatóságok közötti folyamatos, megerősített együttműködésre és koordinációra továbbra is szükség lesz az elektronikus hírközlési hálózatok és szolgáltatások belső piacának fejlesztéséhez.
- (6) Ennek érdekében – az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testülete (Body of European Regulators for Electronic Communications (BEREC)), (a továbbiakban: a Testület) néven – meg kell erősíteni az ERG-t és el kell ismerni az uniós szabályozási keretben betöltött szerepét. A Testület nem közösségi ügynökség, és nem jogi személy. A Testület felváltja az ERG-t, és a nemzeti szabályozó hatóságok, valamint a hatóságok és a Bizottság közötti együttműködés kizárólagos fórumaként működik a nemzeti szabályozó hatóságoknak az EU-keretszabályozás alapján felmerülő összes feladatának teljesítése során. A Testület függetlensége, az általa nyújtott tanácsok és információk színvonala, eljárásainak és működési módszereinek átláthatósága, valamint a feladatai ellátásában tanúsított gondossága révén biztosítja a szakértelmet és megeremti a bizalmat.
- (7) A Testület a szakértelem összpontosítása révén támogatja a nemzeti szabályozó hatóságokat – anélkül, hogy átvénné tőlük a már meglévő feladataikat vagy párhuzamosan végezne már megkezdett tevékenységeket –, valamint segíti a Bizottságot feladatai végrehajtásában.
- (8) A Testület – az elektronikus hírközlő hálózatokra és szolgáltatásokra vonatkozó uniós szabályozási keret valamennyi tagállamban való következetes alkalmazásának biztosítása, és ezáltal a belső piac fejlődéséhez való hozzájárulás érdekében – folytatja az ERG tevékenységét, és elősegíti a nemzeti szabályozó hatóságok egymás közötti és a Bizottsággal való együttműködését.
- (9) A Testület emellett az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság mérlegelő, tanácskozó és tanácsadó szerveként is működik az elektronikus hírközlés területén. Ennek megfelelően a Testület – az intézmények kérésére vagy saját kezdeményezésére – tanácsot ad az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.
- (10) A Testület a már létező csoportokkal és bizottságokkal – mint például a 2002/21/EK irányelvvel (keretirányelv) létrehozott hírközlési bizottsággal, az Európai Közösség rádióspektrum-politikájának keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 676/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal (rádióspektrum-határozat)⁽²⁾ létrehozott rádióspektrum-bizottsággal, a rádiófrekvencia-politikával foglalkozó csoport létrehozásáról szóló, 2002. július 26-i 2002/622/EK bizottsági határozattal⁽³⁾ létrehozott, rádiófrekvencia-politikával foglalkozó tanácsadó csoport, a 89/552/EGK tanácsi irányelvet módosító, a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1997. június 30-i 97/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾ alapján létrehozott kapcsolattartó bizottsággal – együttműködve és azok szerepének sérelme nélkül végzi feladatait.
- (11) A Testület szakmai és ügyviteli támogatással való ellátása érdekében a Hivatal jogi személyiséggel rendelkező közösségi szervként kell létrehozni, és az e rendelet által rá ruházott feladatokat kell végrehajtania. Ahhoz, hogy a Testület számára hatékony támogatást nyújthasson, a Hivatalnak jogi, igazgatási és pénzügyi önállósággal kell rendelkeznie. A Hivatal egy irányítóbizottságból és egy igazgatási vezetőből áll.
- (12) A Testület és a Hivatal szerkezeti felépítésének karcsúnak és a rájuk ruházott feladatok elvégzésére alkalmasnak kell lennie.
- (13) A Hivatalnak közösségi szervnek kell lennie, az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet⁽⁵⁾ (a költségvetési rendelet) 185. cikkének értelmezése szerint. A Hivatalra alkalmazni kell az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyveremről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodást⁽⁶⁾ és különösen annak 47. pontját.

(2) HL L 108., 2002.4.24., 1. o.

(3) HL L 198., 2002.7.27., 49. o.

(4) HL L 202., 1997.7.30., 60. o.

(5) HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

(6) HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

(1) HL L 200., 2002.7.30., 38. o.

(14) Mivel a javasolt intézkedés céljait – nevezetesen a következetes szabályozási gyakorlatnak a nemzeti szabályozó hatóságok közötti, valamint a nemzeti szabályozó hatóságok és a Bizottság közötti, megerősített együttműködésen és koordináción keresztül megvalósuló továbbfejlesztését – e rendelet uniós hatókörére tekintettel a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

A TESTÜLET LÉTREHOZÁSA

1. cikk

Létrehozás

(1) Létrejön az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testülete (a továbbiakban: a Testület) az e rendeletben megállapított felelősségi körrel.

(2) A Testület a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) és a 2002/19/EK, a 2002/20/EK, a 2002/22/EK és a 2002/58/EK irányelv (különös irányelvek), valamint a 717/2007/EK rendelet hatálya alá tartozó területen fejt ki tevékenységét.

(3) A Testület független, pártatlan és átlátható módon végzi feladatait. A Testület valamennyi tevékenysége folyamán ugyanazokat a célokat követi, amelyeket a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 8. cikke a nemzeti szabályozó hatóságok számára ír elő. A Testület az elektronikus hírközlésre vonatkozó uniós szabályozási keret következetes alkalmazásának biztosítására törekedve hozzájárul különösen az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások belső piacának fejlődéséhez és jobb működéséhez.

(4) A Testület a nemzeti szabályozó hatóságoknál rendelkezésre álló szakértelemre támaszkodik, és feladatait a nemzeti szabályozó hatóságokkal és a Bizottsággal együttműködve végzi. A Testület előmozdítja a nemzeti szabályozó hatóságok egymás közötti és a Bizottsággal való együttműködését. A Testület ezenfelül tanácsot ad a Bizottságnak, valamint kérésre az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

II. FEJEZET

A TESTÜLET SZERVEZETI FELÉPÍTÉSE

2. cikk

A Testület szerepe

A Testület:

- a) kidolgozza és a nemzeti szabályozó hatóságok körében terjeszti a szabályozással kapcsolatos legjobb gyakorlatokat, például az uniós szabályozási keret végrehajtására vonatkozó közös megközelítéseket, módszereket és iránymutatásokat;
- b) kérésre szabályozási kérdésekben segítséget nyújt a nemzeti szabályozó hatóságoknak;
- c) véleményt nyilvánít a Bizottság által elfogadandó, az ebben a rendeletben, a 2002/21/EK irányelvben (keretirányelv) és a különös irányelvekben említett határozatok, ajánlások és iránymutatások tervezete tekintetében;
- d) a Bizottság indokolt kérésére vagy saját kezdeményezésére jelentéseket készít és tanácsot ad, valamint indokolt kérésre vagy saját kezdeményezésére véleményt nyilvánít az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az elektronikus hírközléssel kapcsolatos, a hatáskörébe tartozó bármely kérdésben;
- e) kérésre segíti az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot, valamint a nemzeti szabályozó hatóságokat a harmadik felekkel fenntartott kapcsolataikban, és a velük folytatott egyeztetéseikben és információcseréikben; továbbá segíti a Bizottságot és a nemzeti szabályozó hatóságokat a szabályozással kapcsolatos legjobb gyakorlatok harmadik felek körében való terjesztésében.

3. cikk

A Testület feladatai

- (1) A Testület feladatai a következők:
 - a) vélemény nyilvánítása a nemzeti szabályozó hatóságoknak a piac meghatározásával, a jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozások kijelölésével és a kötelezettségek kiszabásával kapcsolatos intézkedéstervezeteivel kapcsolatban a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 7. és 7a. cikkével összhangban; valamint a nemzeti szabályozó hatóságokkal való együttműködés és közös munka, a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 7. és 7a. cikkével összhangban;
 - b) vélemény nyilvánítása a bejelentések formájára, tartalmára és az azokban közzendő adatok részletességére vonatkozó ajánlástervezetekről és/vagy iránymutatásokról a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 7b. cikkével összhangban;
 - c) konzultáció az érintett termék- és szolgáltatási piacokra vonatkozó ajánlástervezetekkel kapcsolatban a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 15. cikkével összhangban;

- d) vélemény nyilvánítása a tagországok közötti piacok meghatározására vonatkozó határozattervezetekről a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 15. cikkével összhangban;
- e) a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 16. cikkével összhangban kérésre segítséget nyújt a nemzeti szabályozó hatóságoknak az adott piac elemzésével összefüggésben;
- f) vélemény nyilvánítása a harmonizációra vonatkozó határozattervezetekről és ajánlásokról, a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 19. cikkével összhangban;
- g) konzultáció és vélemény nyilvánítása a határokon átnyúló vitás kérdésekben, a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 21. cikkével összhangban;
- h) vélemény nyilvánítása a nemzeti szabályozó hatóságok számára kivételes intézkedések engedélyezésére vagy nem engedélyezésére vonatkozó határozattervezetekről, a 2002/19/EK irányelv (hozzáférési irányelv) 8. cikkével összhangban;
- i) konzultáció a „112”-es segélyhívó számhoz való hatékony hozzáférésre vonatkozó intézkedéstervezetek tárgyában, a 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) 26. cikkével összhangban;
- j) konzultáció a „116”-os hívószámok, különösen az eltűnt gyermekek felkutatására fenntartott 116-000-os segélyvonal hatékony bevezetésével kapcsolatos intézkedéstervezetek tárgyában, a 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) 26. cikkével összhangban;
- k) segítségnyújtás a Bizottság számára a 2002/19/EK irányelv (hozzáférési irányelv) II. mellékletének frissítése tekintetében, a nevezett irányelv 9. cikkével összhangban;
- l) kérésre segítség nyújtása a nemzeti szabályozó hatóságok számára a számozási erőforrásokkal kapcsolatos csalás vagy a számozási erőforrások Közösségen belüli, különösen a határokon átnyúló szolgáltatások esetében való nem rendeltetésszerű felhasználásával kapcsolatos kérdésekben;
- m) vélemény nyilvánítása a határokon átnyúló üzleti szolgáltatások nyújtóira vonatkozó közös szabályok és követelmények kidolgozásának biztosítása érdekében;
- n) az elektronikus hírközlési szektor fejlődésének figyelemmel kísérése és jelentéskészítés, valamint éves jelentés közzététele az ágazat helyzetének alakulásáról.

(2) A Testület a Bizottság indokolással ellátott kérésére egyhangú döntést hozhat az I. cikk (2) bekezdésében meghatározott szerepének teljesítése érdekében szükséges egyéb különleges feladatok vállalásáról.

(3) A nemzeti szabályozó hatóságok és a Bizottság a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszik a Testület véleményét, ajánlását, útmutatását, tanácsát vagy a Testület által meghatározott, a szabályozással kapcsolatos legjobb gyakorlatot. A Testület – adott esetben – konzultálhat az érintett nemzeti versenyhatóságokkal, mielőtt véleményét eljuttatná a Bizottsághoz.

4. cikk

A Testület összetétele és szervezeti felépítése

(1) A Testület a szabályozói tanácsból áll.

(2) A szabályozói tanács tagállamonként egy-egy tagból áll, akik egyúttal a tagállamok mindegyikében létrehozott – az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások piaca napi működésének felügyeletéért elsődleges felelősséget viselő – nemzeti szabályozó hatóságok vezetői vagy kinevezett magas szintű képviselői.

Az e rendelettel rá ruházott feladatok ellátása során a Testület függetlenül jár el.

A szabályozói tanács tagjai nem kérhetnek, és nem fogadhatnak el semmilyen utasítást sem bármely kormány, sem a Bizottság, sem bármely köz- vagy magánjogi jogalany részéről.

A nemzeti szabályozó hatóságok tagállamonként egy póttagot jelölnek ki.

A Bizottság megfigyelői státusszal és ennek megfelelő szintű képvisellel rendelkezik.

(3) Az Európai Gazdasági Térség (EGT) államainak és az Európai Unió tagjelölt államainak nemzeti szabályozó hatóságai megfigyelői státusszal – és ennek megfelelő szintű képvisellel – rendelkeznek. A Testület az üléseire más szakértőket és megfigyelőket is meghívhat.

(4) A szabályozói tanács a Testület eljárási szabályzatának megfelelően tagjai közül elnököt és alelnök(ke)t jelöl ki. Az elnökhelyettes hivatalból ellátja az elnök feladatait, ha az elnök nincs abban a helyzetben, hogy maga lássa el azokat. Az elnök és az alelnök(ök) megbízatása egy évre szól.

(5) Az elnök – a szabályozói tanácsnak az elnök feladataival kapcsolatos szerepének sérelme nélkül – nem kérhet, és nem fogadhat el semmilyen utasítást sem bármely kormány, sem a Bizottság, sem bármely köz- vagy magánjogi jogalany részéről.

(6) A szabályozói tanács üléseit az elnök hívja össze, és legalább évente négy alkalommal rendes ülésre kerül sor. Ezenkívül, az elnök kezdeményezésére, a Bizottság kérésére vagy a szabályozói tanács tagjai legalább egyharmadának kérésére soron kívüli ülést kell összehívni. Az ülés napirendjét az elnök határozza meg, és azt nyilvánosságra kell hozni.

(7) A Testület munkáját szakértői munkacsoportokban lehet megszervezni.

(8) A Bizottság meghívást kap a szabályozói tanács valamennyi plenáris ülésére.

(9) A szabályozói tanács valamennyi tagjának kétharmados többségével jár el, kivéve, ha e rendelet, illetve a keretirányelv vagy a különös irányelvek másképpen írják elő. Minden tag, illetve póttag egy szavazattal rendelkezik. A Testület határozatait nyilvánosságra kell hozni, és azokban – az adott nemzeti szabályozó hatóság kérésére – jelezni kell, ha valamelyik nemzeti szabályozó hatóság fenntartással élt.

(10) A Testület eljárási szabályzatát a szabályozói tanács állapítja meg és hozza nyilvánosságra. Az eljárási szabályzat részletesen meghatározza a szavazásra vonatkozó szabályokat, többek között azt, hogy egy tag milyen feltételek szerint járhat el egy másik tag nevében, milyen szabályok vonatkoznak a határozatképességre, valamint az ülésekről szóló értesítések határidejét. Az eljárási szabályzatnak ezenfelül biztosítania kell, hogy a szabályozói tanács tagjai minden ülés előtt kézhez kapják a teljes napirendet és a javaslattervezeteket annak érdekében, hogy a szavazás előtt lehetőségük legyen módosításokat javasolni. Az eljárási szabályzat többek között sürgősségi szavazási eljárásokat is megállapíthat.

(11) A Testület számára a 6. cikkben említett Hivatal nyújt ügyviteli és szakmai támogató szolgáltatásokat.

5. cikk

A szabályozói tanács feladatai

(1) A szabályozói tanács teljesíti a Testület 3. cikkben előírt feladatait, és meghozza a feladatainak ellátásával kapcsolatos valamennyi határozatot.

(2) A szabályozói tanácsnak a tagállamok vagy szabályozó hatóságai önkéntes hozzájárulását a 11. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban előzetesen jóvá kell hagynia, az alábbiaknak megfelelően:

- a) egyhangúlag, ha valamennyi tagállam vagy nemzeti szabályozó hatóság a hozzájárulás mellett döntött;
- b) egyszerű többséggel, ha több tagállam vagy nemzeti szabályozó hatóság egyhangúlag cselekedve a hozzájárulás mellett döntött.

(3) A szabályozói tanács a 22. cikkel összhangban a Testület nevében elfogadja a Testület irataihoz való hozzáférésre vonatkozó külön rendelkezéseket.

(4) A szabályozói tanács az érdekelt felekkel az 17. cikkel összhangban folytatott konzultációt követően elfogadja a Testület éves programját, a program tárgyát képező évet megelőző év végéig. A szabályozói tanács a munkaprogramot minden évben közvetlenül az elfogadása után továbbítja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

(5) A szabályozói tanács elfogadja, majd az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Számvevőszéknek legkésőbb minden évben június 15-ig továbbítja a Testület tevékenységéről szóló éves jelentést. Az Európai Parlament a szabályozói tanács elnökét felkérheti arra, hogy tájékoztassa a Testület tevékenységeivel kapcsolatos lényeges ügyekről.

6. cikk

A Hivatal

(1) A Hivatal, mint jogi személyiséggel rendelkező közösségi szerv, a költségvetési rendelet 185. cikkének értelmében létrejön. A Hivatalra alkalmazni kell a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 47. pontját.

(2) A Hivatal a szabályozói tanács irányítása alatt különösen az alábbi feladatokat látja el:

- szakmai és ügyviteli támogató szolgáltatásokat nyújt a Testület számára,
- tájékoztatásokat gyűjt a nemzeti szabályozó hatóságoktól, valamint információkat cserél és továbbít a 2. cikk a) pontjában és a 3. cikkben előírt szerepével és feladataival összefüggésben,
- a 2. cikk a) pontja értelmében terjeszti a szabályozással kapcsolatos helyes gyakorlatokat a nemzeti szabályozó hatóságok körében,
- segítséget nyújt az elnöknek a szabályozói tanács munkájának előkészítésében,
- a szabályozói tanács kérésére felállítja a szakértői munkacsoportokat és támogatást nyújt zökkenőmentes működésükhöz.

(3) A Hivatalt a következők alkotják:

- a) az irányítóbizottság;
- b) az igazgatási vezető.

(4) A Hivatalt valamennyi tagállamban az a legteljesebb jogképesség illeti meg, amellyel a nemzeti jog szerint jogi személy rendelkezhet. A Hivatal jogosult különösen ingó és ingatlan vagyont szerezni, illetőleg azt elidegeníteni, valamint bírósági eljárásban félként részt venni.

(5) A Hivatal irányítását az igazgatási vezető végzi, feladatainak elvégzéséhez szükséges, szigorúan korlátozott számú alkalmazottal. Az alkalmazottak számára az irányítóbizottság és az igazgatási vezető tesz javaslatot a 11. cikkel összhangban. Az alkalmazottak számát kizárólag az irányítóbizottság egyhangú jóváhagyásával lehet növelni.

7. cikk

Irányítóbizottság

(1) Az irányítóbizottság a Bizottság egy képviselőjén kívül tagállamonként egy-egy tagból áll, akik egyúttal a tagállamok mind-egyikében létrehozott, az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások piaca napi működésének felügyeletéért elsődleges felelősséget viselő független nemzeti szabályozó hatóságok vezetői vagy kinevezett magas szintű képviselői.

Minden tag egy szavazattal rendelkezik.

Az irányítóbizottságra a 4. cikk rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(2) Az igazgatási vezetőt az irányítóbizottság nevezi ki. Az igazgatási vezető-jelölt nem vesz részt e határozat előkészítésében, illetve az arról szóló szavazásban.

(3) Az irányítóbizottság iránymutatást ad az igazgatási vezetőnek feladatai végrehajtásához.

(4) Az alkalmazottakat az irányítóbizottság nevezi ki.

(5) Az irányítóbizottság segíti a szakértői munkacsoportok munkáját.

8. cikk

Az igazgatási vezető

(1) Az igazgatási vezető elszámolni tartozik az irányítóbizottság felé. Az igazgatási vezető feladatai ellátása körében semmilyen módon nem kérhet, és nem fogadhat el semmilyen utasítást sem tagállamtól, sem nemzeti szabályozó hatóságtól, sem a Bizottságtól, sem harmadik féltől.

(2) Az igazgatási vezetőt – az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési hálózatok és szolgáltatások terén elért érdemei, valamint képességei és tapasztalata alapján – az irányítóbizottság nevezi ki, nyílt versenyvizsgát követően. Kinevezése előtt az irányítóbizottság által kiválasztott jelölt alkalmasságával kapcsolatban az Európai Parlament nem kötelező erejű véleményt nyilváníthat. E célból a jelöltet felkéri, hogy tegyen nyilatkozatot az Európai Parlament illetékes bizottsága előtt, és válaszoljon a képviselők által feltett kérdésekre.

(3) Az igazgatási vezető megbízása három évre szól.

(4) Az irányítóbizottság – az elnök által készített értékelő jelentés figyelembevételével, és kizárólag akkor, ha ezt a Testület feladatai és a vele szemben támasztott követelmények indokolják – az igazgatási vezető megbízását egyetlen alkalommal, legfeljebb további három évre megújíthatja.

Ha az irányítóbizottságnak szándékában áll megújítani az igazgatási vezető megbízását, erről tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet.

Ha megbízását nem újították meg, az igazgatási vezető mindaddig hivatalban marad, amíg utódját ki nem nevezik.

9. cikk

Az igazgatási vezető feladatai

(1) Az igazgatási vezető felelős a Hivatal vezetéséért.

(2) Az igazgatási vezető részt vesz a szabályozói tanács, az irányítóbizottság és a szakértői munkacsoportok programjának előkészítésében. Az igazgatási vezető részt vesz – szavazati jog nélkül – a Testület szabályozói tanácsa és az irányítóbizottság munkájában.

(3) Az irányítóbizottság minden évben az igazgatási vezető segítségével elkészíti a Hivatal következő évi munkaprogramjának tervezetét. A munkaprogram-tervezetet az adott év június 30-ig az irányítóbizottság elé terjesztik, és azt az irányítóbizottság az adott év szeptember 30-ig elfogadja, az Európai Parlament és a Tanács (a továbbiakban együttesen: a költségvetési hatóság) támogatásra vonatkozó későbbi határozatának sérelme nélkül.

(4) Az igazgatási vezető – a szabályozói tanács iránymutatásával – ellenőrzi a Hivatal éves munkaprogramjának végrehajtását.

(5) Az igazgatási vezető az irányítóbizottság felügyelete alatt megfelelő intézkedésekkel – különösen belső ügyviteli utasítások elfogadásával és közlemények közzétételével – gondoskodik arról, hogy a Hivatal e rendelettel összhangban működjék.

(6) Az igazgatási vezető a 13. cikk értelmében az irányítóbizottság felügyelete alatt végrehajtja a Hivatal költségvetését.

(7) Az igazgatási vezető minden évben részt vesz a Testület tevékenységéről szóló, az 5. cikk (5) bekezdésében említett éves jelentés tervezetének előkészítésében.

10. cikk

Személyzet

(1) A Hivatal alkalmazottaira – az igazgatási vezetőt is beleértve – a 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendelettel⁽¹⁾ megállapított, az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata, az Európai Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek, valamint az Európai Közösségek intézményei által az említett szabályzat, illetve feltételek alkalmazása céljából közösen elfogadott szabályok alkalmazandók.

(2) Az irányítóbizottság – a Bizottsággal egyetértésben, az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata 110. cikkében foglaltaknak megfelelően – elfogadja a szükséges végrehajtó intézkedéseket.

⁽¹⁾ HL L 56., 1968.3.4., 1. o.

(3) Az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata által a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott hatáskört, valamint az Európai Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek által a szerződés kötésre jogosult hatóságra ruházott hatáskört az irányítóbizottság alelnöke gyakorolja.

(4) Az irányítóbizottság elfogadhat olyan rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik, hogy ideiglenesen, legfeljebb hároméves időszakra kirendelt tagállami szakértőket alkalmazzanak a Hivatalnál.

III. FEJEZET

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

11. cikk

A Hivatal költségvetése

(1) A Hivatal bevételei és forrásai különösen a következőkből állnak:

- a) az Európai Unió általános költségvetésének megfelelő fejezeteiben (a Bizottságra vonatkozó szakaszban) szülő, előirányzott közösségi támogatás, a költségvetési hatóság döntésének és a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 47. pontjának megfelelően;
- b) a tagállamok vagy nemzeti szabályozó hatóságok önkéntes pénzügyi hozzájárulásai, az 5. cikk (2) bekezdése alapján. Ezeket a hozzájárulásokat az operatív kiadások bizonyos tételeinek finanszírozására lehet használni a Hivatal és a tagállamok vagy a nemzeti szabályozó hatóságok között az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet 185. cikkében említett szervekre vonatkozó költségvetési keretrendelettről szóló, 2002. november 19-i 2343/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet ⁽¹⁾ 19. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében megkötendő megállapodás alapján. Minden tagállam biztosítja, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok rendelkezzenek a Hivatal működésében való részvételhez szükséges megfelelő pénzügyi forrásokkal. Az Európai Unió általános költségvetése előzetes tervezetének megállapítása előtt a Hivatal időben megfelelő és részletes dokumentumokat terjeszt a költségvetési hatóság elé az e cikk értelmében célhoz kötött bevételeivel kapcsolatban.

(2) A Hivatal kiadásai személyzeti, igazgatási, infrastrukturális és működési költségekből állnak.

(3) A bevételeknek és kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük.

(4) Az összes bevételről és kiadásról pénzügyi évenként, amely a naptári évvel azonos, előzetes becslést kell készíteni, majd a becslült összegeket a költségvetésében fel kell tüntetni.

⁽¹⁾ HL L 357., 2002.12.31., 72. o.

(5) A Hivatal szervezeti és pénzügyi felépítését öt évvel a Hivatal létrehozását követően felül kell vizsgálni.

12. cikk

A költségvetés megállapítása

(1) Az irányítóbizottság az igazgatási vezető segítségével minden évben legkésőbb február 15-ig az előzetes munkaköri jegyzékkel együtt elkészíti a következő pénzügyi évre előirányzott kiadásokat magában foglaló előzetes költségvetés-tervezetet. A tervezet alapján az irányítóbizottság minden évben becslést készít a Hivatal következő pénzügyi évre várható bevételeiről és kiadásairól. Ezt a – létszámtervet is magában foglaló – becslést az irányítóbizottság legkésőbb március 31-ig a Bizottság elé terjeszti.

(2) Az előirányzatot a Bizottság az Európai Unió előzetes általános költségvetési tervezetével együtt megküldi a költségvetési hatóságnak.

(3) A becslés alapján a Bizottság a létszámterv céljára általa szükségesnek tekintett előirányzatokat beilleszti az Európai Unió általános költségvetésének előzetes tervezetébe, és javaslatot tesz a támogatás összegére.

(4) A költségvetési hatóság elfogadja a Hivatal létszámtervét.

(5) A Hivatal költségvetését az irányítóbizottság állítja össze. Végsőlegesen attól fogva tekintendő, hogy az Európai Unió általános költségvetését véglegesen elfogadták. A költségvetést szükség esetén eszerint ki kell igazítani.

(6) Az irányítóbizottság haladéktalanul értesíti a költségvetési hatóságot, ha olyan projekt megvalósítása áll szándékában, amely jelentős pénzügyi kihatással van költségvetésének finanszírozására, különösen pedig akkor, ha ingatlan – például épületek bérbe vagy tulajdonbavételével – kapcsolatos projektről van szó. Minderről tájékoztatja a Bizottságot. Ha a költségvetési hatóság bármely ága véleményt kíván kibocsátani, az ingatlanprojektről szóló tájékoztatás átvételétől számítva két héten belül értesíti az irányítóbizottságot erről a szándékáról. Válasz hiányában az irányítóbizottság lebonyolíthatja a tervezett ügyletet.

13. cikk

A költségvetés végrehajtása és ellenőrzése

(1) Az igazgatási vezető ellátja az engedélyezésre jogosult tisztviselő feladatait, és az irányítóbizottság felügyelete alatt végrehajtja a Hivatal költségvetését.

(2) Az irányítóbizottság éves tevékenységi jelentést készít a Hivatal számára egy megbízhatósági nyilatkozat kíséretében. Ezeket a dokumentumokat közzé kell tenni.

(3) A Hivatal számvitelért felelős tisztviselője minden pénzügyi év lezárulta után legkésőbb március 1-jéig megküldi a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének és a Számvevőszéknek az előzetes beszámolót, valamint az adott pénzügyi év költségvetési és pénzügyi gazdálkodásáról szóló jelentést. A Hivatal számvitelért felelős tisztviselője legkésőbb a következő év március 31-ig az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is megküldi a költségvetési és a pénzügyi gazdálkodásról szóló jelentést. A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője ezután az intézmények és a decentralizált szervek előzetes elszámolásait konszolidálja az 1605/2002/EK, Euratom rendelet 128. cikkével összhangban.

(4) A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője minden pénzügyi év lezárulta után legkésőbb március 31-ig megküldi a Számvevőszéknek a Hivatal előzetes beszámolóját, valamint az adott pénzügyi év költségvetési és pénzügyi gazdálkodásáról szóló jelentést. A pénzügyi év költségvetési és pénzügyi gazdálkodására vonatkozó jelentést az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz is el kell juttatni.

(5) Az igazgatási vezető, miután beérkeztek hozzá a Hivatal előzetes beszámolójára vonatkozó, a Számvevőszék által az 1605/2002/EK, Euratom rendelet 129. cikkében foglaltakkal összhangban tett észrevételek, saját hatáskörében összeállítja, majd véleményezésre az irányítóbizottság elé terjeszti a Hivatal végleges beszámolóját.

(6) Az irányítóbizottság véleményt nyilvánít a Hivatal végleges beszámolójáról.

(7) Az igazgatási vezető a pénzügyi év lezárulta után legkésőbb július 1-jéig eljuttatja a szóban forgó végleges beszámolót, valamint az irányítóbizottság véleményét az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Bizottsághoz és a Számvevőszékhez.

(8) A végleges beszámolót közzé kell tenni.

(9) Az irányítóbizottság legkésőbb október 15-ig választ küld a Számvevőszéknek annak észrevételeire. Az irányítóbizottság e válaszról másolatot küld az Európai Parlamentnek és a Bizottságnak.

(10) Az irányítóbizottság az Európai Parlamentnek – ez utóbbi kérésére, összhangban az 1605/2002/EK, Euratom rendelet 146. cikkének (3) bekezdésében foglaltakkal – minden olyan tájékoztatást megad, amely szükséges a szóban forgó pénzügyi évről szóló mentesítési eljárás zavartalan alkalmazásához.

(11) Az Európai Parlament – a Tanács minősített többséggel hozott ajánlása alapján – legkésőbb az N + 2. év május 15-éig dönt az irányítóbizottságnak az N. pénzügyi év költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről.

14. cikk

Belső ellenőrzési rendszerek

A Bizottság belső pénzügyi ellenőre felelős a Hivatal könyvvizsgálatáért.

15. cikk

Pénzügyi szabályok

A Hivatalra a 2343/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet vonatkozik. A Hivatalra vonatkozó további pénzügyi szabályokat a Bizottsággal folytatott konzultációt követően az irányítóbizottság fogadja el. A szóban forgó szabályok eltérhetnek a 2343/2002/EK, Euratom bizottsági rendeletről, ha a Hivatal saját működési igényei úgy kívánják, ehhez azonban a Bizottság előzetes hozzájárulására van szükség.

16. cikk

Csalás elleni intézkedések

(1) Csalás, vesztegetés és egyéb jogellenes cselekmények elleni fellépés céljából az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ előírásai megszorítás nélkül alkalmazandók.

(2) A Hivatal köteles csatlakozni az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága között létrejött, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz⁽²⁾, és haladéktalanul meghozni az Ügynökség egész személyzetére vonatkozó megfelelő rendelkezéseket.

(3) A finanszírozási határozatokban és a megállapodásokban, valamint a belőlük következő végrehajtási aktusokban kifejezetten ki kell kötni, hogy a Számvevőszék és az OLAF szükség esetén helyszíni ellenőrzésnek vetheti alá a Hivatal által kifizetett pénzügyi összegek kedvezményezettjeit, valamint az említett pénzügyi összegek odaítéléséért felelős alkalmazottakat.

IV. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

17. cikk

Konzultáció

Adott esetben a Testület – véleményeinek, a szabályozással kapcsolatos legjobb gyakorlatainak és jelentéseinek elfogadását megelőzően – konzultál az érdekelt felekkel és lehetőséget ad nekik észrevételeik ésszerű határidőn belüli közlésére. A Testület a 20. cikk sérelme nélkül nyilvánosságra hozza a konzultációs eljárás eredményeit.

⁽¹⁾ HL L 136., 1999.5.31., 1. o.

⁽²⁾ HL L 136., 1999.5.31., 15. o.

18. cikk

Átláthatóság és elszámoltathatóság

A Testület és a Hivatal tevékenységeit nagyfokú átláthatóság mellett folytatja. A Testület és a Hivatal gondoskodik arról, hogy a nyilvánosság és bármely érdekelt fél tárgyilagos, megbízható és könnyen hozzáférhető tájékoztatást kapjon, különösen munkájuk eredményeivel kapcsolatban.

19. cikk

A Testület és a Hivatal tájékoztatása

A Bizottság és a nemzeti szabályozó hatóságok a Testület és a Hivatal rendelkezésére bocsátják a feladataik elvégzése érdekében általuk kért információkat. Ezeket az információkat a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 5. cikkében megállapított szabályoknak megfelelően kell kezelni.

20. cikk

Titoktartás

A 22. cikkre is figyelemmel sem a Testület, sem a Hivatal nem hozza nyilvánosságra és nem adja tovább harmadik felek részére az általa feldolgozott vagy hozzá beérkezett olyan információkat, amelyeknek bizalmas kezelését kérték.

A szabályozói tanács és az irányítóbizottság tagjaira, az igazgatási vezetőre, a külső szakértőkre (a szakértői munkacsoportok szakértőit is ideértve) és a Hivatal alkalmazottaira feladataik megszüntét követően is vonatkoznak a Szerződés 287. cikke szerinti titoktartási előírások.

A Testület és a Hivatal belső eljárási szabályzatában meghatározza az (1) és (2) bekezdésben említett titoktartási szabályok végrehajtására vonatkozó gyakorlati intézkedéseket.

21. cikk

Érdekeltségi nyilatkozat

A szabályozói tanács és az irányítóbizottság tagjai, az igazgatási vezető és a Hivatal alkalmazottai kötelesek évente kötelezettségvállalási nyilatkozatot és érdekeltégi nyilatkozatot tenni, amelyben kijelentik, hogy semmilyen közvetett vagy közvetlen érdekeltégük nincsen, amely alapján függetlenségükkel kapcsolatban kétségek vetődhetnének fel. Ezeket a nyilatkozatokat írásban kell megtenni. A szabályozói tanács és az irányítóbizottság tagjai, valamint az igazgatási vezető által tett érdekeltégi nyilatkozatokat nyilvánosságra hozzák.

22. cikk

Hozzáférés az iratokhoz

(1) Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréstről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹⁾ a Testület és a Hivatal birtokában lévő dokumentumokra alkalmazni kell.

(2) A szabályozói tanács és az irányítóbizottság a Testület, illetve a Hivatal tényleges működésének kezdetétől számítva hat hónapon belül gyakorlati intézkedéseket fogad el az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására.

(3) Az 1049/2001/EK rendelet 8. cikke értelmében hozott határozatok tárgyában panasz nyújtható be az ombudsmanhoz vagy eljárás indítható az Európai Közösségek Bírósága előtt, a Szerződés 195., illetve 230. cikkében megállapított feltételekkel összhangban.

23. cikk

Kiváltságok és mentességek

A Hivatalra és alkalmazottaira alkalmazni kell az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvet.

24. cikk

A Hivatal felelőssége

(1) Szerződésen kívüli felelősség felmerülése esetén a Hivatal – a tagállamok jogában meglévő közös általános jogelveknek megfelelően – megtéríti az általa okozott, illetőleg az alkalmazottai által feladataik ellátása során okozott összes kárt. Az ilyen károk megtérítésével kapcsolatos jogviták az Európai Közösségek Bíróságának joghatósága alá tartoznak.

(2) A Hivatal alkalmazottainak a Hivatallal szembeni személyes pénzügyi és fegyelmi felelőssége tekintetében a Hivatal munkatársaira alkalmazandó vonatkozó rendelkezések az irányadók.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

25. cikk

Értékelés és felülvizsgálat

A tényleges működés kezdetétől számított három éven belül a Bizottság értékelő jelentést tesz közzé a Testület és a Hivatal működésének eredményeként szerzett tapasztalatokról. Az értékelés kiterjed a Testület és a Hivatal által elért eredményekre és munkamódszereikre, összevetve azokat céljaikkal, megbízatásukkal és az e rendeletben és éves munkaprogramjukban meghatározott feladataikkal. Az értékelő jelentés figyelembe veszi a

⁽¹⁾ HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

nemzeti és közösségi szinten érdekelt felek álláspontját és azt a Tanács és az Európai Parlament elé kell terjeszteni. Az Európai Parlament véleményt készít az értékelő jelentésről.

26. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2009. november 25-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
Å. TORSTENSSON

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2009/136/EK IRÁNYELVE

(2009. november 25.)

az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv, az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló 2002/58/EK irányelv és a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

tekintettel az európai adatvédelmi biztos véleményére ⁽³⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽⁴⁾,

mivel:

(1) Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások meglévő keretszabályozását alkotó öt irányelv (az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférésről, valamint azok összekapcsolásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [hozzáférési irányelv] ⁽⁵⁾), az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [engedélyezési irányelv] ⁽⁶⁾), az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások

közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [keretirányelv] ⁽⁷⁾, a 2002/22/EK irányelv [egyetemes szolgáltatási irányelv] ⁽⁸⁾, valamint a 2002/58/EK irányelv [elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv] ⁽⁹⁾ [a továbbiakban együtt: a keretirányelv és a különös irányelvek]) működését a Bizottság köteles rendszeresen felülvizsgálni különösen annak meghatározása céljából, hogy a technológiai változások és a piaci fejlemények tükrében igényelnek-e módosítást.

(2) Ebben a tekintetben a Bizottság az elektronikus hírközlő hálózatokra és az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó európai uniós keretszabályozás felülvizsgálatáról 2006. június 29-én elfogadott, a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett közleményében bemutatta előzetes megállapításait.

(3) Az elektronikus hírközlő hálózatokra és elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó európai uniós keretszabályozás reformja – beleértve a fogyatékkal élő végfelhasználókra vonatkozó rendelkezések megerősítését – kulcsfontosságú lépés az egységes európai információs tér és a minden felhasználó előtt nyitott információs társadalom egyidejű megvalósítása felé. E célkitűzések az információs társadalom kialakítására irányuló stratégia részét képezik, amelyet a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, 2005. június 1-i „2010 – európai információs társadalom a növekedésért és foglalkoztatásért” című közleménye tartalmaz.

(4) Az egyetemes szolgáltatás tekintetében alapvető követelmény, hogy a felhasználóknak kérelmükre megfizethető áron csatlakozást kell biztosítani a helyhez kötött nyilvános hírközlési hálózathoz. A követelmény helyi, belföldi és nemzetközi hívások, telefahívások és adatszolgáltatások

⁽¹⁾ HL C 224., 2008.8.30., 50. o.

⁽²⁾ HL C 257., 2008.10.9., 51. o.

⁽³⁾ HL C 181., 2008.7.18., 1. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament 2008. szeptember 24-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2009. február 16-i közös álláspontja (HL C 103. E, 2009.5.5., 40. o.), az Európai Parlament 2009. május 6-i álláspontja, és a Tanács 2009. október 26-i határozata.

⁽⁵⁾ HL L 108., 2002.4.24., 7. o.

⁽⁶⁾ HL L 108., 2002.4.24., 21. o.

⁽⁷⁾ HL L 108., 2002.4.24., 33. o.

⁽⁸⁾ HL L 108., 2002.4.24., 51. o.

⁽⁹⁾ HL L 201., 2002.7.31., 37. o.

biztosítása, amelyet a tagállamok a végfelhasználó elsődleges helyére vagy lakóhelyére korlátozhatnak. Nem alkalmazható korlátozás azokra a műszaki eszközökre, amelyekkel ezt biztosítják, lehetővé téve a vezetékes vagy vezeték nélküli technológiákat, és nem alkalmazható semmilyen korlátozás a tekintetben, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek egy részét vagy egészét melyik üzemeltető nyújtja.

- (5) A helyhez kötött, nyilvános hírközlési hálózathoz történő csatlakozásnak képesnek kell lennie az online szolgáltatásokhoz, így pl. a nyilvános internet útján nyújtott online szolgáltatásokhoz való hozzáféréshez elégséges sebességű adatátvitelre. Az adott felhasználó által tapasztalt internet-hozzáférési sebesség több tényezőtől függhet, beleértve az internetkapcsolat szolgáltatóját (szolgáltatót), valamint azt az alkalmazást, amelyhez a csatlakozást használják. A nyilvános hírközlési hálózathoz történő csatlakozás esetén elérhető adatátviteli sebesség az előfizető végberendezésének kapacitásától és a csatlakozástól függ. Ezért nem helyénvaló közösségi szinten egy bizonyos adatátviteli sebességet vagy bitsebességet előírni. A rugalmasságra azért van szükség, hogy a tagállamoknak lehetőségük legyen szükség esetén olyan intézkedéseket tenni, amelyek biztosítják, hogy az adatcsatlakozás olyan elégséges adatátviteli sebességet támogasson, amely elegendő a tagállamok által meghatározott funkcionális internet-hozzáféréshez, kellően figyelembe véve a nemzeti piacok egyedi körülményeit, például az adott tagállamban az előfizetők többsége által használt, leginkább elterjedt sávzélességet vagy a technológiai megvalósíthatóságot, feltéve, hogy ezek az intézkedések a piactorzítás minimalizálására irányulnak. Amennyiben – kellően figyelembe véve a költségeket és a bevételeket, valamint az érintett szolgáltatások biztosításából eredő nem tárgyi hasznokat – ezek az intézkedések egy kijelölt vállalkozásra nézve méltánytalan terhet eredményeznek, ezt a szolgáltatási kötelezettségek bármely nettó költségszámításában figyelembe lehet venni. Végre lehet hajtani az alapul szolgáló hálózati infrastruktúra alternatív finanszírozását is, amely közösségi finanszírozást vagy a közösségi jognak megfelelő nemzeti intézkedéseket foglal magában.
- (6) Mindez nem érinti az egyetemes szolgáltatási kötelezettség – a 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) 15. cikkének megfelelően – Bizottság általi felülvizsgálatának szükségességét, amely ilyen kötelezettségek finanszírozását foglalhatja magában, és adott esetben a közérdekeket szem előtt tartó reformra vonatkozó javaslatok benyújtásának szükségességét.
- (7) Az egyértelműség és az egyszerűség kedvéért ez az irányelv csak a 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) és a 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) módosításaival foglalkozik.
- (8) A rádióberendezésekről és a távközlő végberendezésekről, valamint a megfelelőségük kölcsönös elismeréséről szóló, 1999. március 9-i 1999/5/EK európai parlamenti és

tanácsi irányelv⁽¹⁾ és különösen a 3. cikke (3) bekezdésének f) pontjában a fogyatékkal élők általi használatra vonatkozóan megállapított követelmények sérelme nélkül a végberendezések – köztük a fogyatékkal élő végfelhasználók számára készült fogyasztói helyiségekben található berendezések, függetlenül attól, hogy speciális igényeik fogyatékkal élőkkel vagy korukkal kapcsolatosak – egyes vonatkozásait a hálózatokhoz való hozzáférés és a szolgáltatások használatának megkönnyítése érdekében a 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) hatálya alá kell vonni. Jelenleg e berendezések közé tartoznak a csak vevő rádió- és televízió-végberendezések, valamint a halláskárosult végfelhasználók számára gyártott különleges végberendezések.

- (9) A tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk a fogyatékkal élő végfelhasználók számára biztosított lehetőségeket is magukban foglaló, széles körben rendelkezésre álló termékek és szolgáltatások piaca létrehozásának előmozdítására. Ez többek közt az európai szabványokra való hivatkozás révén érhető el, az elektronikus hozzáférhetőségre (e-hozzáférhetőségre) vonatkozó követelményeknek a közbeszerzési eljárásokban és a pályázatokkal kapcsolatos szolgáltatásokban való bevezetésével, valamint a fogyatékkal élő végfelhasználók jogait biztosító jogszabályok végrehajtásával.
- (10) Amennyiben egy, a 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) 4. cikke szerint egyetemes szolgáltatás biztosítására kijelölt vállalkozás úgy dönt, hogy az ország területén található, helyi hozzáférési hálózati eszközeinek lényeges részét, egyetemes szolgáltatási kötelezettségére tekintettel, vagy azok egészét más tulajdonában lévő önálló jogalanyra ruhazza át, a nemzeti szabályozó hatóságnak értékelnie kell a tervezett ügylet hatását az egyetemes szolgáltatási kötelezettségekre az ország egész területén, vagy annak egy részén való folytonossága biztosítása érdekében. Ennek érdekében a vállalkozásnak előzetesen értesítenie kell az egyetemes szolgáltatási kötelezettségeket elrendelő nemzeti szabályozó hatóságot az átruházásról. A nemzeti szabályozó hatóság által elvégzett értékelés nem befolyásolhatja hátrányosan a tranzakció végrehajtását.
- (11) A technológiai fejlődés a nyilvános távbeszélő állomások számának jelentős csökkenéséhez vezetett. A technológiai semlegességnek és a nyilvánosságának a beszédalapú távbeszélő szolgáltatáshoz való folyamatos hozzáféréseinek biztosítása érdekében a nemzeti szabályozó hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy kötelezettségeket írjanak elő a vállalkozások számára nemcsak annak biztosítása érdekében, hogy nyilvános távbeszélő állomások álljanak rendelkezésre a végfelhasználók ésszerű igényeinek kielégítésére, hanem hogy alternatív távközlési hozzáférési pontokat biztosítsanak erre a célra.
- (12) A fogyatékkal élő végfelhasználók számára ugyanolyan hozzáférhetőséget kell biztosítani a szolgáltatásokhoz, mint a többi végfelhasználó számára. E célból a hozzáférhetőségek funkcionálisan egyenértékűnek kell lennie, hogy a fogyatékkal élő végfelhasználók is a szolgáltatások ugyanolyan felhasználhatóságát élvezhessék, mint a többi végfelhasználó, jóllehet különböző módon.

⁽¹⁾ HL L 91., 1999.4.7., 10. o.

- (13) Egyes fogalom meghatározásokat ki kell igazítani, hogy azok megfeleljenek a technológiasemlegesség elvének, és lépést tartsanak a technológiai fejlődéssel. Különösen a szolgáltatásnyújtásra vonatkozó feltételeket kell különválasztani a nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatás – vagyis a nemzeti, illetve nemzetközi távbeszélő számozási tervben szereplő szám vagy számok segítségével, közvetlenül vagy közvetve, belföldi vagy belföldi és nemzetközi hívások kezdeményezése és fogadása céljából a nagyközönség rendelkezésére álló elektronikus hírközlési szolgáltatás – fogalmát ténylegesen meghatározó elemektől, függetlenül attól, hogy az adott szolgáltatás vonal- vagy csomagkapcsolási technológián alapul-e. Az ilyen szolgáltatás – természetéből adódóan – kétirányú, amely mindkét fél számára lehetővé teszi a kommunikációt. Az a szolgáltatás, amely nem felel meg mindezen feltételeknek – mint például egy ügyfélszolgálati honlapon található automatikus átírányító alkalmazás –, nem tekinthető nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatásnak. A nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatások a kifejezetten a fogyatékkal élő végfelhasználók részére szánt, szöveges vagy szimultán kommunikációs szolgáltatásokat nyújtó kommunikációs eszközöket is magukban foglalják.
- (14) Egyértelművé kell tenni, hogy a közvetett szolgáltatásnyújtás magában foglalhat olyan helyzeteket, amikor a hívás kezdeményezésére közvetítőválasztáson vagy előválasztáson keresztül kerül sor, vagy amikor egy szolgáltató egy másik vállalkozás által nyújtott, nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatásokat ad el, esetleg más márkanév alatt.
- (15) A technológiai és piaci átalakulások eredményeként a hálózatok egyre inkább az internetprotokoll-alapú (IP) technológia felé mozdulnak el, a fogyasztók pedig az egymással versengő, hangszolgáltatást nyújtó szolgáltatók egyre szélesebb köréből választhatnak. A tagállamoknak ezért kell választaniuk a nyilvános hírközlő hálózathoz való helyhez kötött csatlakozás szolgáltatásával kapcsolatos egyetemes szolgáltatási kötelezettségeket és a nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatás nyújtását. Ez a szétválasztás nem érintheti a közösségi szinten meghatározott és felülvizsgált egyetemes szolgáltatási kötelezettségek körét.
- (16) A szubszidiaritás elvével összhangban a tagállamok feladata tárgyilagos szempontok alapján arról dönteni, hogy mely vállalkozásokat jelölik ki egyetemes szolgáltatóknak, szükség szerint figyelembe véve a vállalkozások képességét és hajlandóságát az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek összességének vagy egy részének vállalására. Ez nem zárja ki azt, hogy a tagállamok a kijelölési eljárásba a hatékonyság érdekében indokolt egyedi feltételeket építsenek be, ideértve többek között a földrajzi területek vagy összetevők csoportosítását vagy a kijelölés minimális időtartamának megállapítását.
- (17) A nemzeti szabályozó hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy nyomon kövessék az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek körébe tartozó szolgáltatások kiskereskedelmi díjszabásának alakulását és szintjét, még akkor is, ha egy tagállam nem jelölt ki vállalkozást egyetemes szolgáltatás nyújtására. Ilyen esetben a nyomon követést úgy kell elvégezni, hogy az sem a nemzeti szabályozó hatóságokra, sem pedig az említett szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokra nézve ne járjon túlzott adminisztratív terhekkel.
- (18) Az 1998. évi keretszabályozásról a 2002. évre való átmenetet megkönnyítő elavult kötelezettségeket – a 2002/21/EK irányelvben (keretirányelv) megállapított rendelkezéseket átfedő, illetve azokat megismétlő egyéb rendelkezésekkel együtt – hatályon kívül kell helyezni.
- (19) A minimális bérelt vonalkészlet biztosítására irányuló követelmény – amelyre a 2002. évi keretszabályozás hatálybalépésekor az 1998. évi keretszabályozás rendelkezéseinek a bérelt vonalkészlet területén történő folyamatos alkalmazásához volt szükség az elégtelen versenyképesség miatt – ma már nem szükséges, és ezért hatályon kívül kell helyezni.
- (20) Veszélyeztetheti a technológiai előrehaladást, ha a közvetítőválasztást és közvetítő-előválasztást továbbra is közvetlenül a közösségi jog írja elő. Ezeket a korrekciós intézkedéseket inkább a nemzeti szabályozó hatóságoknak kellene előírniuk a 2002/21/EK irányelvben (keretirányelv) szereplő eljárásokkal összhangban végzett piacelemzés nyomán és a 2002/19/EK irányelv (hozzáférési irányelv) 12. cikkében említett kötelezettségek révén.
- (21) A szerződésekre vonatkozó rendelkezéseket nem csupán a fogyasztók, hanem más végfelhasználók, így például a fogyasztók igényei szerint kialakított szerződéseket esetlegesen inkább előnyben részesítő mikro-vállalkozások, valamint kis- és középvállalkozások esetében is alkalmazni kell. A szolgáltatókra nehezedő, felesleges adminisztratív terhek és a kis- és középvállalkozások meghatározásához kapcsolódó összetett kérdések elkerülése érdekében a szerződésekkel kapcsolatos rendelkezéseket ezen egyéb végfelhasználók esetében nem automatikusan, hanem csak kérés esetén alkalmazni kell. A tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk a kis- és középvállalkozások esetében a szerződésekről való tájékoztatása érdekében.
- (22) A technológiai fejlődés következtében a jövőben a hívószám-alapú azonosítás rendes formái mellett egyéb típusú azonosítókat is lehet alkalmazni.
- (23) A hívásokat lehetővé tevő elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásoknak fogyasztóikat megfelelően tájékoztatniuk kell arról, hogy biztosítják-e vagy sem a segélyhívó szolgáltatásokhoz való hozzáférést, továbbá tájékoztatniuk kell őket a szolgáltatások bármilyen korlátozásáról (mint például a hívó helyére vonatkozó információk biztosítására vonatkozó korlátozások vagy a segélykérő hívások irányítása). A szolgáltatóknak egyértelmű és átlátható információkat kell nyújtaniuk a fogyasztók számára az első fogyasztói szerződésben, majd a hozzáférés biztosításában bekövetkező bármilyen változás

- esetén, például a számlákon feltüntetett információk formájában. A szolgáltatás tervezett műszaki üzemi jellemzői és a rendelkezésre álló infrastruktúra alapján ez az információ magában foglalja a területi lefedettség esetleges korlátairól szóló tájékoztatást. Ahol a szolgáltatást nem kapcsolt távbeszélő hálózaton nyújtják, a tájékoztatás kiterjed az elérhetőség és a hívó helyére vonatkozó információ megbízhatóságának értékelésére a kapcsolt távbeszélő hálózaton nyújtott szolgáltatással összevetésben és figyelembe véve az aktuális műszaki és minőségi követelményeket, valamint a 2002/22/EK irányelvben (egyetemes szolgáltatási irányelv) meghatározott szolgáltatásminőségi paramétereket.
- (24) A végberendezések tekintetében a fogyasztói szerződésnek ki kell térnie a berendezés használatára vonatkozó, szolgáltató általi összes korlátozásra – amennyiben az ilyen korlátozásokat a nemzeti jogszabályok nem tiltják –, például a nem kártyafüggetlen mobil eszközökre, valamint a szerződés (akár a meghatározott lejáratú időpontban, akár előtte történő) megszűnésekor esedékes díjakra, ideértve a készülék megtartásával kapcsolatos költségeket is.
- (25) A közösségi jogszabályokban a szolgáltató fellépésével kapcsolatos kötelezettségeket nem túllépve, a fogyasztói szerződésnek meg kell határoznia, hogy a szolgáltató milyen intézkedéseket tehet – ha egyáltalán tehet intézkedéseket – a biztonságot és az integritást befolyásoló eseményekkel, fenyegetésekkel és sebezhető pontokkal kapcsolatban.
- (26) A hírközlési szolgáltatások alkalmazásával kapcsolatos közérdekű kérdések megválaszolása és a mások jogai és szabadságai védelmének ösztönzése érdekében az illetékes nemzeti hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy a szolgáltatók segítségével az ilyen szolgáltatások alkalmazásával kapcsolatos közérdekű tájékoztatást állítsanak össze és terjesszenek. Ez tartalmazhat a szerzői jogok megsértésével, más törvénybe ütköző használattal és az általános tartalom terjesztésével kapcsolatos közérdekű információkat, valamint a személyes biztonságot fenyegető – például személyes adatok bizonyos körülmények között történő megadásakor fennálló – kockázatokkal szembeni védelemre, továbbá a magánéletet és a személyes adatokat fenyegető kockázatokkal szembeni védelemre vonatkozó tanácsokat és eszközöket, illetve a gyermekek és sérülékeny személyek védelmét lehetővé tevő könnyen használható és konfigurálható szoftverek vagy szoftveropciók elérhetőségét. A tájékoztatás a 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) 33. cikkének (3) bekezdésében meghatározott együttműködési eljárás révén koordinálható. Az ilyen közérdekű tájékoztatást szükség esetén aktualizálni kell, és könnyen érthető, az egyes tagállamok által meghatározott nyomtatott és elektronikus formában, valamint a nemzeti hatóságok weboldalain kell közzétenni. A nemzeti szabályozó hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy arra kötelezhessék a szolgáltatókat, hogy azok ezt az egységesített tájékoztatást a nemzeti szabályozó hatóságok által megfelelőnek ítélt módon valamennyi fogyasztójukhoz eljuttassák. A tájékoztatást – tagállami kérés esetén – a szerződéseknek is tartalmazniuk kell. Ezen információk terjesztése azonban nem róhat túlzott terheket a vállalkozásokra. A tagállamoknak ezt a terjesztést a vállalkozásoknak az előfizetőikkel való kommunikáció során rendszerint alkalmazott módon kell kérniük.
- (27) Az előfizetőknek a szerződésük hátrányos jogkövetkezmény nélküli felmondásához való joga a szerződéses feltételekben bekövetkezett olyan módosításokra vonatkozik, amelyeket az elektronikus hírközlő hálózatok és/vagy elektronikus hírközlési szolgáltatások szolgáltatói írnak elő.
- (28) A hálózatok integritásának és biztonságának megőrzésével kapcsolatos igény sérelme nélkül a végfelhasználónak lehetőséget kell adni annak eldöntésére, hogy milyen tartalmat kíván küldeni és fogadni, valamint hogy mely szolgáltatásokat, alkalmazásokat, hardvert és szoftvert kíván e célból használni. A verseny piac a tartalmak, alkalmazások és szolgáltatások széles választékát biztosítja a felhasználók számára. A nemzeti szabályozó hatóságok a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 8. cikkében foglaltaknak megfelelően támogatják, hogy a végfelhasználók a választásuk szerinti információkhoz hozzáférhessenek, és azokat terjeszthessék, illetve általuk választott alkalmazásokat és szolgáltatásokat vehessenek igénybe. Az elektronikus hírközlés mind a fogyasztók, mind a vállalkozások körében egyre növekvő jelentősége folytán a felhasználókat minden esetben teljes mértékben tájékoztatni kell az elektronikus hírközlési szolgáltatások terén a szolgáltató és/vagy a hálózatszolgáltató által bevezetett felhasználásbeli korlátozásokról. E tájékoztatásnak – a szolgáltató belátása szerint – vagy a tartalom, az alkalmazás vagy az érintett szolgáltatás típusát, vagy az egyes alkalmazásokat és szolgáltatásokat, vagy mindkettőt meg kell határoznia. Az alkalmazott technológiától és a korlátozások típusától függően e korlátozások esetében szükséges lehet a felhasználó 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) szerinti beleegyezése.
- (29) A 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv), összhangban a nemzeti joggal, nem tartalmaz sem utasítást, sem tiltást a végfelhasználóknak a szolgáltatók által bevezetett szolgáltatásokhoz és alkalmazásokhoz való hozzáférést és/vagy ezek használatát korlátozó feltételekre vonatkozóan, de kötelezettséget ír elő az ilyen feltételekről való tájékoztatásra vonatkozóan. Azon tagállamoknak, amelyek a végfelhasználóknak a szolgáltatásokhoz és alkalmazásokhoz való hozzáférése és/vagy ezek használatára vonatkozó intézkedéseket kívánják végrehajtani, tiszteletben kell tartaniuk a polgárok alapvető jogait, így a magánélethez és a tisztességes eljáráshoz kapcsolódó jogokat is, és bármely ilyen intézkedésnek teljes mértékben figyelembe kell vennie az olyan, közösségi szinten elfogadott politikai célokat, mint például a közösségi információs társadalom továbbfejlesztése.
- (30) A 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) nem kötelezi a szolgáltatókat arra, hogy ellenőrizzék a hálózatokon keresztül továbbított információkat, illetve hogy azok miatt jogi eljárást indítsanak az ügyfelek ellen, és nem is teszi őket felelőssé ezen információk tekintetében. Bármilyen szankció vagy büntetőeljárás felelőssége az alapvető jogokat és szabadságokat, így a tisztességes eljáráshoz való jogot is tiszteletben tartó nemzeti jog hatáskörébe tartozik.

- (31) Vonatkozó közösségi jogszabályok hiányában a tartalom, az alkalmazások és a szolgáltatások a nemzeti anyagi és eljárásjognak megfelelően minősülnek jogszerűnek vagy károsnak. A tagállamoknak – és nem az elektronikus hírközlő hálózatok működtetőinek és/vagy az elektronikus hírközlési szolgáltatóknak – a feladata, hogy a tisztességes eljárásnak megfelelően eldöntsék, hogy a tartalom, az alkalmazások, illetve a szolgáltatások jogszerűek vagy károsak-e vagy sem. A keretirányelv és a különös irányelvek nem érintik a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) ⁽¹⁾, amely többek között az egyszerű továbbításra vonatkozó szabályokat tartalmaz az irányelvben meghatározottak szerinti közvetítő szolgáltatók tekintetében.
- (32) Az ajánlatokkal és szolgáltatásokkal kapcsolatos átlátható, naprakész és összehasonlítható információk megléte a több szolgáltató versenyén alapuló piacokon alapvetően fontos elem a fogyasztók számára. Az elektronikus hírközlési szolgáltatások végfelhasználóinak és fogyasztóinak a könnyen hozzáférhető formában közzétett információk alapján könnyen össze kell tudniuk hasonlítani a piacon kínált különféle szolgáltatások árait. Annak érdekében, hogy a fogyasztók és végfelhasználók könnyen össze tudják hasonlítani az árakat, a nemzeti szabályozó hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy az információk (többek között a díjszabások, fogyasztási szokások és egyéb vonatkozó statisztikák) tekintetében nagyobb átláthatóságot követeljenek meg az elektronikus hírközlő hálózatokat működtető és/vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásoktól, és annak biztosítására is, hogy harmadik feleknek joguk legyen díjmentesen használni az ilyen vállalkozások által közzétett, nyilvánosan hozzáférhető információkat. A nemzeti szabályozó hatóságoknak képesnek kell lenniük továbbá arra is, hogy hozzáférhetővé tegyék az árakra vonatkozó útmutatókat, különösen akkor, ha a piac nem biztosította azokat térítésmentesen vagy méltányos áron. A vállalkozások nem szedhetnek be díjat a már közzétett és ezért nyilvánossá vált információk ilyen jellegű felhasználásáért. A végfelhasználókat és a fogyasztókat emellett már a szolgáltatás megvásárlása előtt megfelelően tájékoztatni kell a kínált szolgáltatás áráról, illetve típusáról, különösen, ha egy díjmentes hívószámra esetleg egyéb díjakat szabnak ki. A nemzeti szabályozó hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy megköveteljék az ilyen jellegű tájékoztatás általánossá tételét, valamint hogy a szolgáltatások egyes általuk meghatározott kategóriái esetében közvetlenül a hívás kapcsolása előtt is kötelezővé tegyék a tájékoztatást, hacsak nemzeti joguk másként nem rendelkezik. Azon hívástípusok meghatározásakor, amelyek esetében a kapcsolat előtt tájékoztatást kell nyújtani a díjszabásról, a nemzeti szabályozó hatóságok kellően figyelembe veszik a szolgáltatás jellegét, az alkalmazandó díjszabási feltételeket, valamint azt, hogy a szolgáltatást olyan szolgáltató kínálja-e, amely nem elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújt. A 2000/31/EK irányelv (az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) sérelme nélkül a vállalkozások – tagállami kérés esetén – a vonatkozó hatóságok által biztosított közérdekű információkat, többek között a leggyakoribb jogsértésekkel és azok jogkövetkezményeivel kapcsolatos információkat is kötelesek eljuttatni az előfizetőkhez.
- (33) A fogyasztókat tájékoztatni kell személyes adataiknak előfizetői névjegyzékben történő felhasználásához kapcsolódó jogaikról – különösen ilyen névjegyzékek céljáról vagy céljairól –, valamint arról, hogy a 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) értelmében díjmentesen kérhetik, hogy ne kerüljenek bele nyilvános előfizetői névjegyzékbe. A fogyasztókat tájékoztatni kell azokról a rendszerekről is, amelyek úgy teszik lehetővé az információknak a névjegyzék-adatbázisba történő felvételét, hogy a névjegyzék-szolgáltatást igénybe vevő felhasználók nem férhetnek hozzájuk.
- (34) A versenyképes piacnak biztosítania kell, hogy a végfelhasználók az igényeiknek megfelelő minőségű szolgáltatáshoz jussanak, ám egyes esetekben – a szolgáltatások romlásának, a hozzáférés megakadályozásának vagy a hálózati forgalom lassulásának megelőzése érdekében – szükséges lehet annak biztosítása, hogy a nyilvános hírközlő hálózatok egy bizonyos minimális minőségi szintet elérjenek. A szolgáltatás minőségével kapcsolatos követelmények teljesítése érdekében az üzemeltetők eljárásokat alkalmazhatnak az egy adott hálózati összeköttetésen átmenő forgalom mérésére és alakítására, melyek révén elkerülhető az összeköttetés maximális telítése vagy túltelhelése, mely hálózati torlódásokat és rossz teljesítményt eredményezne. Az említett eljárásokat a nemzeti szabályozó hatóságok ellenőrzésének kell alávetni, a keretirányelv és a különös irányelvek rendelkezéseivel összhangban, különösen a diszkriminatív magatartás elleni intézkedések tekintetében, annak biztosítása érdekében, hogy az eljárások ne korlátozzák a versenyt. Adott esetben a nemzeti szabályozó hatóságok alkalmazhatnak minimális minőségi követelményeket is nyilvános hírközlési hálózatokat üzemeltető vállalkozásokra vonatkozóan, annak biztosítása érdekében, hogy a hálózattól függő szolgáltatások és alkalmazások megfelelően a Bizottság által vizsgálandó minimális minőségi követelményeknek. A nemzeti szabályozó hatóságok jogosultak intézkedéseket hozni a felhasználók kárára történő szolgáltatásromlás, így az adatforgalom zavarai és lelassulása ellen. Mivel azonban a következtetlen korrekciós intézkedések hátráltathatják a belső piac megvalósítását, a Bizottságnak az egész Közösségre érvényes szabályozási beavatkozás érdekében értékelnie kell a nemzeti szabályozó hatóságok által megállapított követelményeket, és szükség esetén megállapításokat vagy ajánlásokat kell megfogalmaznia az egységes alkalmazás érdekében.
- (35) A jövőbeli IP-hálózatokban – ahol a szolgáltatásnyújtás elválasztható lesz a hálózat használatától – a tagállamoknak meg kell határozniuk a legmegfelelőbb intézkedéseket annak érdekében, hogy a nyilvános hírközlő hálózatok felhasználásával biztosított, nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatások rendelkezésre álljanak, továbbá katasztrofális hálózati hiba vagy *vis maior* esetén a segélyhívó szolgáltatásokhoz megszakítás nélkül hozzá lehessen férni, figyelembe véve a különböző előfizetői csoportok prioritásait és a technikai korlátokat is.

(1) HL L 178., 2000.7.17., 1. o.

- (36) Annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztékkal élő végfelhasználók is kiaknázhassák a verseny nyújtotta előnyöket, és élhessenek a végfelhasználók többségének rendelkezésére álló, a szolgáltatók közötti választás lehetőségével, az érintett nemzeti hatóságok – adott esetben és a nemzeti feltételekre figyelemmel – a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások által teljesítendő fogyasztóvédelmi követelményeket határozhatnak meg. Ezen követelmények magukban foglalhatják különösen azt, hogy a vállalkozásoknak biztosítaniuk kell, hogy a fogyasztékkal élő végfelhasználók ugyanolyan feltételekkel – az árakat és a díjszabást is ideértve – vehessék igénybe szolgáltatásaikat, mint a többi végfelhasználó, függetlenül attól, hogy az előbbi szolgáltatások jártak-e többletköltséggel. E követelmények a vállalkozások közötti nagykereskedelmi megállapodásokkal kapcsolatos követelményeket is magukban foglalhatnak.
- (37) A kezelő segítségével igénybe vehető szolgáltatások a végfelhasználóknak nyújtott szolgáltatások széles körét fedik le. Az ilyen szolgáltatások nyújtását – egyéb ügyfélszolgálatokhoz hasonlóan – a nyilvános hírközlő hálózatok üzemeltetői és a kezelői szolgálatok közötti kereskedelmi tárgyalásoknak kell meghatározniuk, és a továbbiakban e szolgáltatások nyújtásáról ezért már nem szükséges rendelkezni. Ezért az erre vonatkozó kötelezettséget hatályon kívül kell helyezni.
- (38) Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások piacain belüli versenyről szóló, 2002. szeptember 16-i 2002/77/EK bizottsági irányelv⁽¹⁾ 5. cikke alapján a tudakozószolgáltatásokat versenyképes piaci feltételek mellett kell nyújtani, és ez gyakran így is történik. A (mind vonalas, mind mobil) végfelhasználók adatainak adatbázisokba való gyűjtését biztosító nagykereskedelmi intézkedéseknek meg kell felelniük a személyes adatok védelmére vonatkozó garanciáknak, beleértve a 2002/58/EK irányelv 12. cikkét (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv). Meg kell valósítani ezen adatok költségorientált biztosítását a szolgáltatók felé, lehetőséget kell biztosítani a tagállamoknak, hogy átfogó, összesített információt nyújtó, központosított mechanizmust hozzanak létre a tudakozószolgálatok számára, ugyanakkor ésszerű és átlátható körülményekkel kell biztosítani a hálózati hozzáférést, annak érdekében, hogy a végfelhasználók teljes mértékben részesüljenek a verseny előnyeiből, a kiskereskedelmi szabályozás e szolgáltatások tekintetében való eltörlésének és a tudakozószolgáltatások ésszerű és átlátható feltételek melletti nyújtásának végső céljával.
- (39) A végfelhasználóknak a segélyhívó szolgáltatásokat a nemzeti távbeszélő számozási tervekben szereplő számon vagy számokon, hanghívások kezdeményezésére képes bármely távbeszélő szolgáltatás felhasználásával fel kell tudniuk hívni, és azokhoz hozzá kell férniük. A „112” mellett belföldi segélyhívó számokat is használó tagállamok az e segélyhívó számokhoz való hozzáférés tekintetében hasonló kötelezettségeket írhatnak elő a vállalkozások számára. A sürgősségi szolgálatoknak a „112” hívószámra érkező hívásokat legalább olyan gyorsan és hatékonyan kell kezelniük és megválaszolniuk, mint az egyéb belföldi segélyhívó számokra érkező hívásokat. Az Európai Unióban utazó polgárok védelmének és biztonságának javítása érdekében fontos a „112”-vel kapcsolatos tudatosság növelése. E célból a polgárok figyelmét nyomtatékosan fel kell hívni arra, hogy bármely tagállamban való utazásuk esetén a „112” egységes segélyhívó számként használható a Közösség egész területén, különösen a nemzetközi autóbusz- és vasútállomásokon, kikötőkben vagy repülőtéren, valamint távbeszélő névsorokban, nyilvános távbeszélő állomásokban, az előfizetői és számlázási értesítőben nyújtott információkon keresztül. Ez elsősorban a tagállamok feladata, de a Bizottságnak is folytatnia kell a tagállami kezdeményezések támogatását és kiegészítését a „112” nagyobb tudatosítása, valamint a nyilvánosság „112”-vel kapcsolatos ismereteinek rendszeres értékelése érdekében. A hívó helymeghatározására vonatkozó információk nyújtásának kötelezettségét meg kell erősíteni a polgárok védelmének növelése érdekében. A vállalkozásoknak a sürgősségi szolgálatot ellátó hatóság rendelkezésére kell bocsátaniuk a hívó helyére vonatkozó információt, amint a hívás a hatósághoz beérkezik, függetlenül az alkalmazott technológiától. Annak érdekében, hogy reagálni lehessen a technológiai fejlődésre – beleértve a hívás helyének meghatározásra vonatkozó információ egyre növekvő pontosságát eredményező fejlődést is –, a Bizottságot műszaki végrehajtási intézkedések elfogadásának jogkörével kell felruházni a „112” hívószám a Közösségben való hatékony elérhetőségének biztosítására a polgárainak érdekében. Ezek az intézkedések nem sérthetik a tagállamok sürgősségi szolgáltatásainak szervezését.
- (40) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a végfelhasználóknak a nemzeti távbeszélő számozási tervben szereplő számon vagy számokon keresztül belföldi hívások kezdeményezésével kapcsolatos elektronikus hírközlési szolgáltatást nyújtó vállalkozások megbízható és pontos hozzáférést biztosítsanak a segélyhívó szolgáltatásokhoz, figyelembe véve a nemzeti sajátosságokat és kritériumokat. Előfordulhat, hogy a hálózatfüggetlen vállalkozások nem gyakorolnak ellenőrzést a hálózatok felett, és nem tudják biztosítani, hogy az ő szolgáltatásaikon keresztül kezdeményezett segélyhívásokat a megszokott megbízhatósággal irányítsák, mivel olyan problémák miatt nem tudják a szolgáltatás elérhetőségét garantálni, melyek nem az ő ellenőrzésük alatt álló infrastruktúrákkal kapcsolatosak. A hálózatfüggetlen vállalkozások számára a hívó helyének azonosítása műszakilag nem mindig megoldható. Ha majd léteznek olyan nemzetközileg elismert előírások, melyek biztosítják a segélyhívó szolgáltatásokhoz való pontos és megbízható hívásirányítást és -csatlakoztatást, akkor más vállalatokhoz hasonló szinten a hálózatfüggetlen vállalkozásoknak is teljesíteniük kell a hívó helyére vonatkozó információkkal kapcsolatos követelményeket.
- (41) A tagállamoknak egyedi intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítása érdekében, hogy a segélyhívó szolgáltatások – beleértve a „112”-t – a fogyasztékkal élő végfelhasználók, különösen a siket, halláskárosult, beszédsérült és siket-vak felhasználók számára is egyformán hozzáférhetők legyenek. Ez magában foglalhatja a halláskárosult felhasználók számára különleges végberendezések, szöveges szolgáltatások, vagy egyéb különleges berendezés biztosítását.

⁽¹⁾ HL L 249., 2002.9.17., 21. o.

- (42) A „3883”-as nemzetközi kód (az európai távbeszélő számozási tartomány [ETNS]) fejlesztését jelenleg bizonyos fokú tájékoztatatlanság, túlzottan bürokratikus eljárási követelmények és ebből következően a kereslet hiánya akadályozza. Az ETNS fejlődésének elősegítése érdekében a Nemzetközi Távközlési Egyesület által „3883”-as nemzetközi kóddal ellátott tagállamoknak át kell ruházniuk az ennek irányításával, a számkiosztással és előmozdításával kapcsolatos felelősséget – a „eu” felső szintű domain megvalósításának példáját követve – egy, a Bizottság által nyílt, átlátható és megkülönböztetésmentes kiválasztási eljárás alapján kijelölt és különálló szervezetre. E szervezet feladatai közé kell tartoznia az olyan közös európai szolgáltatásokhoz ETNS-t használó közszolgálati alkalmazások fejlesztésére irányuló javaslatok készítése, mint például a mobil végfelhasználói állomások lopásának bejelentésére szolgáló közös hívószám.
- (43) A gyermekek eltűnésének bejelentéséhez kapcsolódó egyedi szempontokra, valamint e szolgáltatás jelenleg korlátozott elérésére tekintettel a tagállamoknak nemcsak fenn kell tartaniuk egy ilyen hívószámot, de annak biztosítására is meg kell tenniük minden erőfeszítést, hogy a gyermekek eltűnésének bejelentését célzó szolgáltatás a „116000”-ás számon valóban rendelkezésre álljon a területükön. E célból adott esetben a tagállamoknak többek között az ezen szolgáltatás nyújtásában érdekelt felek meghívására közbeszerzési eljárást kell szervezniük.
- (44) A segélyhívó szolgáltatások elérésének legmegbízhatóbb és leghatékonyabb módja továbbra is a hanghívás marad. A kapcsolatba lépés más formái, például a szöveges üzenet kevésbé megbízhatók, és nem minden esetben jelentenek azonnali kapcsolatot. Mindazonáltal a tagállamok – amennyiben szükségesnek tartják – szabadon támogathatják a segélyhívó szolgáltatások egyéb, a hanghívásokkal azonos hozzáférést biztosító elérési lehetőségeinek kidolgozását és megvalósítását.
- (45) A 116-os nemzeti számsík harmonizált közérdekű szolgáltatások harmonizált számai részére történő fenntartásáról szóló, 2007. február 15-i 2007/116/EK bizottsági határozat⁽¹⁾ értelmében a Bizottság felkérte a tagállamokat, hogy a 116-os számtartományba tartozó számokat egyes közérdekű szolgáltatások számára tartsák fenn. Az említett határozat megfelelő rendelkezéseinek tükröződniük kell a 2002/22/EK irányelvben (egyetemes szolgáltatási irányelv), az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások keretszabályozásába történő szilárdabb beágyazásuk, valamint a fogyatékkal élő végfelhasználók hozzáféréseinek megkönnyítése érdekében.
- (46) Az egységes piac azt is jelenti, hogy a végfelhasználók hozzá tudnak férni a más tagállamok nemzeti számozási terveiben szereplő valamennyi számhoz, és hozzáférnek a szolgáltatásokhoz a Közösségen belül nem földrajzi számok segítségével, beleértve többek között az ingyenes és az emelt díjas hívószámokat is. A végfelhasználóknak hozzá kell férniük az európai távbeszélő számozási tartományból (ETNS) és az egyetemes nemzetközi ingyenes számok (UIFN) köréből származó számokhoz is. A számozási erőforrásokhoz és az azokhoz kapcsolódó szolgáltatásokhoz való, határokon átnyúló hozzáférést csak objektíven indokolt esetekben szabad akadályozni, például a csalások vagy (pl. egyes emeltdíjas szolgáltatásokkal kapcsolatos) visszaélések elleni küzdelem érdekében, amikor a számot kizárólag belföldi hatályúként határozzák meg (pl. belföldi speciális szám), vagy ha az műszakilag vagy gazdaságilag nem kivitelezhető. A felhasználókat előre és egyértelműen, teljeskörűen tájékoztatni kell az ingyenes számokra alkalmazható bármely díjról, mint például a szabványos nemzetközi hívókódokon keresztül hozzáférhető számok esetében alkalmazott nemzetközi hívási díjakról.
- (47) A versenykörnyezet nyújtotta előnyök teljes mértékű kihasználása érdekében lehetővé kell tenni, hogy a fogyasztók tájékozottan választhassanak és szolgáltatót válthassanak, amikor ez az érdekük. Alapvető annak biztosítása, hogy ennek során ne ütközzenek jogi, műszaki vagy gyakorlati akadályokba – beleértve a szerződéses feltételeket, eljárásokat, díjakat stb. Ez nem zárja ki az ésszerű szerződéses minimumidőtartam előírását a fogyasztói szerződésekben. A számhordozhatóság alapvetően fontos tényező a fogyasztók választása és a versenyképes elektronikus hírközlési piacokon a hatékony verseny megkönnyítése érdekében, és azt minimális határidőn belül kell megvalósítani, úgy, hogy a hívószám aktiválása egy munkanapon belül megtörténjen, és a felhasználó ne tapasztaljon egy munkanapnál hosszabb szolgáltatáskiesést. Az illetékes nemzeti hatóságok előírhatják a számhordozás globális folyamatát, figyelembe véve a szerződésekkel kapcsolatos nemzeti rendelkezéseket és a technológiai fejlesztéseket. Mindazonáltal a tapasztalat néhány tagállamban azt mutatja, hogy előfordulhat, hogy a fogyasztókat hozzájárulásuk nélkül szolgáltatóváltásra kényszerítik. Míg e kérdéssel elsősorban a bűnüldöző hatóságoknak kellene foglalkozniuk, a tagállamok számára biztosítani kell a jogot, hogy a szolgáltatóváltás tekintetében arányos minimális intézkedéseket – ideértve megfelelő szankciók kikényszerítését – írhasanak elő, ezáltal a lehető legkisebbre csökkentve a kockázatokat, és biztosítva a fogyasztók védelmét az átállási folyamat során, de megtartva az eljárás előnyeit a fogyasztó számára.
- (48) Jogszabályban előírt továbbítási kötelezettségek meghatározott médiaszolgáltatók által nyújtott meghatározott rádió- és televíziócsatornák és kiegészítő szolgáltatások tekintetében alkalmazhatók. A tagállamoknak egyértelműen meg kell indokolniuk a nemzeti jogukban szereplő továbbítási kötelezettségeket annak érdekében, hogy e kötelezettségek átláthatók, arányosak és jól meghatározottak legyenek. E tekintetben a továbbítási kötelezettségre vonatkozó szabályokat oly módon kell megfogalmazni, hogy azok kellően ösztönözzék az infrastruktúrába való hatékony befektetést. A továbbítási kötelezettségre vonatkozó szabályokat rendszeresen felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy azok lépést tartsanak a technológiai és piaci fejlődéssel, és hogy továbbra is arányosak legyenek az elérni kívánt célkitűzésekkel. A kiegészítő szolgáltatások többek között tartalmazzák a fogyatékkal élő végfelhasználók hozzáféréseinek javítására irányuló szolgáltatásokat, mint a teletext, a feliratozás, a hangalámondás és a jelbeszéd.

(1) HL L 49., 2007.2.17., 30. o.

- (49) A fogyasztókkal folytatott konzultációkkal és a polgárok érdekeinek megfelelő kezelésével kapcsolatos meglévő hiányosságok kiküszöbölése érdekében a tagállamoknak megfelelő konzultációs mechanizmust kell életbe léptetniük. Ez a mechanizmus olyan testület formáját ölthetné, amely – a nemzeti szabályozó hatóságtól, valamint a szolgáltatóktól függetlenül – kutatást végezne a fogyasztással kapcsolatos olyan kérdésekről, mint például a fogyasztói magatartás és a szolgáltatóváltási mechanizmusok, továbbá átlátható módon működne és hozzájárulna az érintettek konzultációja terén már meglévő mechanizmusokhoz. Ezenkívül létre lehetne hozni egy olyan mechanizmust, amely lehetővé teszi a jogszerű tartalom előmozdításához kapcsolódó kérdésekben való megfelelő együttműködést. Egy ilyen mechanizmus alapján elfogadott bármilyen együttműködési eljárás sem teheti azonban lehetővé az internethasználat rendszeres felügyeletét.
- (50) Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek teljesítésére kijelölt vállalkozásokra rótt egyetemes szolgáltatási kötelezettségekről értesíteni kell a Bizottságot.
- (51) A 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) azon tagállami rendelkezések harmonizálásáról rendelkezik, amelyekre azért van szükség, hogy biztosítsák az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezelése vonatkozásában az alapvető jogok és szabadságok védelmének egyenértékű szintjét és különösen a magánélethez való jogot és a titkossághoz való jogot, valamint hogy biztosítsák az ilyen adatoknak, az elektronikus hírközlési berendezéseknek és az elektronikus hírközlési szolgáltatásoknak a Közösségen belüli szabad mozgását. Amennyiben az 1999/5/EK irányelv vagy az információtechnológia és távközlés területén történő szabványosításról szóló, 1986. december 22-i 87/95/EGK tanácsi határozat ⁽¹⁾ értelmében intézkedések elfogadására kerül sor a végberendezéseknek a személyes adatok és a magánélet védelmét biztosító kialakítását illetően, ezeknek az intézkedéseknek figyelembe kell venniük a technológiai semlegesség elvét.
- (52) Az IP-címek felhasználásában bekövetkező változásokat szigorúan figyelemmel kell kísérni, figyelembe véve többek között a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 29. cikke alapján létrehozott, az egyéneknek a személyes adatok feldolgozása tekintetében való védelmével foglalkozó munkacsoport által végzett munka következtetéseit, és adott esetben javaslatait.
- (53) A forgalmi adatoknak a szigorúan a hálózati és információbiztonságnak – azaz a hálózatoknak vagy információszolgáltatásoknak az olyan véletlen, illetve jogtalan vagy rosszhiszemű cselekményekkel szembeni védelmének, amelyek veszélyeztetik a tárolt vagy továbbított adatok rendelkezésre állását, hitelességét, sértetlenségét vagy titkosságát –, valamint az e hálózatok és rendszerek által biztosított vagy ezeken keresztül elérhető kapcsolódó szolgáltatások biztonságának a megbízhatóság adott szintjén történő biztosításához szükséges, az adatkezelőként eljáró biztonsági technológiákat vagy szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók általi kezelése a 95/46/EK irányelv 7. cikkének f) pontja hatálya alá tartozik. Ez magában foglalhatja például az elektronikus hírközlési hálózatokhoz történő engedély nélküli hozzáférés és a kódok rosszhiszemű terjesztésének megelőzését, illetve a szolgáltatásmegtagadást eredményező támadásoknak, valamint a számítógépek és az elektronikus hírközlési rendszer károsodásának megszüntetését.
- (54) Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások piacainak liberalizálása és a gyors technológiai fejlődés együttesen a verseny és a gazdasági növekedés fokozásához vezetett, és a nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokon keresztül hozzáférhető végfelhasználói szolgáltatások gazdagságát és sokszínűségét eredményezte. Biztosítani kell, hogy egy-egy adott szolgáltatás nyújtásához használt technológiától függetlenül a fogyasztók és a felhasználók magánéletének és személyes adatainak védelme egyenlő mértékű legyen.
- (55) Az elektronikus hírközlési rendszerekre és szolgáltatásokra vonatkozó keretszabályozás céljaival, az arányosság és a szubszidiaritás elvével összhangban, a jogbiztonság, valamint az európai vállalkozások és nemzeti szabályozó hatóságok hatékonyságának garantálása érdekében a 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési hálózatokra és szolgáltatásokra összpontosít, és nem alkalmazandó a zárt felhasználói csoportokra és vállalati hálózatokra.
- (56) A technológiai fejlődés adatgyűjtő és azonosító eszközökön alapuló új alkalmazások kifejlesztését teszi lehetővé, amelyek lehetnek rádiófrekvenciákat használó, vezeték nélküli eszközök is. A rádiófrekvenciás azonosításra használt eszközök (RFID) például rádiófrekvenciákat használnak az egyedileg azonosított címkékről történő adatszerezéshez, amely adatok azután a már meglévő hírközlő hálózatokon továbbíthatók. Az ilyen technológiák széles körű használata jelentős gazdasági és társadalmi előnyökkel járhat, és így hathatósan járulhat hozzá a belső piachoz, ha alkalmazásuk elfogadható a polgárok számára. Ennek elérése érdekében biztosítani kell az egyének alapvető jogainak – ideértve a magánélet és az adatvédelem tiszteletben tartásához való jogot is – védelmét. Amennyiben ezeket az eszközöket nyilvánosan hozzáférhető elektronikus hírközlő hálózatokhoz kapcsolják vagy azok alapvető infrastruktúráként elektronikus hírközlési szolgáltatásokat használnak, a 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) vonatkozó rendelkezéseit – beleértve a biztonságára, a forgalommal és az helymeghatározással kapcsolatos adatokra, valamint a titkosságra vonatkozó rendelkezéseket is – kell alkalmazni.
- (57) A nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtójának megfelelő műszaki és szervezeti intézkedéseket kell tennie szolgáltatásai biztonságának garantálása érdekében. A 95/46/EK irányelv sérelme nélkül az ilyen lépéseknek biztosítaniuk kell a személyes adatokhoz való, kizárólag felhatalmazott személyek általi engedélyezett jogi célból történő hozzáférést és a tárolt vagy átvitt személyes adatok, valamint a hálózat és a szolgáltatás védelmét.

⁽¹⁾ HL L 36., 1987.2.7., 31. o.

⁽²⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

- Ezenkívül a személyes adatok feldolgozására vonatkozó biztonsági politikát kell kialakítani a rendszer sebezhető pontjainak meghatározása érdekében, továbbá rendszeres megfigyelést kell folytatni, valamint megelőző, korrekciós és kárenyhítő intézkedéseket kell hozni.
- (58) Az illetékes nemzeti hatóságoknak támogatniuk kell a polgárok érdekeit, többek között azzal, hogy hozzájárulnak a személyes adatok és a magánélet magas szintű védelmének biztosításához. E célból rendelkezniük kell a feladataik elvégzéséhez szükséges eszközökkel, ideértve az egyének személyes adatainak veszélyeztetéséhez vezető valós biztonsági eseményekre vonatkozó átfogó és megbízható adatokhoz való hozzáférést is. Az illetékes nemzeti hatóságoknak ellenőrizniük kell a meghozott intézkedéseket, és terjeszteniük kell a legjobb gyakorlatot a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtói között. A szolgáltatóknak ezért nyilvántartást kell vezetniük a személyes adatok megsértésének eseteiről, lehetővé téve az illetékes nemzeti hatóságok számára a további elemzést és értékelést.
- (59) A közösségi jog kötelezettségeket ró az adatkezelőkre a személyes adatok kezelése tekintetében, beleértve annak kötelezettségét is, hogy megtegyék a megfelelő műszaki és szervezési védelmi intézkedéseket pl. az adatvesztés elkerülése érdekében. A 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) által meghatározott, az adatok megsértése esetén fennálló tájékoztatási kötelezettség megteremti az illetékes hatóságok és az érintett személyek értesítésének struktúráját arra az esetre, ha a személyes adatok mégis veszélybe kerültek. E tájékoztatási követelmények az elektronikus hírközlési ágazatban előforduló, a biztonság megsértésére vonatkozó esetekre korlátozódnak. Mindazonáltal a biztonság megsértésére vonatkozóan nyújtott tájékoztatás a polgárok azon általános érdekét tükrözi, hogy tájékoztatást kapjanak a biztonsági rendszer olyan hibáiról, amelyek következtében személyes adataik elveszhetnek vagy egyéb módon veszélybe kerülhetnek, illetve azokról a rendelkezésre álló vagy javasolt elővigyázatossági eszközökről, amelyek segítségével minimálisra csökkenthető az ilyen hibákból eredő esetleges gazdasági veszteség vagy társadalmi kár. A felhasználóknak ez a tájékoztatásra vonatkozó általános érdeke egyáltalán nem korlátozódik az elektronikus hírközlési ágazatra, éppen ezért közösségi szinten kiemelkedő fontosságúnak kell tekinteni a kifejezett, kötelező és minden ágazatra és az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szolgáltatóira kiterjedő tájékoztatási kötelezettség szükségességét is ideértve. Az e területre vonatkozó európai jogszabályok Bizottság általi felülvizsgálatáig a Bizottságnak – az európai adatvédelmi biztossal konzultálva – haladéktalanul meg kell tennie a megfelelő lépéseket a 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) által meghatározott, az adatok megsértésére vonatkozó tájékoztatási kötelezettség keretében megfogalmazott elveknek más ágazatokban történő alkalmazásának lehetőségeiről, az ágazattól, illetve az érintett adat jellegétől függetlenül.
- (60) Az illetékes nemzeti hatóságoknak ellenőrizniük kell a meghozott intézkedéseket, és terjeszteniük kell a legjobb gyakorlatot a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtói között.
- (61) A személyes adatok megsértése – ha nem foglalkoznak vele megfelelően és időben – jelentős gazdasági veszteséget és társadalmi kárt okozhat az érintett előfizető vagy személy számára. Ezért a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtójának a biztonság megsértéséről való értesülését követően azonnal értesítenie kell az illetékes nemzeti hatóságot az eseményről. A személyes adatokra vagy magánéletükre esetleg súlyos veszélyt jelentő biztonsági események által érintett előfizetőket vagy személyeket haladéktalanul értesíteni kell annak érdekében, hogy megtehessek a szükséges óvintézkedéseket. Egy biztonsági esemény akkor jelent az előfizető személyes adataira vagy magánéletére nézve súlyos veszélyt, ha például személyazonossággal való visszaélést, fizikai kárt, durva sértést vagy hírnévrontást von maga után a Közösségben a nyilvánosan elérhető hírközlési szolgáltatások nyilvános hírközlő hálózaton történő nyújtásával összefüggésben. Az értesítésnek tartalmaznia kell a szolgáltató által a biztonsági probléma orvoslása érdekében megtett intézkedésekről szóló tájékoztatást, valamint az érintett előfizetőnek vagy személynek szóló ajánlásokat.
- (62) A 2002/58/EK irányelvet (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) átültető intézkedések végrehajtása során a tagállamok hatóságainak és bíróságainak saját nemzeti jogszabályaikat nem csupán az említett irányelvvel összhangban álló módon kell értelmezniük, hanem biztosítaniuk kell azt is, hogy ne alkalmazzák az irányelv egyéb alapvető jogokkal vagy a közösségi jog általános elveivel – például az arányosság elvével – nem összeegyeztethető értelmezéseit.
- (63) A magánélet védelme, valamint a belső piacon az elektronikus hírközlő hálózatok felhasználásával továbbított vagy feldolgozott személyes adatok megfelelő szintű biztonságának megvalósítása érdekében rendelkezni kell a tájékoztatásra és az értesítési követelményekre vonatkozó körülményeket, formát és eljárásokat érintő technikai jellegű végrehajtási intézkedések elfogadásáról.
- (64) A személyes adatok megsértéséről szóló értesítés formájára és az arra alkalmazandó eljárásokra vonatkozó részletes szabályok megállapításakor megfelelő figyelmet kell fordítani a jogsértés körülményeire, beleértve azt is, hogy a személyes adatokat védtek-e vagy sem olyan megfelelő technikai védelmi intézkedésekkel, amelyek hatékonyan korlátozzák a személyazonossággal való visszaélést vagy a visszaélés más formái előfordulásának valószínűségét. E szabályoknak és eljárásoknak figyelembe kell venniük továbbá a bűnüldöző hatóságok jogos érdekeit olyan esetekben, amikor az idő előtti feltárás szükségtelenül veszélyeztethetné a jogsértés körülményeinek kivizsgálását.
- (65) Az olyan szoftverek, amelyek titokban rögzítik a felhasználó tevékenységét vagy egy harmadik fél javára eltérítik a felhasználó végberendezésének működtetését, („kémsoftverek”) súlyos fenyegetést jelentenek a felhasználók magánéletére nézve, akárcsak a vírusok. Biztosítani kell minden felhasználó magánszférájának magas szintű és egyenlő védelmét, függetlenül attól, hogy a nem kívánt kémprogramokat vagy vírusokat elektronikus hírközlő hálózatokon keresztül véletlenül töltek-e le, vagy azokat egyéb külső

adattároló eszközökön – mint például CD-ken, CD-ROM-okon, vagy USB-kulcsokon – terjesztett szoftvereken rejtve telepítik-e. A tagállamoknak ösztönözniük kell a végfelhasználók tájékoztatását a rendelkezésre álló óvintézkedésekről, és ösztönözniük kell őket azon lépések megtételére, amelyek végberendezéseik vírusok és kémprogramok elleni védelméhez szükségesek.

- (66) Számos okból, ami lehet jogszerű (pl. bizonyos típusú cookie-k), de akár nemkívánatos betolakodás (pl. kémprogram vagy vírusok) céljából is előfordulhat, hogy harmadik felek információt kívánnak tárolni egy felhasználó berendezésén, illetve megpróbálnak hozzáférni az azon tárolt információhoz. Éppen ezért kiemelkedően fontos, hogy a felhasználók világos és átfogó információkkal rendelkezzenek, mielőtt olyan tevékenységekbe kezdenek, amelyek eredménye ilyen tárolás vagy hozzáférés-szerzés lehet. A tájékoztatást és az elálláshoz való jogot a lehető legfelhasználóbarátabb módon kell biztosítani. Az e kötelezettség alóli kivételt arra az esetre kell korlátozni, amikor adott, az előfizető vagy felhasználó által kifejezetten kért szolgáltatás jogszerű igénybevételéhez feltétlenül szükséges a technikai tárolás vagy hozzáférés. A 95/46/EK irányelv vonatkozó rendelkezéseivel összhangban, amennyiben ez technikailag lehetséges, a felhasználó a böngésző vagy egyéb alkalmazás megfelelő beállításainak használatával is kifejezheti az adatkezeléshez való hozzájárulási szándékát. E követelmények betartatását a megfelelő nemzeti hatóságoknak történő megerősített hatáskörök megadásával kell hatékonyabbá tenni.
- (67) Az előfizetők magánélethez való jogát közvetlen üzletszerzési célú, kéréslen információkkal sértő elektronikus levelezés elleni védelem kiterjed az SMS, MMS-üzenetküldésre és más, hasonló alkalmazásokra is.
- (68) Az elektronikus hírközlési szolgáltatók jelentős befektetéseket tesznek a nem kívánt kereskedelmi tájékoztatás („kéréslen elektronikus levelek”) elleni küzdelem érdekében. Ők a végfelhasználóknál könnyebben juthatnak a kéréslen elektronikus levelek küldőinek felderítéséhez és azonosításához szükséges ismeretekhez és forrásokhoz is. Az e-mail és egyéb szolgáltatások szolgáltatóinak ezért képesnek kell lenniük arra, hogy az ilyen szabálysértések tekintetében jogi eljárást kezdeményezzenek a kéréslen elektronikus levelek küldőivel szemben, és saját jogos üzleti érdekeik részeként így védjék fogyasztói érdekeiket.
- (69) A magánélet, valamint a Közösségben az elektronikus hírközlő hálózatok felhasználásával továbbított és feldolgozott személyes adatok megfelelő szintű védelmének szükségessége hatékony végrehajtási és érvényesítési jogköröket kíván meg a szabályok betartására való kellő ösztönzés érdekében. Az illetékes nemzeti hatóságoknak és – adott esetben – egyéb érintett nemzeti szervezeteknek rendelkezniük kell a szükséges hatáskörökkel és forrásokkal a szabálysértési esetek hatékony kivizsgálásához, beleértve

az arra való felhatalmazást, hogy bármely olyan információt beszerezzenek, amelyre a panaszok elbírálásához és a szabálysértés esetén kiszabott szankciók megállapításához szükségük lehet.

- (70) Ezen irányelv rendelkezéseinek végrehajtása és érvényre juttatása gyakran szükségessé teszi két vagy több tagállam nemzeti szabályozó hatóságainak együttműködését, például a kéréslen elektronikus levelek és kémszoftverek határokon átnyúló alkalmazása elleni küzdelem során. Az ilyen esetekben való gördülékeny és gyors együttműködés biztosítása érdekében a megfelelő nemzeti hatóságoknak kell meghatározniuk például a hatóságok közötti információcserék mennyiségével és formátumával, vagy a betartandó határidőkkel kapcsolatos eljárásokat, amelyeket a Bizottság megvizsgál. Ezek az eljárások lehetővé fogják tenni a piaci szereplők ebből következő kötelezettségeinek összehangolását is, ami hozzájárul az azonos közösségi versenyfeltételek megteremtéséhez.
- (71) A 2006/2004/EK rendelet (a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet) ⁽¹⁾ módosításával meg kell erősíteni a határokon átnyúló együttműködést és jogalkalmazást azokkal a meglévő, határokon átnyúló közösségi végrehajtási mechanizmusokkal összhangban, amelyeket többek között az említett rendelet hozott létre.
- (72) A 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) és a 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ összhangban kell elfogadni.
- (73) A Bizottságot különösen fel kell hatalmazni arra, hogy a „112” hívószámon elérhető szolgáltatásokhoz való hatékony hozzáférésre vonatkozó végrehajtási intézkedéseket fogadjon el, valamint arra, hogy a mellékleteket a technikai fejlődéshez és a piaci keresletben bekövetkezett változásokhoz igazítsa. Arra is fel kell hatalmazni, hogy a tájékoztatási és értesítési követelményekre, valamint az adatfeldolgozás biztonságára vonatkozó végrehajtási intézkedéseket fogadjon el. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak, és a 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) és a 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítésével annak nem alapvető fontosságú elemei módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. Tekintettel arra, hogy az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás rendes határidőn belül történő elvégzése bizonyos kivételes esetekben akadályozhatja a végrehajtási intézkedések kellő időben történő elfogadását, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak gyorsan kell cselekednie az említett intézkedések időben történő elfogadásának biztosítása érdekében.

⁽¹⁾ HL L 364., 2004.12.9., 1. o.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

- (74) Az adatfeldolgozás biztonságával kapcsolatos végrehajtási intézkedéseknek az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás alapján végzett meghatározásába a Bizottság az összes releváns európai hatóságot és szervezetet (az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség, az európai adatvédelmi biztos és a 95/46/EK irányelv 29. cikke alapján létrehozott munkacsoport), valamint az összes érintettet bevonja elsősorban annak érdekében, hogy tájékozódhasson a 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) végrehajtásának javítására alkalmas, rendelkezésre álló legjobb műszaki és gazdasági módszerekről.
- (75) A 2002/22/EK irányelvet (egyetemes szolgáltatási irányelv) és a 2002/58/EK irányelvet (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (76) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽¹⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsék el saját táblázataikat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az 2002/22/EK (egyetemes szolgáltatási irányelv) és a 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv), valamint az átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) módosításai

A 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) a következőképpen módosul:

1. az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Tárgy és hatály

(1) A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) keretén belül ez az irányelv az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások végfelhasználók számára történő szolgáltatásával foglalkozik. Célja, hogy a hatékony verseny és választás révén a Közösség egészében biztosítsa a jó minőségű, nyilvánosan elérhető szolgáltatások rendelkezésre állását, és szabályozza azokat az eseteket, amikor a végfelhasználók igényeit a piac nem elégíti ki megfelelően. Ez az irányelv a végberendezések egyes vonatkozásait illetően is tartalmaz rendelkezéseket, ideértve a fogyatékkal élő végfelhasználók hozzáféréseinek megkönnyítését szolgáló rendelkezéseket is.

(2) Ez az irányelv megállapítja a végfelhasználók jogait, és ezekkel összhangban a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlő hálózatokat és elektronikus hírközlési szolgáltatásokat

nyújtó vállalkozások kötelezettségeit. Az egyetemes szolgáltatásnyújtás nyílt versenyipiaci környezetben történő biztosítása tekintetében ez az irányelv meghatározza azoknak a meghatározott minőségű szolgáltatásoknak a minimális készletét, amelyekhez az egyedi nemzeti feltételekhez igazodó, megfizethető áron minden végfelhasználónak hozzáférése van, a verseny torzítása nélkül. Ez az irányelv továbbá kötelezettségeket állapít meg bizonyos kötelező szolgáltatások nyújtására vonatkozóan.

(3) Ez az irányelv nem ad felhatalmazást, de nem is tiltja a nyilvánosan hozzáférhető elektronikus hírközlési szolgáltatók számára, hogy olyan feltételeket szabjanak, amelyek korlátozzák az egyes szolgáltatások vagy alkalmazások végfelhasználók általi hozzáférést és/vagy használatát, amennyiben ezt a nemzeti jogszabályok megengedik és összhangban van a közösségi joggal, de kötelezettséget ír elő az ilyen feltételekről való tájékoztatásra vonatkozóan. A szolgáltatások és alkalmazások végfelhasználók általi elektronikus hírközlési hálózatokon keresztül történő használatára vonatkozó nemzeti intézkedéseknek tiszteletben kell tartaniuk a természetes személyek alapvető jogait és szabadságait, ideértve az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkében meghatározott, a magánélethez és a tisztességes eljáráshoz való jogot is.

(4) Ezen irányelvnek a végfelhasználói jogokra vonatkozó rendelkezéseit a fogyasztóvédelemre vonatkozó közösségi szabályok, különösen a 93/13/EGK irányelv és a 97/7/EK irányelv, valamint a közösségi jognak megfelelő nemzeti szabályok sérelme nélkül kell alkalmazni.”;

2. a 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a b) pontot el kell hagyni;

b) a c) és d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) »nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatás«: a nemzeti, illetve nemzetközi távbeszélő számozási tervben szereplő hívószám vagy hívószámok segítségével, közvetlenül vagy közvetve, belföldi vagy belföldi és nemzetközi hívások kezdeményezése és fogadása céljából a nagyközönség rendelkezésére álló szolgáltatás;

d) »földrajzi szám«: a nemzeti távbeszélő számozási tervben szereplő olyan szám, amely számjegyszerkezetének egy része a hálózati végpont fizikai helyére történő hívásirányításra használt földrajzi jelentőséggel bír;”

c) az e) pontot el kell hagyni;

d) az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) »nem földrajzi szám«: a nemzeti távbeszélő számozási tervben szereplő olyan szám, amely nem földrajzi szám. Ide tartoznak többek között a mobil hívószámok, a díjmentes és az emelt díjas hívások hívószámai.”;

(¹) HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

3. a 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

Helyhez kötött hozzáférés biztosítása és távbeszélő szolgáltatások nyújtása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvános hírközlő hálózathoz történő helyhez kötött csatlakozás iránti minden ésszerű igényt legalább egy vállalkozás kielégítsen.

(2) A létrejött csatlakozásnak – figyelembe véve az előfizetők többsége által használt, leginkább elterjedt technológiákat és a technológiai megvalósíthatóságot – képesnek kell lennie a hanghívások, a telefexhívások és a funkcionális internet-hozzáféréshez elegendő adatátviteli sebességgel történő más adatkommunikációs formák támogatására.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett hálózati csatlakozáson keresztül megvalósuló, belső és nemzetközi hívások kezdeményezését és fogadását lehetővé tévő, nyilvánosan elérhető távbeszélő-szolgáltatás nyújtása iránti minden ésszerű igényt legalább egy vállalkozás kielégítsen.”;

4. az 5. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben említett távbeszélő névsoroknak – az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (*) 12. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel – tartalmazniuk kell a nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatások valamennyi előfizetőjét.

(*) HL L 201., 2002.7.31., 37. o.”;

5. a 6. cikk címe és (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Nyilvános távbeszélő állomások és más beszédalapú távbeszélő szolgáltatáshoz való hozzáférési pontok

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok a vállalkozások számára kötelezettségeket állapíthassanak meg annak biztosítása érdekében, hogy a végfelhasználók olyan ésszerű igényeinek kielégítésére, amelyek a földrajzi lefedettség, a távbeszélők vagy más távközlési hozzáférési pontok számára, a fogyatékkal élő végfelhasználók számára biztosított hozzáférhetőségére és a szolgáltatások minőségére vonatkoznak, nyilvános távbeszélő állomások vagy más távközlési hozzáférési pontok álljanak rendelkezésre.”;

6. az 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

Intézkedések a fogyatékkal élő végfelhasználók javára

(1) A tagállamok – kivéve, ha a IV. fejezetben előírt követelmények alapján ezzel egyenértékű eredmény érhető el – egyedi intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy a 4. cikk (3) bekezdésében és az 5. cikkben meghatározott

szolgáltatások hozzáférhetőségét és megfizethetőségét a fogyatékkal élő végfelhasználók számára a többi végfelhasználó számára biztosítottal azonos szinten biztosítsák. A tagállamok kötelezhetik a nemzeti szabályozó hatóságokat az általános igény és a sajátos követelmények felmérésére, többek között a fogyatékkal élő végfelhasználókat szolgáló ezen egyedi intézkedések mértékére és formájára vonatkozóan.

(2) A tagállamok egyedi intézkedéseket tehetnek a nemzeti feltételeknek megfelelően annak biztosítására, hogy a fogyatékkal élő végfelhasználók is élhessenek a végfelhasználók többségének rendelkezésére álló, vállalkozások és szolgáltatók közötti választási lehetőséggel.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett intézkedések meghozatala során a tagállamok ösztönzik a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 17. és 18. cikkével összhangban közzétett megfelelő szabványok és előírások betartását.”;

7. a 8. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben egy, az (1) bekezdéssel összhangban kijelölt vállalkozás helyi hozzáférési hálózati eszközeinek lényeges részét vagy azok egészét más tulajdonában lévő önálló jogalanyra kívánja átruházni, erről előzetesen és időben köteles értesíteni a nemzeti szabályozó hatóságot annak érdekében, hogy a hatóságnak lehetősége legyen értékelni a tervezett ügylet hatását a 4. cikk szerinti helyhez kötött szolgáltatásokhoz való hozzáférésre és távbeszélő szolgáltatások nyújtására. A nemzeti szabályozó hatóság a 2002/20/EK irányelv (engedélyezési irányelv) 6. cikkének (2) bekezdésével összhangban egyedi kötelezettségeket írhat elő, azokat módosíthatja vagy visszavonhatja.”;

8. a 9. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A nemzeti szabályozó hatóságok figyelemmel kísérik a 4–7. cikkben az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek körébe tartozóként meghatározott, és vagy a kijelölt vállalkozások által nyújtott, vagy – ha ezekre a szolgáltatásokra nem jelöltek ki vállalkozást – a piacon rendelkezésre álló szolgáltatások kiskereskedelmi díjszabásának alakulását és szintjét, különösen a nemzeti fogyasztói árakkal és jövedelmekkel összefüggésben.

(2) A nemzeti feltételekre figyelemmel a tagállamok előírhatják, hogy a kijelölt vállalkozások olyan díjszabási lehetőségeket vagy díjsomagokat kínáljanak a fogyasztóknak, amelyek eltérnek a szokásos kereskedelmi feltételek szerint biztosítottaktól, különösen annak biztosítása érdekében, hogy az alacsony jövedelmű, illetve a különleges szociális helyzetű fogyasztók is hozzáférhessenek a 4. cikk (1) bekezdésében említett hálózathoz, illetőleg igénybe vehessék a 4. cikk (3) bekezdésében és az 5., 6. és 7. cikkben az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek körébe tartozóként meghatározott, a kijelölt vállalkozások által nyújtott szolgáltatásokat.”;

9. a 11. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A nemzeti szabályozó hatóságok az egyetemes szolgáltatási kötelezettségekkel terhelt vállalkozások számára teljesítménycélokat határozhatnak meg. Ennek során a nemzeti szabályozó hatóságok figyelembe veszik az érdekelt felek nézeteit, különösen a 33. cikkben említettek szerint.”;

10. a III. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„A BIZONYOS KISKERESKEDELMI PIACOKON JELENTŐS PIACI ERŐVEL RENDELKEZŐ VÁLLALKOZÁSOKRA VONATKOZÓ SZABÁLYOZÓ INTÉZKEDÉSEK”;

11. a 16. cikket el kell hagyni;

12. a 17. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok azokra a vállalkozásokra, amelyek az adott kiskereskedelmi piacon a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 14. cikkével összhangban jelentős piaci erővel rendelkezőnek minősülnek, megfelelő szabályozási kötelezettségeket rójanak, amennyiben:

a) a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 16. cikke szerint elvégzett piacelemzés eredményeképpen valamely nemzeti szabályozó hatóság megállapítja, hogy az említett irányelv 15. cikkével összhangban meghatározott, adott kiskereskedelmi piac ténylegesen nem versenyképes; valamint

b) amennyiben a nemzeti szabályozó hatóság arra a következtetésre jut, hogy a 2002/19/EK irányelv (hozzáférési irányelv) 9–13. cikke alapján előírt kötelezettségek nem eredményeznék a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 8. cikkében meghatározott célok elérését.”;

b) a (3) bekezdést el kell hagyni;

13. a 18. és a 19. cikket el kell hagyni;

14. a 20–23. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„20. cikk

Szerződés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztók és az azt kérő más végfelhasználók a nyilvános hírközlő hálózathoz és/vagy a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz való csatlakozást biztosító szolgáltatásokra történő előfizetés esetén jogosultak legyenek az ilyen csatlakozást és/vagy szolgáltatásokat nyújtó vállalkozással vagy vállalkozásokkal szerződést kötni. A szerződésnek egyértelmű, átfogó és könnyen hozzáférhető formában meg kell határozni legalább a következőket:

a) a vállalkozás neve és címe;

b) a nyújtott szolgáltatások, különös tekintettel az alábbiakra:

– biztosított-e a segélyhívó szolgáltatásokhoz és a hívó helyére vonatkozó információhoz való hozzáférés, és korlátozzák-e a segélyhívó szolgáltatások 26. cikk alapján történő biztosítását,

– tájékoztatás a szolgáltatásokhoz és alkalmazásokhoz való hozzáférésre és/vagy azok használatára vonatkozó, bármely más korlátozással kapcsolatos feltételről, amennyiben a közösségi jognak megfelelően ezt a nemzeti jogszabályok megengedik,

– a kínált szolgáltatások minimális minőségi szintje, nevezetesen az első bekapcsolás időpontja, valamint adott esetben a nemzeti szabályozó hatóságok által meghatározott egyéb szolgáltatásminőségi paraméterek,

– a vállalkozás által az egy hálózati összeköttetésen átmenő forgalom mérésére és alakítására létrehozott bármely eljárásra, valamint arra vonatkozó tájékoztatás, hogy ezek az eljárások milyen hatással lehetnek a szolgáltatás minőségére,

– a kínált karbantartási szolgáltatások és ügyfélszolgálat fajtái, valamint e szolgáltatások elérésének különböző módjai,

– a szolgáltató által biztosított végberendezések használatára vonatkozóan megszabott bármely szolgáltatói korlátozás;

c) a 25. cikk szerinti kötelezettség fennállása esetén az előfizető arra vonatkozó választási lehetősége, hogy személyes adatait közzé kívánja-e tenni távbeszélő névsorban, valamint az érintett adatok;

d) az árak és a díjszabás részletei, hogy miként szerezhető be naprakész információk az összes alkalmazandó igénybevételi és karbantartási díjról, továbbá a kínált fizetési módok és a költségekben a különböző fizetési módokból adódóan tapasztalható eltérések;

e) a szerződés időtartama, valamint a szolgáltatásnyújtás és a szerződés megújításának és megszüntetésének feltételei, az alábbiakat is beleértve:

– a kedvezményes feltételek igénybe vételéhez szükséges minimális használatra vagy időtartamra vonatkozó bármely követelmény,

– a számok és más azonosítók hordozhatóságával kapcsolatos díjak,

– a szerződés megszüntetésekor esedékes díjak, a végberendezéssel kapcsolatos költségfelszámítást is beleértve;

f) a szerződéses szolgáltatásminőségi szintek el nem érése esetén alkalmazandó esetleges kompenzáció és visszatérítési lehetőségek;

- g) a jogviták rendezésére vonatkozó, 34. cikk szerinti eljárások kezdeményezésének módja;
- h) azon intézkedések típusai, amelyeket a vállalkozás a biztonságot és az integritást befolyásoló eseményekkel és fenyegetésekkel, valamint a sebezhető pontokkal kapcsolatban tehet.

A tagállamok továbbá megkövetelhetik, hogy a szerződés tartalmazza az illetékes hatóságok által a 21. cikk (4) bekezdésében említett és a nyújtott szolgáltatásra vonatkozóan e célból biztosítható tájékoztatást az elektronikus hírközlő hálózatok és szolgáltatások törvénybe ütköző tevékenységben való részvétel vagy ártalmas tartalom terjesztése céljából történő alkalmazásáról, valamint a személyes biztonságot, a magánéletet és személyes adatokat fenyegető kockázatokkal szembeni védelemről.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az előfizetőknek joguk legyen hátrányos következmények nélkül felmondani a szerződéseiket az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó és/vagy elektronikus hírközlő hálózatokat működtető vállalkozások által kínált szerződési feltételek módosításairól szóló értesítés nyomán. Az előfizetőket bármely ilyen módosítás előtt legalább egy hónappal megfelelően értesíteni kell, és ezzel egy időben tájékoztatni kell őket arról, hogy joguk van az ilyen szerződést hátrányos következmény nélkül felmondani, ha nem fogadják el az új feltételeket. A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok határozhassák meg ezen értesítések formátumát.

21. cikk

Az információk átláthatósága és közzététele

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok kötelezhessék a nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokat működtető és/vagy nyilvánosan hozzáférhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokat arra, hogy a II. mellékletnek megfelelően átlátható, összehasonlítható, megfelelő és naprakész információkat tegyenek közzé a végfelhasználók és a fogyasztók részére nyújtott szolgáltatásaikhoz való hozzáférésre és azok igénybevételére alkalmazandó árakról és díjszabásról, a szerződés megszűnésekor esedékes díjakról, valamint tájékoztatást az általános szerződési feltételekről. Ezeket az információkat érthetően, mindenre kiterjedően és könnyen hozzáférhető formában kell közzétenni. A nemzeti szabályozó hatóságok további követelményeket is meghatározhatnak az ilyen információk közzétételi módjára vonatkozóan.

(2) A nemzeti szabályozó hatóságok ösztönzik az összehasonlítható információk biztosítását annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a végfelhasználók és a fogyasztók számára az alternatív használati módok például interaktív útmutatók vagy hasonló technikák segítségével történő független költségértékelését. Amennyiben ilyen eszközök térítésmentesen vagy méltányos áron nem állnak rendelkezésre a piacon, a tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok maguk vagy harmadik féltől való beszerzés révén rendelkezésre tudjanak bocsátani ilyen útmutatókat vagy technikákat. Harmadik feleknek jogukban áll, hogy az említett interaktív útmutatók vagy hasonló technikák értékesítése vagy rendelkezésre bocsátása céljából az elektronikus hírközlő hálózatokat működtető és/vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások által közzétett információkat díjmentesen felhasználják.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok képesek legyenek többek között arra kötelezni a nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokat működtető és/vagy nyilvánosan hozzáférhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokat, hogy:

- az előfizetők számára tájékoztatást nyújtsanak az azon számokra vagy szolgáltatásokra alkalmazandó díjakról, amelyekre egyedi díjszabási feltételek vonatkoznak; a szolgáltatások egyes kategóriái tekintetében a nemzeti szabályozó hatóságok megkövetelhetik, hogy a tájékoztatásra közvetlenül a hívás kapcsolása előtt kerüljön sor;
- tájékoztassák az előfizetőket, ha az általuk előfizetett szolgáltatás révén elérhető segélyhívó szolgáltatásokhoz vagy a hívó helyére vonatkozó információkhoz való hozzáférésben bármilyen változás állt be;
- az előfizetőket tájékoztassák a szolgáltatásokhoz és alkalmazásokhoz való hozzáférés és/vagy azok használata korlátozására vonatkozó feltételek bármilyen változásáról, amennyiben a közösségi jognak megfelelően ezt a nemzeti jogszabályok lehetővé teszik;
- nyújtsanak tájékoztatást a szolgáltató által az egy hálózati összeköttetésén átmenő forgalom mérésére és alakítására létrehozott bármely eljárásról, valamint arról, hogy ezek az eljárások milyen hatással lehetnek a szolgáltatás minőségére;
- tájékoztassák az előfizetőket azon jogukról, miszerint ők dönthetnek arról, hogy személyes adataik bekerüljenek-e távbeszélő névsorba vagy sem, valamint az érintett adatok jellegéről, a 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) 12. cikkének megfelelően; valamint
- rendszeresen tájékoztassák a fogyasztókkal élő előfizetőket a számukra kifejlesztett termékekről és szolgáltatásokról.

A nemzeti szabályozó hatóságok a kötelezettségek kirovása előtt ösztönözhetik az ön- vagy társszabályozó intézkedések alkalmazását, amennyiben ezt célszerűnek ítélik.

(4) A tagállamok megkövetelhetik, hogy a (3) bekezdésben említett vállalkozások – adott esetben – térítésmentesen és a vállalkozások által az előfizetőikkel való kommunikáció céljából rendszerint alkalmazott módon közérdekű tájékoztatást juttassanak el meglévő és új előfizetőikhez. Ilyen esetben az említett tájékoztatást a megfelelő hatóságok biztosítják szabványosított formátumban, és az – többek között – a következő kérdésekre terjed ki:

- az elektronikus hírközlési szolgáltatások leggyakoribb alkalmazási formái jogellenes tevékenységben való részvétel vagy ártalmas tartalom terjesztése céljából, különösen, ha ez sértheti mások jogait és szabadságjogait, ideértve a szerzői jog és a kapcsolódó jogok megsértését, valamint e tettek jogi következményeit; valamint

- b) az elektronikus hírközlési szolgáltatások használata során a személyes biztonságot, a magánéletet és a személyes adatokat fenyegető kockázatokkal szembeni védelem céljából rendelkezésre álló eszközök.

22. cikk

A szolgáltatás minősége

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok az érdekelt felek álláspontjának figyelembevételét követően előírhassák a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlő hálózatokat működtető és/vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások számára, hogy a szolgáltatásaik minőségével, valamint a fogyatékkal élő végfelhasználók egyenértékű hozzáféréseinek biztosítása érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatban összehasonlítható, megfelelő és naprakész információkat tegyenek közzé a végfelhasználók részére. Az információt – annak közzétételét megelőzően – kérésre be kell nyújtani a nemzeti szabályozó hatósághoz.

(2) A nemzeti szabályozó hatóságok meghatározhatják többek között a mérendő szolgáltatásminőségi paramétereket, valamint a közzéteendő információ tartalmát, formáját és közzétételének módját, beleértve a lehetséges minőségtanúsítási mechanizmusokat, annak biztosítása érdekében, hogy a végfelhasználók, ideértve a fogyatékkal élőket is, átfogó, összehasonlítható, megbízható és felhasználóbarát információhoz juthassanak hozzá. Szükség szerint a III. mellékletben megadott paraméterek, meghatározások és mérési módszerek alkalmazhatók.

(3) A szolgáltatásminőség romlásának és a hálózati adatforgalom akadályozásának vagy lelassulásának megelőzése érdekében a tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok a szolgáltatás minőségével kapcsolatban minimumkövetelményeket határozhassanak meg a nyilvános hírközlő hálózatokat működtető vállalkozással vagy vállalkozásokkal szemben.

A nemzeti szabályozó hatóságok ilyen követelmények előírása előtt kellő időben eljuttatják a Bizottsághoz az intézkedés indokainak összefoglalóját, az előírni kívánt követelményeket és a javasolt eljárást. Ezt az információt az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületének (BEREC) (a továbbiakban: a Testület) is rendelkezésére bocsátják. A Bizottság az információk vizsgálatát követően megjegyzéseket vagy ajánlásokat fűzhet azokhoz, különösen annak biztosítása céljából, hogy a követelmények ne befolyásolják hátrányosan a belső piac működését. A nemzeti szabályozó hatóságok a követelmények meghatározása során a legmesszebbmenőkig figyelembe veszik a Bizottság megállapításait vagy ajánlásait.

23. cikk

A szolgáltatások rendelkezésre állása

A tagállamok minden szükséges intézkedést meghoznak annak érdekében, hogy a nyilvános hírközlő hálózatokon keresztül nyújtott, nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatások katasztrófális hálózati hiba vagy *vis maior* esetén is a lehető legnagyobb mértékben álljanak rendelkezésre. A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosan elérhető távbeszélő

szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások minden szükséges intézkedést meghozzanak a segélyhívó szolgálatokhoz való zavartalan hozzáférés biztosítására.”;

15. a szöveg a következő cikkel egészül ki:

„23a. cikk

Egyenértékű hozzáférés és választék biztosítása a fogyatékkal élő végfelhasználók részére

(1) A tagállamok lehetővé teszik az érintett nemzeti szabályozó hatóságok részére, hogy adott esetben az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások által teljesítendő követelményeket határozzanak meg annak érdekében, hogy a fogyatékkal élő végfelhasználók:

- azonos színvonalú elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz férhessenek hozzá, mint a végfelhasználók többsége; valamint
- a végfelhasználók többsége által elérhető vállalkozások és szolgáltatások közül választhassanak.

(2) Annak érdekében, hogy képesek legyenek a fogyatékkal élő végfelhasználók számára konkrét intézkedéseket elfogadni és végrehajtani, a tagállamoknak ösztönözniük kell, hogy a szükséges szolgáltatásokat és funkciókat nyújtó végberendezések rendelkezésre álljanak.”;

16. a 25. cikk a következőképpen módosul:

- a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Távbeszélő tudakozószolgálatok”;

- az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatások előfizetői jogosultak legyenek az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, nyilvánosan elérhető távbeszélő névsorban szerepelni, és a (2) bekezdéssel összhangban elérhetővé teszik adataikat a tudakozószolgálatok és/vagy távbeszélő névsor szolgáltatói részére.”;

- a (3), (4) és (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatásokat igénybe vevő minden végfelhasználó hozzáférhessen a tudakozószolgálatokhoz. A nemzeti szabályozó hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy kötelezettségeket és feltételeket írjanak elő azon vállalkozások számára, amelyek a végfelhasználóknak a tudakozószolgálatokhoz való hozzáférést ellenőrzik a 2002/19/EK irányelv (hozzáférési irányelv) 5. cikkének rendelkezéseivel összhangban. E kötelezettségeknek és feltételeknek objektíveknek, méltányosoknak, megkülönböztetéstől menteseknek és átláthatóknak kell lenniük.

(4) A tagállamok nem tarthatnak fenn olyan szabályozási korlátozást, amely az egyik tagállam végfelhasználóját meggátolná abban, hogy hanghívás vagy SMS útján közvetlenül hozzáférjen a másik tagállam tudakozószolgálatához, és a 28. cikkel összhangban gondoskodnak e hozzáférés biztosításáról.

(5) Az (1)–(4) bekezdést a személyes adatok és a magánélet védelmére vonatkozó közösségi jogi aktusokban foglalt követelményeknek megfelelően és különösen a 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) 12. cikkére is figyelemmel kell alkalmazni.”;

17. a 26. és a 27. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„26. cikk

Segélyhívó szolgáltatások és az egységes európai segélyhívó szám

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben meghatározott szolgáltatások minden végfelhasználója, köztük a nyilvános távbeszélő állomások valamennyi felhasználója is a »112« egységes európai segélyhívó szám és a tagállamok által meghatározott bármely nemzeti segélyhívó szám segítségével ingyenesen bármilyen fizetőeszköz igénybevétele nélkül tudja hívni a segélyhívó szolgáltatásokat.

(2) A tagállamok a nemzeti szabályozó hatóságokkal, a segélyhívó szolgálatokkal és a szolgáltatókkal konzultálva biztosítják, hogy a végfelhasználóknak a nemzeti számozási tervben szereplő számon vagy számokon keresztül belföldi hívások kezdeményezésével kapcsolatos elektronikus hírközlési szolgáltatást nyújtó vállalkozások hozzáférést biztosítsanak a segélyhívó szolgáltatásokhoz.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a »112« egységes európai segélyhívó számra irányuló hívások fogadása megfelelő legyen, és e hívások továbbítása a segélyhívó rendszerek nemzeti struktúrájához leginkább igazodva történjen. Az ilyen hívások fogadásának és lebonyolításának legalább annyira gyorsnak és hatékonyan kell lennie, mint a belföldi segélyhívó számra vagy segélyhívó számokra irányuló hívásoké, amennyiben ezeket továbbra is használják.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyatékkal élő végfelhasználók segélyhívó szolgáltatásokhoz való hozzáférése a többi végfelhasználóéval egyenértékű. Az annak biztosítása érdekében tett intézkedések, hogy a fogyatékkal élő végfelhasználók más tagállamban történő utazásuk során is hozzá tudjanak férni a segélyhívó szolgáltatásokhoz, a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 17. cikkében foglalt rendelkezésekkel összhangban közzétett irányadó szabványokon vagy előírásokon alapulnak, és nem akadályozzák a tagállamokat abban, hogy az e cikkben foglalt célok megvalósítása érdekében további követelményeket fogadjanak el.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy az érintett vállalkozások díjmentesen a segélyhívásokat kezelő hatóság rendelkezésére bocsássák a hívó helyére vonatkozó információt, amint a hívás a hatósághoz beérkezik. Ez a »112« egységes

európai segélyhívó számra irányuló hívások mindegyikére vonatkozik. A tagállamok ezt a kötelezettséget a nemzeti segélyhívó számokra érkező hívásokra is kiterjeszthetik. Az illetékes szabályozó hatóságok kritériumokat határoznak meg a hívó fél helyére vonatkozó információ pontossága és megbízhatósága tekintetében.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a polgárok megfelelő tájékoztatást kapjanak a »112« egységes európai segélyhívó szám létezéséről és használatáról, különösen a kifejezetten a tagállamok között utazó személyeket célzó kezdeményezéseken keresztül.

(7) A tagállamokban a »112« hívószámon elérhető szolgáltatásokhoz való hatékony hozzáférés érdekében a Bizottság – a Testülettel folytatott konzultációt követően – műszaki végrehajtási intézkedéseket fogadhat el. E műszaki végrehajtási intézkedéseket azonban úgy kell elfogadni, hogy azok ne sértsék, és ne befolyásolják a segélyhívó szolgáltatások kizárólagos tagállami hatáskörbe tartozó szervezését.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 37. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

27. cikk

Európai távbeszélő előtétszámok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szabványos nemzetközi távbeszélő előtétszám a »00« szám legyen. A tagállamok közötti határ mentén egymáshoz közel fekvő települések közötti hívásokra vonatkozóan különleges szabályok alakíthatók ki, illetve tarthatók fenn. Az érintett településeken a végfelhasználókat teljeskörűen tájékoztatni kell az ilyen szabályokról.

(2) Az igazgatási feladatokat – beleértve a számok kiosztását és az európai távbeszélő számozási tartomány előmozdítását is – kizárólag a Közösségen belül létrehozott és a Bizottság által kijelölt jogalany látja el. A szükséges végrehajtási szabályokat a Bizottság fogadja el.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosan elérhető, nemzetközi hívásokat lehetővé tevő távbeszélő szolgáltatást nyújtó valamennyi vállalkozás az európai távbeszélő számozási tartományba érkező és az abból kezdeményezett összes hívás továbbítására a más tagállamba irányuló és onnan kezdeményezett hívásokra általa alkalmazott árakhoz hasonló árakat határozzon meg.”;

18. a szöveg a következő cikkel egészül ki:

„27a. cikk

Egységesített távbeszélő hívószámok a harmonizált közérdekű szolgáltatások részére, ideértve az eltűnt gyermekek felkutatására fenntartott segélyvonalakat

(1) A tagállamoknak elő kell mozdítaniuk a 116-os nemzeti számtartomány harmonizált közérdekű szolgáltatások harmonizált számai részére történő fenntartásáról szóló,

2007. február 15-i 2007/116/EK bizottsági határozatban (*) meghatározott, a 116-os számtartományba tartozó számok használatát. Saját területükön ösztönözniük kell az olyan szolgáltatások nyújtását, amelyek részére ezek a számok fenn vannak tartva.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyatékkal élő végfelhasználók a lehető legnagyobb mértékben hozzá tudjanak férni a 116-os számtartomány alatt nyújtott szolgáltatásokhoz. Az annak előmozdítása érdekében tett intézkedések, hogy a fogyatékkal élő végfelhasználók más tagállamban történő utazásuk során is hozzá tudjanak férni a segélyhívó szolgáltatásokhoz, a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 17. cikkével összhangban közzétett irányadó szabványoknak vagy előírásoknak való megfelelésre épülnek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a lakosság megfelelő tájékoztatást kapjon a 116-os számtartomány alatt fenntartott szolgáltatások létezéséről és használatáról, különösen a kifejezetten a tagállamokban utazó személyeknek szánt kezdeményezéseken keresztül.

(4) A tagállamok az (1), (2) és (3) bekezdés értelmében a 116-os számtartományba tartozó valamennyi számra általánosan érvényes intézkedéseken felül mindent megtesznek annak biztosítására, hogy a polgárok hozzáférjenek egy, az eltűnt gyermekek eseteinek bejelentésére szolgáló segélyvonalhoz. A segélyvonal a »116000«-ás számon érhető el.

(5) A 116-os számtartomány – különösen az eltűnt gyermekek felkutatására fenntartott »116000«-ás segélyvonal – hatékony tagállami működtetése érdekében, ideértve a más tagállamokban utazó, fogyatékkal élő végfelhasználók hozzáféréseinek biztosítását is, a Bizottság – a Testülettel folytatott konzultációt követően – műszaki végrehajtási intézkedéseket fogadhat el. E műszaki végrehajtási intézkedéseket azonban úgy kell elfogadni, hogy azok ne sértsék és ne befolyásolják a szolgáltatások kizárólagos tagállami hatáskörbe tartozó szervezését.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 37. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(*) HL L 49., 2007.2.17., 30. o.”.

19. A 28. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„28. cikk

A számokhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzáférés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben műszakilag és gazdaságilag megvalósítható – kivéve azt az esetet, ha valamely hívott előfizető kereskedelmi okokból úgy döntött, hogy meghatározott földrajzi területeken lévő hívó felek hozzáférést korlátozza – az érintett nemzeti hatóságok minden szükséges lépést megtegyenek annak biztosítására, hogy a végfelhasználók:

- a) nem földrajzi számok használatával hozzá tudjanak férni a szolgáltatásokhoz, és használni tudják azokat a Közösségen belül; valamint

- b) az üzemeltető által alkalmazott technológiától és készülékektől függetlenül hozzá tudjanak férni a Közösségen belül biztosított valamennyi számhoz, beleértve a tagállamok nemzeti számozási terveiben szereplő számokat, az ETNS-ben szereplő számokat és az ingyenesen hívható egyetemes nemzetközi hívószámokat (UIFN) is.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az érintett hatóságok kötelezhessék a nyilvános hírközlő hálózatokat működtető és/vagy nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokat arra, hogy eseti alapon gátolják meg a számokhoz, illetve a szolgáltatásokhoz való hozzáférést, amennyiben ezt csalás vagy rendeltetésellenes felhasználás indokoltá teszi, és előírhatják, hogy ilyen esetekben az elektronikus hírközlési szolgáltatók visszatartsák az érintett kapcsolási vagy más szolgáltatásokból származó bevételeket.”;

20. a 29. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 10. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok minden, nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatást nyújtó és/vagy nyilvános hírközlő hálózatokhoz hozzáférést biztosító vállalkozás számára előírhatják, hogy az I. melléklet B. részében felsorolt további eszközöket részben vagy egészben – a műszaki és gazdasági megvalósíthatóságra is figyelemmel –, valamint az I. melléklet A. részében felsorolt további eszközöket részben vagy egészben rendelkezésre bocsássák.”;

- b) a (3) bekezdést el kell hagyni;

21. a 30. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„30. cikk

A szolgáltatóváltás megkönnyítése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti távbeszélő számozási tervben szereplő számokkal rendelkező valamennyi olyan előfizető, aki ezt kéri, hívószámát (hívószámait) a szolgáltatást nyújtó vállalkozástól függetlenül – az I. melléklet C. részében előírt rendelkezésekkel összhangban – megtarthassa.

(2) A nemzeti szabályozó hatóságok biztosítják, hogy a számhordozhatóság garantálásának tekintetében az üzemeltetők és/vagy szolgáltatók által egymás irányában alkalmazott árképzés költségalapú legyen, és hogy az előfizetők által fizetendő, esetlegesen felszámított közvetlen díjak ne tartssák vissza az előfizetőket a szolgáltatóváltástól.

(3) A nemzeti szabályozó hatóságok a számhordozásra vonatkozó kiskereskedelmi díjszabást nem állapíthatják meg versenytorzító módon, így például egyedi vagy közös kiskereskedelmi díjszabások rögzítése révén.

(4) A számok átvitelét és ezt követő aktiválását a lehető legrövidebb időn belül el kell végezni. Minden esetben egy munkanapon belül aktiválni kell azon előfizetők számát, akik megállapodást kötöttek számuk új vállalkozáshoz történő átviteléről.

Az első albekezdés sérelme nélkül az illetékes nemzeti szabályozó hatóságok kialakíthatják a számhordozás globális folyamatát, figyelembe véve a szerződésekre vonatkozó nemzeti rendelkezéseket, a műszaki megvalósíthatóságot és az előfizetett szolgáltatások folyamatosságának fontosságát. A számhordozás végrehajtása miatti szolgáltatáskiesés időtartama semmi esetre sem haladhatja meg az egy munkanapot. Az illetékes nemzeti szabályozó hatóságok adott esetben fontolóra vehetik olyan intézkedések megtételét, amelyekkel védik az előfizetőket az átállási folyamat során, továbbá megakadályozzák, hogy a számhordozás akaratuk ellenére megtörténjen.

A tagállamok biztosítják, hogy a vállalkozások ellen megfelelő szankciókat alkalmazzanak – ideértve a fogyasztók kárpótlására vonatkozó kötelezettséget –, amennyiben a vállalkozás miatt vagy a vállalkozás részéről a számok átvitelével kapcsolatban késedelem vagy visszaélés tapasztalható.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztók és az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások közötti szerződések nem írják elő 24 hónapot meghaladó kezdeti kötelezettségvállalási időtartamot. A tagállamok azt is biztosítják, hogy a vállalkozások felajánlják a felhasználók számára azt a lehetőséget, hogy legfeljebb 12 hónapra szóló szerződést írjanak alá.

(6) Az esetleges minimális szerződéses időtartam sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a szerződés felmondására vonatkozó feltételek és eljárások ne tartsák vissza a fogyasztókat a szolgáltatóváltástól.”;

22. a 31. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok meghatározott rádióműsor- és televízióműsor-terjesztő szolgáltatások továbbítására és kiegészítő – különösen a fogyatékkal élő végfelhasználók megfelelő hozzáférését biztosító – hozzáférhetőségi szolgáltatások továbbítására vonatkozóan ésszerű továbbítási kötelezettségeket írhatnak elő a joghatóságuk alá tartozó, a nyilvánosság számára rádió- vagy televízióműsorok terjesztésére szolgáló elektronikus hírközlő hálózatokat működtető vállalkozások számára abban az esetben, ha az ilyen hálózatok végfelhasználóinak jelentős hányada ezeket a hálózatokat használja a rádió- és televízióműsorok vételének fő eszközeként. Ilyen kötelezettségek csak abban az esetben írhatók elő, ha az egyes tagállamok által egyértelműen meghatározott közérdekű célok eléréséhez szükségesek, továbbá arányosak és átláthatók.

Az első albekezdésben említett kötelezettségeket a tagállamok legkésőbb 2011. május 25-ét követő egy éven belül felülvizsgálják, kivéve, ha ezt a felülvizsgálatot a megelőző két évben a tagállamok már elvégezték.

A tagállamok a továbbítási kötelezettséget rendszeresen felülvizsgálják.”;

23. a 33. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok szükség szerint gondoskodnak arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok figyelembe vegyék a végfelhasználók, a fogyasztók (ideértve különösen a fogyatékkal élő fogyasztókat), a gyártók és az elektronikus hírközlő hálózatokat üzemeltető és/vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások álláspontját a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó valamennyi végfelhasználói és fogyasztói joggal kapcsolatos kérdésben, különösen abban az esetben, ha ezek jelentős hatást gyakorolnak a piacra.

A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok olyan konzultációs mechanizmust hoznak létre, amely biztosítja, hogy a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat érintő végfelhasználói és fogyasztói jogokkal kapcsolatos kérdésekben hozott döntéseik során megfelelően figyelembe veszik az elektronikus hírközlés terén jelentkező fogyasztói érdekeket.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A közösségi jogszabályokkal összhangban álló kulturális és médiapolitikai célkitűzéseket – például a kulturális és nyelvi sokféleséget és a médiapluralizmust – támogató nemzeti szabályok sérelme nélkül, a nemzeti szabályozó hatóságok és más illetékes hatóságok ösztönözhetik az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó és/vagy elektronikus hírközlő hálózatokat működtető vállalkozások és az elektronikus hírközlő hálózatokban és/vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokban megjelenő törvényes tartalmak előmozdításában érdekelt ágazatok közötti együttműködést. Ez az együttműködés kiterjedhet a 21. cikk (4) bekezdése és a 20. cikk (1) bekezdés második albekezdése értelmében nyújtandó, közérdekű tájékoztatás koordinálására is.”;

24. a 34. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztók és az elektronikus hírközlő hálózatokat működtető és/vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások között az ilyen hálózatok működtetése, illetve szolgáltatások nyújtása tárgyában létrejött szerződések szerződéses feltételeivel és/vagy teljesítésével kapcsolatos, ezen irányelv alapján kialakult, rendezetlen jogviták rendezésére átlátható, megkülönböztetéstől mentes, egyszerű és olcsó peren kívüli eljárások álljanak rendelkezésre. A tagállamok intézkedéseket fogadnak el annak biztosítására, hogy az ilyen eljárások tegyék lehetővé a jogviták tisztességes és gyors rendezését, és indokolt esetben visszatérítési vagy kártérítési rendszert vezethetnek be. Ezek az eljárások lehetővé teszik a jogviták pártatlan rendezését, és nem fosztják meg a fogyasztót a nemzeti jog által biztosított jogi védelemtől. A tagállamok ezeket a kötelezettségeket más végfelhasználókat érintő jogvitákra is kiterjeszthetik.”;

25. a 35. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„35. cikk

A mellékletek kiigazítása

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására és az I., II., III. és VI. mellékletnek a technológiai fejlődéshez vagy a piaci igények változásaihoz történő hozzáigazítására irányuló intézkedéseket a Bizottság fogadja el a 37. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően.”;

26. a 36. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A nemzeti szabályozó hatóságok tájékoztatják a Bizottságot az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek teljesítésére kijelölt vállalkozásokra rótt egyetemes szolgáltatási kötelezettségekről. Az e kötelezettségeket érintő minden változásról, illetve az ezen irányelv rendelkezései által érintett vállalkozásokban bekövetkezett minden változásról haladéktalanul értesíteni kell a Bizottságot.”;

27. a 37. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„37. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 22. cikke által létrehozott hírközlési bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel a 8. cikkének rendelkezéseire is.”;

28. az I., II. és III. melléklet helyébe a jelen irányelv I. mellékletében szereplő szöveg, a VI. melléklet helyébe pedig a jelen irányelv II. melléklete lép;

29. a VII. mellékletet el kell hagyni.

2. cikk

A 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) módosításai

A 2002/58/EK irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) a következőképpen módosul:

1. az 1. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ez az irányelv előírja azon nemzeti rendelkezések összehangolását, amelyekre azért van szükség, hogy biztosítsák az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezelése vonatkozásában az alapvető jogok és szabadságok védelmének egyenértékű szintjét – különös tekintettel a magánéletre és a bizalmas adatkezeléshez való jogra –, valamint biztosítsák az ilyen adatoknak, az elektronikus hírközlő berendezéseknek és az elektronikus hírközlési szolgáltatásoknak a Közösségen belüli szabad mozgását.”;

2. a 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) »helymeghatározó adat«: egy nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás felhasználója végberendezésének földrajzi helyzetét jelző, az elektronikus hírközlő hálózatban vagy elektronikus hírközlési szolgáltatás keretében kezelt minden adat;”

b) az e) pontot el kell hagyni;

c) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„h) »a személyes adatok megsértése«: a biztonság olyan megsértése, amely a Közösségben nyilvánosan elérhető hírközlési szolgáltatások nyújtásával összefüggésben továbbított, tárolt vagy más módon feldolgozott személyes adatok véletlen vagy jogellenes megsemmisítését, elvesztését, módosítását, jogosulatlan felfedését vagy az azokhoz való jogosulatlan hozzáférést eredményezi.”;

3. a 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

Az érintett szolgáltatások

Ezt az irányelvet a Közösségben a nyilvánosan elérhető hírközlési szolgáltatások nyilvános hírközlő hálózaton – az adatgyűjtést és az azonosító eszközöket támogató nyilvános hírközlő hálózatokat is beleértve – történő nyújtásával összefüggő személyes adatok kezelésére kell alkalmazni.”;

4. a 4. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az adatfeldolgozás biztonsága”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A 95/46/EK irányelv sérelme nélkül, az (1) bekezdésben említett intézkedések legalább a következőket foglalják magukban:

– annak biztosítása, hogy a személyes adatokhoz engedélyezett jogi célból csak az arra jogosult személyek férjenek hozzá,

– a tárolt vagy továbbított személyes adatok védelme a véletlen vagy jogellenes megsemmisítés, véletlen elvesztés vagy módosítás, jogosulatlan vagy jogellenes tárolás, feldolgozás, hozzáférés vagy nyilvánosságra hozatal ellen, valamint

- a személyes adatok feldolgozásának biztonságára vonatkozó politika biztosítása.

A megfelelő nemzeti szabályozó hatóságok jogosultak a nyilvánosan hozzáférhető elektronikus hírközlési szolgáltatók intézkedéseit ellenőrizni, valamint ajánlásokat kiadni az ezen intézkedések által elérendő biztonsági szintre vonatkozó legjobb gyakorlatokról.”;

- c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) A személyes adatok megsértése esetén a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatást nyújtó illetékes szolgáltató indokolatlan késedelem nélkül bejelenti az illetékes nemzeti hatóságnak a személyes adatok megsértését.

Ha a személyes adatok megsértése várhatóan hátrányosan érinti az előfizető vagy magánszemély személyes adatait vagy magánéletét, akkor a szolgáltató erről az előfizetőt vagy magánszemélyt is indokolatlan késedelem nélkül értesíti.

Nem kell az érintett előfizetőt vagy magánszemélyt értesíteni a személyes adataival való visszaélésről, ha a szolgáltatásnyújtó a hatáskörrel rendelkező hatóságnak kielégítően igazolni tudja, hogy végrehajtotta a megfelelő technikai védelmi intézkedéseket, illetve, hogy ezen intézkedéseket alkalmazták a biztonság sérelmével érintett adatok tekintetében. Az ilyen technológiai védelmi intézkedéseknek értelmezhetetlenné kell tenniük az adatokat az azokhoz való hozzáféréshez engedéllyel nem rendelkező személyek számára.

Az érintett előfizetőt vagy magánszemélyeket értesítésére irányuló szolgáltatói kötelezettség sérelme nélkül, ha a szolgáltató még nem értesítette az előfizetőt vagy magánszemélyt a személyes adatok megsértéséről, az illetékes nemzeti hatóság kötelezheti erre, miután megfontolta a biztonság megsértésének várható hátrányos hatásait.

Az előfizetőnek vagy magánszemélynek szóló értesítés tartalmazza legalább a személyes adatok megsértésének jellegét és azokat az információs pontokat, ahol az előfizető további felvilágosítást kaphat, továbbá intézkedéseket javasol a személyes adatok megsértése lehetséges hátrányos hatásainak enyhítésére. Az illetékes nemzeti hatósághoz intézett értesítés ezen túlmenően leírja a személyes adatok megsértésének következményeit és az annak orvoslására a szolgáltató által javasolt vagy megtett intézkedéseket.

(4) Az (5) bekezdésnek megfelelően elfogadott műszaki végrehajtási intézkedéseket figyelembe véve az illetékes nemzeti hatóságok útmutatókat fogadhatnak el, és szükség esetén útmutatásokat adnak ki arról, hogy a

szolgáltatónak milyen körülmények esetén, illetve milyen formában és módon kell bejelentenie a személyes adatok megsértését. A nemzeti szabályozó hatóságoknak ezenkívül tudniuk kell ellenőrizni, hogy a szolgáltatók eleget tettek-e az e bekezdésben meghatározott értesítési kötelezettségeiknek, és a kötelezettség elmulasztása esetén megfelelő büntetéseket kell tudniuk kiszabni.

A szolgáltatók olyan nyilvántartást vezetnek a személyes adatok megsértésének eseteiről, amelyek magukba foglalják az ilyen esetek körülményeit, hatását és a korrekciós intézkedéseket is, és elégségesek ahhoz, hogy az illetékes nemzeti hatóságok ennek alapján ellenőrizhessék a (3) bekezdés rendelkezéseinek való megfelelést. A nyilvántartás csak az említett cél eléréséhez szükséges információkat tartalmazza.

(5) A (2)–(3) és (4) bekezdésben említett intézkedések következetes végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottság az Európai Elektronikus Hírközlési Piacfelügyeleti Hatósággal (ENISA), a 95/46/EK irányelv 29. cikke alapján létrehozott, az egyének személyes adatok feldolgozása tekintetében való védelmével foglalkozó munkacsoporttal és az európai adatvédelmi biztossal folytatott konzultációt követően műszaki végrehajtási intézkedéseket fogadhat el az e cikkben említett tájékoztatási és értesítési követelményekre alkalmazandó körülményekre, formátumra és eljárásokra vonatkozóan. Az ezen intézkedések elfogadása során a Bizottság bevonja az összes érdekelt felet, különösen annak érdekében, hogy tájékozódjon az e cikk végrehajtását javító, rendelkezésre álló legjobb gazdasági és műszaki megoldásokról.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 14a. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”;

5. az 5. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy egy előfizető vagy felhasználó végberendezésében történő adattárolás, illetve az ott tárolt adatokhoz való hozzáférés csak azzal a feltétellel legyen megengedett, ha az érintett előfizető vagy felhasználó a 95/46/EK irányelvvel összhangban történő – többek között az adatkezelés céljairól szóló – egyértelmű és teljes körű tájékoztatás alapján ehhez előzetes hozzájárulását adta. Ez a rendelkezés nem akadályozza az olyan műszaki tárolást, illetve műszaki hozzáférést, amelynek kizárólagos célja az elektronikus hírközlő hálózaton keresztül történő közléstovábbítás, vagy amelyre az előfizető vagy felhasználó által kifejezetten kért, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás nyújtásához a szolgáltatónak feltétlenül szüksége van.”;

6. a 6. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az elektronikus hírközlési szolgáltatások értékesítése vagy értéknövelt szolgáltatások nyújtása céljából, a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatást nyújtója az ilyen szolgáltatásokhoz, illetve értékesítéshez szükséges mértékig és ideig feldolgozhatja az (1) bekezdésben említett adatokat, amennyiben az az előfizető vagy felhasználó, akire az

adat vonatkozik, az adatfeldolgozáshoz előzetesen hozzájárult. A felhasználó és az előfizető a forgalmi adatok feldolgozására vonatkozó hozzájárulását bármikor visszavonhatja.”;

7. a 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

Nem kívánt tájékoztatás

(1) Az emberi beavatkozás nélküli automatizált hívó- és távközlési rendszerek (automatikus hívóberendezések), telefax- (fax-) berendezések, illetve elektronikus levelek közvetlen üzletszerzési célból történő használata kizárólag az ahhoz előzetesen hozzájáruló előfizetők vonatkozásában lehetséges.

(2) Az (1) bekezdés ellenére, amennyiben egy természetes vagy jogi személy – a 95/46/EK irányelvvel összhangban – elektronikus levelezés céljából megszerzi ügyfeleitől elektronikus elérhetőségi adataikat egy termék vagy szolgáltatás értékesítése során, ugyanaz a természetes vagy jogi személy ezeket az elektronikus elérhetőségi adatokat felhasználhatja saját hasonló termékeivel vagy szolgáltatásaival kapcsolatos közvetlen üzletszerzési célra, feltéve, hogy az ügyfelek számára – az elérhetőségi adatok gyűjtésének időpontjában és minden egyes üzenet küldésekor, amennyiben az ügyfél az ilyen felhasználást első alkalommal nem tagadta meg – egyértelműen és kifejezetten lehetőséget biztosít arra, hogy az elektronikus elérhetőségi adatok ilyen célú felhasználása ellen díjmentes és egyszerű módon kifogással élhessenek.

(3) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a közvetlen üzletszerzési célú, nem kívánt tájékoztatás az (1) és a (2) bekezdésben említettektől eltérő esetekben ne legyen megengedett az érintett előfizetők vagy felhasználók hozzájárulása nélkül vagy azon előfizetők vagy felhasználók tekintetében, akik nem kívánnak ilyen jellegű tájékoztatást kapni; az e két lehetőség közötti választást a nemzeti jogszabályokban kell szabályozni, figyelembe véve, hogy mindkét lehetőségnek díjmentesnek kell lennie az előfizető vagy felhasználó számára.

(4) Minden esetben tilos az olyan, közvetlen üzletszerzési célú elektronikus levelezés folytatása, amely elrejt annak a feladónak a személyazonosságát, akinek a nevében a tájékoztatás történik, amely a 2000/31/EK irányelv 6. cikkét megsérti, amely nem tüntet fel olyan érvényes címet, amelyre a címzett elküldhető az ilyen tájékoztatás további küldésének megtiltására vonatkozó kérését, illetve, amely az említett cikk rendelkezéseibe ütköző weboldalak látogatására készíti a címzettet.

(5) Az (1) és a (3) bekezdést azokra az előfizetőkre kell alkalmazni, akik természetes személyek. A tagállamok biztosítják továbbá – a közösségi jog és az alkalmazandó nemzeti jogszabályok keretein belül –, hogy a természetes személyeken kívüli előfizetők jogos érdekei a nem kívánt tájékoztatás tekintetében kellő védelmet élvezzenek.

(6) A jogszabályban – többek között a 15a. cikk (2) bekezdésében – esetlegesen előírt közigazgatási jogorvoslat sérelme nélkül, a tagállamok biztosítják, hogy az e cikk alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megszegése által hátrányosan érintett és ezért a jogsértés megszüntetésére vagy megtiltására irányuló jogos érdekekkel rendelkező természetes vagy jogi személyek – beleértve a saját jogos üzleti érdekeit védő elektronikus hírközlési szolgáltatót is – jogi eljárást kezdeményezhetnek az ilyen jogsértésekkel szemben. A tagállamok konkrét szabályokat állapíthatnak meg az azon elektronikus hírközlési szolgáltatókra alkalmazandó szankciók vonatkozásában, akik gondatlanságukkal hozzájárultak az e cikk alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megszegéséhez.”;

8. a szöveg a következő cikkel egészül ki:

„14a. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 22. cikke által létrehozott hírközlési bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel 8. cikkének rendelkezéseire is.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1), (2), (4) és (6) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel 8. cikkének rendelkezéseire is.”;

9. a 15. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1b) A szolgáltatók az (1) bekezdéssel összhangban elfogadott nemzeti rendelkezéseken alapuló belső eljárásokat dolgoznak ki a felhasználók személyes adataihoz való hozzáférés iránti kérelmek megválaszolására. A szolgáltatók az illetékes nemzeti hatóságokat kérésükre tájékoztatják ezekről az eljárásokról, a beérkezett kérelmek számáról, az említett jogi indoklásról és a szolgáltató válaszárol.”;

10. a szöveg a következő cikkel egészül ki:

„15a. cikk

Végrehajtás és jogalkalmazás

(1) A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szabályokat – ideértve adott esetben a szankciókat is –, és megteszik a végrehajtásukhoz szükséges intézkedéseket. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak, visszatartó erejűnek és a biztonság bármilyen jellegű megsértése esetén alkalmazhatónak kell lenniük, akkor is, ha a biztonságot a későbbiekben helyreállították. A tagállamok 2011. május 25-ig értesítik a Bizottságot e rendelkezésekről, és késedelem nélkül értesítik a Bizottságot azok bármely későbbi módosításáról.

(2) A rendelkezésre álló bármely bírósági jogorvoslat sérelme nélkül a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes nemzeti hatóság és adott esetben más nemzeti szervek rendelkezzenek az (1) bekezdésben említett jogsértések megszüntetésének elrendeléséhez szükséges jogkörrel.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes nemzeti hatóságok és adott esetben más nemzeti szervek rendelkezzenek az ezen irányelv értelmében elfogadott nemzeti rendelkezések nyomán követéséhez és érvényesítéséhez szükséges vizsgálati jogkörrel és erőforrással, beleértve a számukra esetlegesen szükséges, megfelelő információk megszerzésére vonatkozó hatáskört is.

(4) Az illetékes nemzeti szabályozó hatóságok intézkedéseket fogadhatnak el az ezen irányelv értelmében elfogadott nemzeti jogszabályok végrehajtása során a hatékony, határon átnyúló együttműködés biztosítása, valamint a határon átnyúló adatáramlást is magában foglaló szolgáltatásnyújtásra vonatkozó harmonizált feltételek megteremtése érdekében.

A nemzeti szabályozó hatóságok ilyen intézkedések elfogadása előtt kellő időben eljuttatják a Bizottsághoz az intézkedés indokainak összefoglalóját, a végrehajtani kívánt intézkedéseket és a javasolt eljárást. A Bizottság az információk vizsgálatát, és az ENISA-val, valamint a 95/46/EK irányelv 29. cikke alapján létrehozott, az egyének személyes adatok feldolgozása tekintetében való védelmével foglalkozó munkacsoporttal folytatott konzultációt követően megjegyzéseket vagy ajánlásokat fűzhet azokhoz, különösen annak biztosítása céljából, hogy az intézkedések ne befolyásolják hátrányosan a belső piac működését. A nemzeti szabályozó hatóságok az intézkedések megállapítása során a legmészebbmenőkig figyelembe veszik a Bizottság megállapításait vagy ajánlásait.”;

3. cikk

A 2006/2004/EK rendelet módosítása

A 2006/2004/EK rendelet (fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet) melléklete az alábbi ponttal egészül ki:

„17. Az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és

tanácsi irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv), 13. cikk (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.)”

4. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2011. május 25-ig megfeleljenek. Haladéktalanul közlik a Bizottsággal az említett rendelkezések szövegét.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal az ezen irányelv alkalmazása alá tartozó területen elfogadott nemzeti jogok fő rendelkezéseinek szövegét.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

6. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2009. november 25-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BUZEK

a Tanács részéről

az elnök

Å. TORSTENSSON

I. MELLÉKLET

„I. MELLÉKLET

A 10. CIKKBEN (A KIADÁSOK ELLENŐRZÉSE), A 29. CIKKBEN (TOVÁBBI ESZKÖZÖK) ÉS A 30. CIKKBEN (A SZOLGÁLTATÓVÁLTÁS MEGKÖNNYÍTÉSE) EMLÍTETT ESZKÖZÖK ÉS SZOLGÁLTATÁSOK ISMERTETÉSE**A. rész: A 10. cikkben említett lehetőségek és szolgáltatások**a) *Részletes számlázás*

A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok – a személyes adatok és a magánélet védelméről szóló megfelelő jogszabályi előírásokra is figyelemmel – meghatározhassák a vállalkozások által az előfizetőknek ingyenesen biztosítandó részletes számlák részletességének alapszintjét annak érdekében, hogy a fogyasztók:

- i. nyomon követhessék és ellenőrizhessék a helyhez kötött nyilvános hírközlő hálózat és/vagy a kapcsolódó, nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatások igénybevételének díjait; valamint
- ii. megfelelően figyelemmel kísérhessék fogyasztásukat és kiadásait, és így ésszerű mértékű ellenőrzést gyakorolhassanak számláik felett.

Ésszerű díjszabás mellett vagy díjmentesen – szükség szerint – további részletezési szinteket lehet az előfizetőknek felajánlani.

A hívó előfizető számára ingyenes hívásokat, beleértve a segélyvonalakra irányuló hívásokat, nem kell feltüntetni a hívó előfizető részletes számláján.

b) *Szelektív hívásletiltás kimenő hívásokra vagy emelt díjas SMS-ekre vagy MMS-ekre, vagy – ha műszakilag megoldható – más hasonló alkalmazásokra díjmentesen.*

Az a lehetőség, amely révén az előfizető – a távbeszélő szolgáltatásokat nyújtó, kijelölt vállalkozáshoz intézett kérésre – díjmentesen letiltathatja a megadott fajtájú, illetve a meghatározott típusú számokra kezdeményezett kimenő hívásokat vagy emelt díjas SMS-eket vagy MMS-eket vagy más hasonló alkalmazásokat.

c) *Előrefizetési rendszerek*

A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok megkövetelhesék a kijelölt vállalkozásoktól azt, hogy a fogyasztók számára a nyilvános hírközlő hálózathoz való hozzáférést és a nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatások igénybevételét előrefizetési rendszerben tegyék lehetővé.

d) *Bekapcsolási díjak részletekben történő fizetése*

A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok megkövetelhesék a kijelölt vállalkozásoktól azt, hogy azok tegyék lehetővé a fogyasztók számára a nyilvános hírközlő hálózathoz való csatlakozásért részletekben történő fizetést.

e) *Számlák meg nem fizetése*

A tagállamok engedélyezik a vállalkozások által kiadott számlák meg nem fizetésével kapcsolatos intézkedéseket, amelyeknek arányos, megkülönböztetéstől mentes és közzétett intézkedéseknek kell lenniük. Ezeknek az intézkedéseknek biztosítaniuk kell, hogy az előfizető előzetesen megfelelő figyelmeztetést kapjon a szolgáltatásnak a nemfizetésből következő bármilyen megszakításáról vagy a hálózatról történő lekapcsolásról. A csalás, a tartós késedelmes fizetés vagy nemfizetés eseteit kivéve, az említett intézkedéseknek a műszakilag kivitelezhető mértékben biztosítaniuk kell, hogy a szolgáltatás bármilyen megszakítása csak az érintett szolgáltatásra korlátozódjon. A hálózatról a számlák nemfizetése miatt történő lekapcsolásra csak az előfizető megfelelő figyelmeztetését követően kerülhet sor. A tagállamok a teljes lekapcsolás előtt engedélyezhetnek korlátozott szolgáltatást bizonyos időtartamra, amely időtartam alatt csak az olyan hívások megengedettek, amelyek az előfizető számára nem járnak díjfizetési kötelezettséggel (pl. a „112” hívása).

f) *Díjjal kapcsolatos tanácsadás*

Az a lehetőség, amely révén az előfizető tájékoztatást kérhet a szolgáltatótól alternatív, kedvezményes díjakról, amennyiben ilyen díjak léteznek.

g) *Költségellenőrzés*

Az a lehetőség, amely révén a vállalkozások – a nemzeti szabályozó hatóságok által adott esetben e tekintetben előírt szabályok függvényében – egyéb eszközöket kínálnak az előfizetők számára a nyilvánosan hozzáférhető hírközlési szolgáltatások költségeinek ellenőrzésére, beleértve a fogyasztók ingyenes figyelmeztetését is rendellenes fogyasztási szokások vagy túlzott fogyasztás észlelése esetén.

B. rész: A 29. cikkben említett eszközöka) *Hangfrekvenciás választás vagy DTMF (dual-tone multi-frequency, kéthangú többfrekvenciás üzemmód)*

A nyilvános hírközlő hálózat és/vagy nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatások mind a tagállamon belül, mind a tagállamok között támogatják a hálózaton a végponttól végpontig alkalmazott jelzésátvitel esetében az ETSI ETR 207 európai specifikációban meghatározott DTMF jelzőhangok használatát.

b) *Hívóvonal-azonosítás*

A hívó fél hívószámát a hívás létrejötte előtt kijelzik a hívott félnek.

Ezt a lehetőséget a személyes adatok és a magánélet védelmére vonatkozó megfelelő jogszabályokkal, különösen a 2002/58/EK irányelvvel (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) összhangban kell biztosítani.

Az üzemeltetőknek a műszakilag kivitelezhető mértékben adatokat és jelzéseket kell szolgáltatniuk annak érdekében, hogy megkönnyítsék a hívóvonal-azonosítás és a hangfrekvenciás tárcsázás tagállami határokon keresztül történő felajánlását.

C. rész: A 30. cikkben említett számhordozhatóságra vonatkozó rendelkezések végrehajtása

Azt a követelményt, amelynek értelmében a nemzeti számozási tervben szereplő számokkal rendelkező valamennyi olyan előfizető, aki ezt kéri, hívószámát (hívószámait) a szolgáltatást nyújtó vállalkozástól függetlenül megtarthatja, a következők vonatkozásában kell alkalmazni:

- a) földrajzi számok esetén egy konkrét földrajzi helyen; valamint
- b) nem földrajzi számok esetén bármely földrajzi helyen.

Ezt a részt a helyhez kötött szolgáltatásokat nyújtó hálózatok és a mobilhálózatok közötti számhordozásra nem kell alkalmazni.

II. MELLÉKLET**A 21. CIKKEL ÖSSZHANGBAN KÖZZÉTEENDŐ INFORMÁCIÓK****(AZ INFORMÁCIÓK ÁTLÁTHATÓSÁGA ÉS KÖZZÉTÉTELE)**

A nemzeti szabályozó hatóság felel az e mellékletben szereplő információknak a 21. cikkkel összhangban történő közzétételéért. A nemzeti szabályozó hatóság feladata eldönteni, hogy mely információkat kell a nyilvános hírközlő hálózatokat működtető és/vagy nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásoknak közzétenniük, és mely információkat kell magának a nemzeti szabályozó hatóságnak közzétennie annak érdekében, hogy a fogyasztók kellően tájékozottan tudjanak választani.

1. A vállalkozás(ok) neve és címe

A nyilvános hírközlő hálózatokat működtető és/vagy nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások neve és székhelyük címe.

2. A kínált szolgáltatások ismertetése

2.1. A kínált szolgáltatások köre

- 2.2. Rendes díjak a nyújtott szolgáltatásoknak és annak megjelölésével, hogy az egyes díjszabási elemek mit foglalnak magukban (pl.: hozzáférési díjak, a használati díjak különböző típusai, karbantartási díjak), beleértve az alkalmazott szokásos árengedményekről, valamint a különleges és célzott díjszabási rendszerekről szóló részletes tájékoztatást, továbbá minden további díjat és a végberendezéssel kapcsolatos költségeket.
- 2.3. Kártérítési/visszatérítési politika, beleértve a kínált kártérítési/visszatérítési konstrukciók konkrét részleteit.
- 2.4. A kínált karbantartási szolgáltatások fajtái.
- 2.5. Általános szerződési feltételek, beleértve a szerződés esetleges minimális időtartamát, a szerződés megszüntetését és a számok és az esetleges egyéb azonosítók hordozhatóságával kapcsolatos eljárásokat és közvetlen díjakat.
3. A jogviták rendezését szolgáló mechanizmusok, beleértve a vállalkozás által kialakított mechanizmusokat.
4. Az egyetemes szolgáltatások tekintetében fennálló jogokra vonatkozó tájékoztatás, adott esetben beleértve az I. mellékletben említett lehetőségeket és szolgáltatásokat.

III. MELLÉKLET

A SZOLGÁLTATÁS MINŐSÉGÉNEK PARAMÉTEREI

A szolgáltatás minőségének 11. és 22. cikkben említett paramétereit, meghatározásait és mérési módszereit

A nyilvános hírközlő hálózathoz való hozzáférést biztosító vállalkozás esetében

PARAMÉTER (1. megjegyzés)	MEGHATÁROZÁS	MÉRÉSI MÓDSZER
Első csatlakozás létesítési ideje	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Meghibásodási arány hozzáférési vonalanként	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Hibajavítási idő	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

A nyilvánosan elérhető távbeszélő szolgáltatást nyújtó vállalkozás esetében

Hívásfelépítési idő (2. megjegyzés)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Tudakozószolgálat válasziideje	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Működőképes érmés és kártyás nyilvános távbeszélő állomások aránya	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Számlahelyességi panaszok	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Sikertelen hívások aránya (2. megjegyzés)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Az ETSI EG 202 057-1 verziószáma 1.3.1. (2008. július).

1. megjegyzés

A paramétereknek lehetővé kell tenniük a teljesítmény regionális szintű (azaz az Eurostat által létrehozott statisztikai célú területi egységek nomenklatúrája [NUTS] legalább 2. szintű) elemzését.

2. megjegyzés

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem követelik meg e két paraméter teljesítésére vonatkozóan az információ frissítését, ha bizonyítható, hogy e két területen kielégítő a teljesítmény.”

II. MELLÉKLET

„VI. MELLÉKLET

A DIGITÁLIS FOGYASZTÓI BERENDEZÉSEK 24. CIKKBEN EMLÍTETT EGYÜTTMŰKÖDÉSI KÉPESSÉGE1. *Közös kódolási (bitkeverési) algoritmus és a szabadon elérhető vétel*

A hagyományos digitális televíziójelek (azaz földi, kábeles vagy műholdas közvetítésen keresztüli műsorterjesztés, amely elsősorban helyhez kötött vételre irányul, mint például a DVB-T, DVB-C vagy DVB-S) vételére szánt valamennyi, a Közösségben értékesített, bére adott vagy más módon rendelkezésre bocsátott, digitális televíziójelek dekódolására képes fogyasztói berendezésnek képesnek kell lennie:

- az ilyen jelek dekódolására (bitkeverés visszafejtésére) egy elismert európai szabványügyi szervezet – jelenleg az ETSI – által kezelt közös európai kódolási algoritmus szerint,
- a kódolatlan formában továbbított jelek megjelenítésére, feltéve, hogy amennyiben a berendezést bérlik, a bérlő a vonatkozó bérlési szerződésnek megfelelően jár el.

2. *Analóg és digitális televíziókészülékek együttműködési képessége*

Minden, 42 cm-t meghaladó látható átlóméretű beépített képernyővel rendelkező analóg televíziókészüléket, amelyet a Közösségben értékesítés vagy bérbeadás céljából forgalomba hoznak, el kell látni legalább egy, elismert európai szabványügyi szervezet által szabványosított nyílt interfész-aljzattal – mint pl. a CENELEC EN 50 049-1:1997 szabványban meghatározott aljzat –, amely lehetővé teszi a perifériák, különösen a kiegészítő dekóderek és digitális vevők egyszerű csatlakoztatását.

Minden, 30 cm-t meghaladó látható átlóméretű beépített képernyővel rendelkező analóg televíziókészüléket, amelyet a Közösségben értékesítés vagy bérbeadás céljából forgalomba hoznak, el kell látni legalább egy (elismert európai szabványügyi szervezet által szabványosított vagy ilyen szervezet által elfogadott szabványnak vagy valamely iparági specifikációnak megfelelő) nyílt interfész-aljzattal, pl. DVB általános interfész-csatlakozóval, amely lehetővé teszi a perifériák egyszerű csatlakoztatását, és továbbítani tudja a digitális televíziójel valamennyi elemét, beleértve az interaktív és a feltejes hozzáférésű szolgáltatásokkal kapcsolatos adatokat.”

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2009/140/EK irányelve

(2009. november 25.)

az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló 2002/21/EK irányelv, az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférésekről, valamint azok összekapcsolásáról szóló 2002/19/EK irányelv és az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló 2002/20/EK irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően, az Egyeztető Bizottság által jóváhagyott 2009. november 13-i közös szövegtervezet fényében ⁽³⁾,

mivel:

(1) Az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások hatályos keretszabályozását alkotó öt irányelv – a 2002/21/EK irányelv ⁽⁴⁾ (keretirányelv), a 2002/19/EK irányelv ⁽⁵⁾ (hozzáférési irányelv), a 2002/20/EK irányelv ⁽⁶⁾ (engedélyezési irányelv), az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ (egyetemes szolgáltatási irányelv), valamint az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁸⁾ (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (a továbbiakban: a keretirányelv és az egyedi irányelvek) – működését a Bizottság köteles rendszeresen felülvizsgálni annak meghatározása céljából, hogy a technológiai változások és a piaci fejlemények tükrében igényelnek-e módosítást.

⁽¹⁾ HL C 224., 2008.8.30., 50. o.

⁽²⁾ HL C 257., 2008.10.9., 51. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2008. szeptember 24-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2009. február 16-i közös álláspontja (HL C 103. E, 2009.5.5., 1. o.) és az Európai Parlament 2009. május 6-i álláspontja, a Tanács 2009. november 20-i határozata és az Európai Parlament 2009. november 24-i jogalkotási állásfoglalása.

⁽⁴⁾ HL L 108., 2002.4.24., 33. o.

⁽⁵⁾ HL L 108., 2002.4.24., 7. o.

⁽⁶⁾ HL L 108., 2002.4.24., 21. o.

⁽⁷⁾ HL L 108., 2002.4.24., 51. o.

⁽⁸⁾ HL L 201., 2002.7.31., 37. o.

(2) Ebben a tekintetben a Bizottság az elektronikus hírközlő hálózatokra és az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó európai uniós keretszabályozás felülvizsgálatáról szóló, 2006. június 29-i közleményében bemutatta előzetes megállapításait. Ezen előzetes megállapítások alapján a Bizottság nyilvános konzultációt szervezett, amelyből kiderült, hogy elsősorban az elektronikus hírközlés belső piacának továbbra is meglévő hiányosságaival kell foglalkozni. A konzultáció résztvevői megállapították különösen, hogy a szabályozás széttagoltsága és a nemzeti szabályozó hatóságok tevékenységében meglévő következetlenségek nemcsak az ágazat versenyképességét veszélyeztetik, hanem fogyasztói oldalon a határokon átnyúló versenytől remélhető alapvető előnyöket is.

(3) Az elektronikus hírközlés belső piacának kiteljesítéséhez ennek megfelelően meg kell reformálni az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások európai uniós keretszabályozását, és meg kell erősíteni a kulcsfontosságú piacokon jelentős piaci erővel rendelkező üzemeltetők szabályozására vonatkozó közösségi mechanizmust. Ezt a mechanizmust egészíti ki az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testülete (BEREC) és a Hivatal létrehozásáról szóló, 2009. november 25-i 1211/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁹⁾. A reform tartalmazza továbbá az egységes európai információs tér megvalósítása érdekében egy hatékony és koordinált spektrumgazdálkodási stratégia meghatározását, valamint a minden felhasználó előtt nyitott információs társadalom megvalósítása érdekében a fogyasztással élő felhasználókra vonatkozó rendelkezések megerősítését.

(4) Elismerve, hogy az internet lényeges az oktatás és a gyakorlati szólásszabadság, illetve az információhoz való hozzáférés szempontjából, e jogok bármely korlátozása csak az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló európai egyezményvel összhangban történhet. E kérdésekkel kapcsolatban a Bizottságnak széleskörű nyilvános konzultációt kell folytatnia.

(5) A cél a piaci verseny fejlődésével párhuzamosan az előzetes ágazatspecifikus szabályok fokozatos csökkentése, végül pedig az elektronikus hírközlés versenyjog általi kizárólagos szabályozása. Figyelembe véve azt, hogy az elektronikus hírközlés piaci erős versenyműködését tanúsították az elmúlt években, fontos, hogy az előzetes szabályozási kötelezettségeket csak olyan esetben alkalmazzák, ha nincs hatékony és fenntartható verseny.

⁽⁹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.

- (6) A keretirányelv és az egyedi irányelvek működésének felülvizsgálata során a Bizottság megvizsgálja, hogy a piaci fejlemények fényében, valamint tekintettel a versenyre és a fogyasztóvédelemre, továbbra is szükség van-e a 2002/19/EK irányelv (hozzáférési irányelv) 8–13a. cikkében, valamint a 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) 17. cikkében meghatározott, előzetes ágazatspecifikus rendelkezésekre vonatkozó előírásokra, vagy módosítani kell-e, illetve hatályon kívül kell-e helyezni az említett rendelkezéseket.
- (7) Az eltérő versenyfeltételekhez való arányos és megfelelő hozzáállás érdekében a nemzeti szabályozó hatóságoknak lehetővé kell tenni a piacok szubnacionális alapú meghatározását és a szabályozási kötelezettségek eltörlését azokon a piacokon és/vagy földrajzi területeken, ahol tényleges infrastrukturális verseny tapasztalható.
- (8) A lisszaboni menetrendben kitűzött célok elérése érdekében megfelelő ösztönzőket kell biztosítani a tartalomban gazdag internetes szolgáltatások innovációját támogató és az Európai Unió nemzetközi versenyképességét fokozó új nagy sebességű hálózatokba történő befektetések részére. E hálózatokban hatalmas lehetőség rejlik a tekintetben, hogy Unió-szerte előnyöket biztosíthatnak a fogyasztók és a vállalkozások számára. Éppen ezért alapvető fontosságú ezen új hálózatok fejlesztésében a fenntartható beruházások előmozdítása, és eközben a szabályozás kiszámíthatósága és következetessége révén a verseny biztosítása, valamint a fogyasztók választási lehetőségeinek növelése.
- (9) A Bizottság „A szélessávú szakadék áthidalása” című, 2006. március 20-i közleményében elismeri, hogy az Európai Unióban területi különbségek vannak a nagy sebességű szélessávú szolgáltatásokhoz való hozzáférés tekintetében. A rádiófrekvenciákhoz való könnyebb hozzáférés elősegíti a nagy sebességű szélessávú szolgáltatások fejlődését a külső régiókban. A szélessávú kapcsolat általános terjedése ellenére a hozzáférés egyes régiókban a kis népsűrűség és a távolság okozta magas költségek következtében korlátozott. Az elmaradott területeken az új technológiákba történő beruházások biztosítása érdekében az elektronikus hírközlési szabályozásnak összhangban kell állnia egyéb szakpolitikákkal, így az állami támogatások politikájával, a kohéziós politikával és a tágabb értelemben vett iparpolitika céljaival.
- (10) A hálózatokba való közberuházásokat a megkülönböztetésmentesség elvével összhangban kell megtenni. Ennek érdekében a köztámogatásokat nyílt, átlátható és versenyalapú eljárások keretében kell odaítélni.
- (11) Annak érdekében, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok – különösen a végberendezéstől végberendezésig érvényesülő műszaki átjárhatóság tekintetében – teljesíthessék a keretirányelvben és az egyedi irányelvekben kitűzött célokat, a keretirányelv hatályát ki kell terjeszteni a rádióberendezésekről és a távközlő végberendezésekről, valamint a megfelelőségük kölcsönös elismeréséről szóló, 1999. március 9-i 1999/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében vett rádióberendezésekre és távközlő végberendezésekre bizonyos vetületeire, valamint a digitális televíziózás céljára használt fogyasztói berendezésekre, a fogyatékkal élők hozzáféréseinek megkönnyítése érdekében.
- (12) Figyelemmel a piaci és a technológiai fejleményekre, továbbá a keretszabályozás végrehajtása során tapasztalt értelmezési bizonytalanságok kiküszöbölése érdekében egyes fogalom meghatározásokat egyértelművé kell tenni, illetőleg módosítani kell.
- (13) A keretszabályozás hatékonyabb alkalmazásának biztosítása, továbbá a nemzeti szabályozó hatóságok jogkörének megerősítése és döntéseinek kiszámíthatósága érdekében meg kell erősíteni e hatóságok függetlenségét. Ebből a célból a nemzeti jognak kifejezett rendelkezést kell tartalmaznia, amely biztosítja, hogy az előzetes piacszabályozásért vagy a vállalkozások közötti jogviták rendezéséért felelős nemzeti szabályozó hatóságok feladataik ellátása során védve legyenek az eléjük kerülő kérdések független elbírálásának veszélyeztetésére alkalmas külső beavatkozással vagy politikai nyomással szemben. Ilyen külső nyomás esetén a nemzeti szabályozó hatóságok nem képesek megfelelő nemzeti szabályozó hatóságként eljárni a keretszabályozás alapján. Ebből a célból, hogy ne merülhessen fel ésszerű kétség a nemzeti szabályozó hatóság pártatlansága és külső tényezőktől való befolyásolhatatlansága felől, előre meg kell határozni a hatóság vezetője felmentésének indokait. Fontos, hogy az előzetes piacszabályozásért felelős nemzeti szabályozó hatóságok saját költségvetéssel rendelkezzenek, amely lehetővé teszi különösen elegendő számú szakképzett személyzet felvételét. Az átláthatóság biztosítása érdekében ezt a költségvetést évente nyilvánosságra kell hozni.
- (14) A piaci szereplők jogbiztonságának szavatolása céljából a jogorvoslati szerveknek hatékonyan kell teljesíteniük feladataikat, különösen el kell kerülni a jogorvoslati eljárás indokolatlan hosszúra nyúlását. A nemzeti szabályozó hatóság határozatának hatályát felfüggesztő ideiglenes intézkedések csak sürgős esetekben, az intézkedést kérő félnek okozott súlyos, helyrehozhatatlan kár megelőzése érdekében hozhatók, valamint ha az érdekek egyensúlyban tartása ezt megkívánja.

(1) HL L 91., 1999.4.7., 10. o.

- (15) A jogorvoslati szervek igen különböző módon élnek a nemzeti szabályozó hatóságok határozatait felfüggesztő ideiglenes intézkedések alkalmazásának lehetőségével. A következetesség növelése érdekében közös, a közösségi ítélkezési gyakorlattal összhangban lévő normákat kell követni. A jogorvoslati szerveknek is jogot kell biztosítani arra, hogy a BEREC által közzétett rendelkezésre álló információt igényelhessék. Mivel a jogorvoslatihoz való jog nagyon fontos a keretszabályozás egészének működése szempontjából, valamennyi tagállamra kiterjedő mechanizmust kell létrehozni a jogorvoslatokra és a szabályozó hatóságok határozatait felfüggesztő határozatokra vonatkozó információk összegyűjtésére és Bizottságnak történő jelentésére.
- (16) Annak biztosítása érdekében, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok hatékonyan láthassák el szabályozási feladataikat, az általuk összegyűjtött adatoknak számviteli adatokat is tartalmazniuk kell azokról a kiskereskedelmi piacokról, amelyek olyan nagykereskedelmi piacokhoz kapcsolódnak, amelyekben valamely üzemeltető jelentős piaci erővel rendelkezik és ennek folytán működését a nemzeti szabályozó hatóság szabályozza. Az adatoknak olyan adatokat is tartalmazniuk kell, amelyek alapján a nemzeti szabályozó hatóság értékeln tudja a tervezett műszaki fejlesztéseknek vagy a hálózat topológiáján elvégzeni kívánt módosításoknak a verseny alakulására, illetve a másoknak kínált nagykereskedelmi termékekre gyakorolt lehetséges hatását.
- (17) A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 6. cikkében előírt nemzeti konzultációt a keretirányelv 7. és 7a. cikkében előírt közösségi konzultáció előtt kell megtartani annak érdekében, hogy a közösségi konzultáció során megjelenhessen az érdekeltek álláspontja. Ezzel elkerülhető lenne egy második közösségi konzultáció szükségessége abban az esetben, ha a tervezett intézkedés a nemzeti konzultáció eredményeként módosul.
- (18) Annak érdekében, hogy a keretszabályozás valóban hozzájárulhasson a belső piac kialakításához és kiterjesztéséhez, a nemzeti szabályozó hatóságok mérlegelési szabadságát össze kell egyeztetni a koherens szabályozási gyakorlat kialakításának és a keretszabályozás következetes alkalmazásának igényével. Ezért kívánatos, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok támogassák a Bizottság és a BEREC belső piaccal összefüggő tevékenységét.
- (19) Az a közösségi mechanizmus, amelynek révén a Bizottság megkövetelheti, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok a szabályozni kívánt piacok meghatározásával és a jelentős piaci erővel rendelkező üzemeltetők megállapításával kapcsolatban tervezett intézkedésüket visszavonják, nagymértékben hozzájárult az egységes szemléletmód kialakításához azon körülmények azonosításában, amelyek fennállása esetén előzetes szabályozás alkalmazható, illetve amelyek esetén az üzemeltetők e szabályozás hatálya alá tartoznak. A Bizottság által végzett piacfigyelés és különösen a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 7. cikkében előírt eljárás kapcsán szerzett tapasztalatok szerint a korrekciós intézkedések nemzeti szabályozó hatóságok általi alkalmazásában – hasonló piaci feltételek fennállása esetén is – meglévő következetlenségek alááshatják az elektronikus hírközlés belső piacát. A Bizottság ennél fogva a nemzeti szabályozó hatóságok által javasolt intézkedéstervezetekre vonatkozó vélemények kiadásával részese lehet a jogorvoslatok alkalmazásában kialakított magasabb szintű következetesség biztosításának. A Bizottságnak a határozat és/vagy a vélemény meghozatalát megelőzően konzultálnia kell a BEREC-vel a nemzeti szabályozó hatóságok piacelemzéssel kapcsolatos szakértelmének hasznosítása érdekében.
- (20) Fontos, hogy a keretszabályozás végrehajtása kellő időben történjen. Ha a Bizottság olyan határozatot hozott, amelyben valamelyik nemzeti szabályozó hatóságot egy tervezett intézkedés visszavonására kötelezte, a nemzeti szabályozó hatóságnak be kell nyújtania a Bizottságnak az átdolgozott intézkedést. Annak érdekében, hogy a piaci szereplők tisztában lehessenek a piac-felülvizsgálat időtartamával, továbbá a jogbiztonság növelése érdekében az átdolgozott intézkedés Bizottságnak történő, a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 7. cikke szerinti bejelentésére határidőt kell megállapítani.
- (21) Mivel a közösségi konzultációs mechanizmus rövid határidőket tartalmaz, ezért a Bizottságot fel kell hatalmazni ajánlások és/vagy iránymutatások elfogadására a Bizottság és a nemzeti szabályozó hatóságok közötti információcseréjének egyszerűsítése céljából, például a stabil piacokra vonatkozóan vagy azon esetek tekintetében, amikor egy korábban bejelentett intézkedés csak kisebb mértékben módosítandó. A Bizottságot fel kell hatalmazni továbbá arra, hogy bizonyos esetekben az eljárások egyszerűsítése céljából lehetővé tegyék az értesítési eljárás alóli mentesítést.
- (22) Az Európai Unió Alapjogi Chartája és az Egyesült Nemzetek Szervezetének a fogyatékkal élők jogairól szóló egyezménye célkitűzéseivel összhangban a keretszabályozásnak biztosítania kell, hogy valamennyi felhasználó – beleértve a fogyatékkal élő végfelhasználókat, az idős korú és a szociális szempontból rászoruló felhasználókat is – könnyen hozzáférjen magas színvonalú, megfizethető szolgáltatásokhoz. Az Amszterdami Záróokmányhoz csatolt 22. nyilatkozat értelmében a Szerződés 95. cikke szerinti intézkedések kidolgozása során a közösségi intézmények kötelesek figyelembe venni a fogyatékkal élők szükségleteit.
- (23) Egy versengő piac a tartalmak, alkalmazások és szolgáltatások széles választékát nyújtja a felhasználók számára. A nemzeti szabályozó hatóságoknak elő kell segíteniük, hogy a felhasználók hozzáférhessenek az információkhoz és terjeszthessék azokat, valamint használhassák az alkalmazásokat és a szolgáltatásokat.
- (24) A rádiófrekvenciákat szűkös, jelentős társadalmi és piaci értékkel bíró közjavaknak kell tekinteni. Közérdek a gazdasági, társadalmi és környezeti értelemben vett lehető leghatékonyabb és legrávidezőbb spektrumgazdálkodás, amely figyelembe veszi a rádióspektrum által az elektronikus hírközlésben betöltött fontos szerepet, a kulturális sokféleség és a médiapluralizmus célkitűzéseit, valamint a társadalmi és területi kohéziót. Ezért a hatékony spektrumhasználatot gátló akadályokat fokozatosan fel kell számolni.

- (25) A Közösség rádióspektrum-politikával kapcsolatos tevékenységei nem sérthetik a közösségi vagy nemzeti szinten a közösségi joggal összhangban a közérdekű célok elérése érdekében, különösen a tartalomszabályozással és az audiovizuális és médiapolitikával kapcsolatban hozott intézkedéseket, valamint a tagállamok saját rádióspektrumuk közrend, közbiztonság és védelem céljából való megszerzésére és felhasználására vonatkozó jogát.
- (26) Figyelembe véve a tagállamokban fennálló különböző helyzeteket, a digitális technológia magasabb színvonalú átviteli hatékonysága eredményeként az analógról a digitális földfelszíni televíziózásra történő átállás növelné az értékes spektrum rendelkezésre állását (az ún. „digitális hozadék”) a Közösségekben.
- (27) Azt megelőzően, hogy az Európai Közösség rádióspektrum-politikájának keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 676/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozatnak ⁽¹⁾ (rádióspektrum-határozat) megfelelően különös harmonizációs intézkedések vonatkozó javaslat megtételére kerül sor, a Bizottságnak hatástanulmányt kell készítenie, amelyben felméri a javasolt intézkedésekkel járó költségeket és hasznokat, például a méretgazdaságosság és a szolgáltatások közötti kölcsönös átjárhatóság megvalósulását a fogyasztók érdekében, a spektrumhasználat hatékonyságára gyakorolt hatást vagy az Európai Unió különböző részeiben felmerülő, a harmonizált használat iránti keresletet.
- (28) Annak ellenére, hogy a spektrumgazdálkodás továbbra is a tagállamok hatáskörében marad, a közösségi szintű stratégiai tervezés, koordináció, és – adott esetben – harmonizáció segíthet annak biztosításában, hogy a spektrumhasználói teljes mértékben kihasználják a belső piac előnyeit, és hogy az EU érdekei világszerte hatékonyan védhetők legyenek. E célok érdekében adott esetben olyan többéves rádióspektrum-politikai jogalkotási programokat kell létrehozni, amelyek kijelölik a közösségi rádióspektrum-használat stratégiai tervezésének és összehangolásának politikai irányvonalait és célkitűzéseit. E politikai irányvonalak és célkitűzések vonatkozhatnak a belső piac létrehozásához és működéséhez szükséges rádióspektrumok elérhetőségére és hatékony használatára, emellett adott esetben vonatkozhatnak az általános felhatalmazások vagy egyéni használati jogok megadásával kapcsolatos eljárások harmonizációjára is, amennyiben ez a belső piac előtt álló akadályok felszámolásához szükséges. A politikai irányvonalaknak és célkitűzéseknek összhangban kell állniuk ezen irányelv és az egyedi irányelvek rendelkezéseivel.
- (29) A Bizottság kinyilvánította azt a szándékát, hogy ezen irányelv hatálybalépését megelőzően módosítja a rádiófrekvencia-politikával foglalkozó csoport létrehozásáról szóló, 2002. július 26-i 2002/622/EK bizottsági határozatot ⁽²⁾ annak érdekében, hogy az biztosítson egy olyan mechanizmust, amelynek keretében az Európai Parlament és a Tanács a rádióspektrum-politikával kapcsolatban szóbeli vagy írásbeli véleményeket vagy jelentéseket kérhet a rádiófrekvencia-politikával foglalkozó csoporttól (RSPG) az elektronikus hírközlésre vonatkozóan, valamint hogy az RSPG adjon tanácsokat a Bizottságnak a rádióspektrum-politikai programok tervezett tartalmával kapcsolatban.
- (30) Ezen irányelv spektrumgazdálkodásra vonatkozó rendelkezéseinek összhangban kell állniuk a rádióspektrum-gazdálkodásért felelős nemzetközi és regionális szervezetek, így a Nemzetközi Távközlési Unió (ITU) és a Postai és Távközlési Igazgatások Európai Értekezletének (CEPT) munkájával, annak érdekében, hogy az egész Közösségben, valamint a tagállamok és az ITU egyéb tagjai között biztosított legyen a frekvenciahasználat összehangolása és hatékony irányítása.
- (31) A rádiófrekvenciákkal való gazdálkodás során gondoskodni kell a káros zavarás elkerüléséről. Ennek megfelelően, hogy a szabályozói beavatkozás a káros zavarás megelőzéséhez szükséges mértékre szorítkozhasson, pontos meghatározást kell adni a káros zavarás fogalmára.
- (32) A spektrumgazdálkodás és -felosztás jelenlegi rendszere általánosságban olyan közigazgatási határozatokon alapszik, amelyek nem eléggé rugalmasak ahhoz, hogy lépést tartsanak a technológia és a gazdaság változásaival, különösen a vezeték nélküli technológia gyors fejlődésével és a sávzsélesség iránti növekvő kereslettel. A nemzeti politikák között fennálló indokolatlan széttagoltság miatt a spektrum felhasználói magasabb költségeket viselnek és piaci lehetőségektől esnek el, miközben – a belső piac, a fogyasztók és a gazdaság egésze kárára – lelassul az innováció. Emellett a rádiófrekvenciákhoz való hozzáférésnek és azok használatának feltételei az adott üzemeltető jellegétől függően eltérőek lehetnek, míg az e szolgáltatók által kínált elektronikus szolgáltatások egyre nagyobb átfedést mutatnak, ami feszültséget kelt a jogtulajdonosok között, ellentmondásos helyzetet teremt a spektrumhoz való hozzáférés költségei tekintetében, és torzíthatja a belső piac működését.
- (33) A rádióspektrum-használat optimumának meghatározása egyre kevésbé igazodik országhatárokhöz. A spektrumhasználati jogokhoz való hozzáférés rendszerének széttagoltsága korlátozza a beruházásokat és az innovációt, és sem a szolgáltatóknál, sem a berendezések gyártóinál nem teszi lehetővé a méretgazdaságosság kihasználását, ami akadályozza a rádióspektrumot használó elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások belső piacának fejlődését.

⁽¹⁾ HL L 108., 2002.4.24., 1. o.

⁽²⁾ HL L 198., 2002.7.27., 49. o.

- (34) A technológia- és szolgáltatássemleges engedélyezésen keresztül – azaz annak lehetővé tételével, hogy a spektrum felhasználói maguk választhatják meg az elektronikus hírközlési szolgáltatások számára rendelkezésre állóknak nyilvánított, a vonatkozó nemzeti rádiófrekvencia-kiosztási tervekben a közösségi jogszabályokkal összhangban meghatározott frekvenciasávokban alkalmazandó legjobb technológiákat és szolgáltatásokat („technológia- és szolgáltatássemlegesség elve”) – fokozni kell a spektrumgazdálkodás és a spektrumhoz való hozzáférés rugalmasságát. El kell érni, hogy a technológiák és a szolgáltatások közigazgatási kijelölésére csak akkor kerüljön sor, ha közérdekű célokról van szó, valamint e kijelölések egyértelműen indokoltak és felülvizsgálatuk rendszeres időközönként megtörténik.
- (35) A technológiasemlegesség elve korlátozásainak megfelelőeknek kell lenniük, és azokat a káros zavarás elkerülésének szükségessége – például emissziós maszkok és energiaszint előírásával –, a közegészségügy védelme – a lakosságot érő elektromágneses sugárzás korlátozásával – és a szolgáltatások megfelelő működésének a szolgáltatás megfelelő szintű műszaki minősége révén történő biztosítása – azonos frekvenciasávban több szolgáltatás használatának nem szükségszerű kizárása mellett –, továbbá a méltányos spektrummegosztás igénye – különösen ha a spektrumhasználatot kizárólag általános felhatalmazás körébe tartozik –, a spektrum hatékony használatának fenntartása, illetőleg a közösségi joggal összhangban álló közérdekű cél megvalósítása kell, hogy indokolja.
- (36) Kívánatos, hogy a spektrum felhasználói – a korábban szerzett jogokkal kapcsolatos átmeneti intézkedésekhez igazodva – szabadon megválaszthassák azokat a szolgáltatásokat is, amelyeket a spektrumban kínálni kívánnak. Másrésztől lehetővé kell tenni, hogy a szükségesnek ítélt körben és az arányosság szem előtt tartásával engedélyezhető legyenek olyan intézkedések, amelyek egyértelműen meghatározott közérdekű célból szükségesek, így például az élet biztonsága szempontjából, a társadalmi, a regionális vagy a területi kohézió elősegítéséhez vagy a spektrum elégtelen kihasználásának elkerüléséhez szükségesek. Az említett céloknak magukban kell foglalniuk – a közösségi joggal összhangban a tagállamok által meghatározott – kulturális és a nyelvi sokszínűség, valamint a médiapluralizmus előmozdítását. Az életbiztonság védelmét vagy kivételesen más, a tagállamok által a közösségi joggal összhangban meghatározott közérdekű célok megvalósítását igénylő eseteket kivéve az intézkedések nem eredményezhetik bizonyos szolgáltatások kizárólagos használatát, hanem oly módon kell elsőbbséget biztosítaniuk, hogy ugyanabban a sávban – a lehetőségekhez mérten – egyidejűleg más szolgáltatások is nyújthatók, illetve más technológiák is alkalmazhatók legyenek.
- (37) A kulturális és a nyelvi sokszínűség, valamint a médiapluralizmus előmozdításával kapcsolatos esetleges kivételek körének és természetének meghatározása tagállami hatáskörbe tartozik.
- (38) Mivel a spektrum konkrét technológiák és szolgáltatások számára történő felosztása kivételt képezne a technológia- és a szolgáltatássemlegesség elve alól és korlátozná a szolgáltatás, illetőleg az alkalmazott technológia megválasztásának szabadságát, a felosztásra irányuló javaslatoknak minden esetben átláthatónak kell lenniük, és nyilvános konzultációra kell őket bocsátani.
- (39) A rugalmasság és a hatékonyság érdekében a nemzeti szabályozó hatóságok lehetővé tehetik, hogy a spektrumfelhasználók használati jogait harmadik félre szabadon átruházhassák és harmadik félnek szabadon haszonbérbe adhassák. Ez lehetővé teszi, hogy a spektrumot a piac értékelje. A hatékony spektrumhasználat biztosításával kapcsolatos hatáskörükre tekintettel kívánatos, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok fellejjenek annak érdekében, hogy a kereskedés következtében a verseny ne torzuljon ott, ahol a spektrum kihasználatlan marad.
- (40) A technológia- és a szolgáltatássemlegesség, valamint a meglévő spektrumhasználati jogokkal való kereskedés átmeneti szabályok alkalmazását teheti szükségessé, ideértve a tisztességes verseny biztosítását célzó intézkedéseket is, mivel az új rendszerben egyes spektrumfelhasználók olyan spektrumfelhasználókkal szemben bocsátkozhatnak versenybe, akik hátrányosabb szerződési feltételekkel jutottak spektrumhasználati joghoz. Ellenben, ha – közérdekű cél elérése érdekében – egy gazdasági szereplő az általános szabályoktól való eltéréssel vagy nem objektív, átlátható, arányos és megkülönböztetésmentes kritériumok alapján szerzett jogot, akkor helyezze az említett közérdekű cél vagy egy másik kapcsolódó közérdekű cél eléréséhez szükséges mértéken túl nem jelenthet indokolatlan hátrányt az új versenytársaira nézve.
- (41) A belső piac működésének előmozdítása és a határokon átnyúló szolgáltatások kialakításának támogatása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni a számkiosztás területén műszaki végrehajtási intézkedések elfogadására.
- (42) Az elektronikus hírközlő hálózatokat üzemeltető és az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások részére kiadott, a köz- vagy a magántulajdonban lévő ingatlanok igénybevételére feljogosító engedélyek alapvető tényezőt képeznek az elektronikus hírközlő hálózatok, illetve az új hálózati elemek létesítése szempontjából. A szolgalmi jogok engedélyezésére vonatkozó eljárások feleslegesen bonyolult és hosszadalmas volta jelentősen akadályozza a verseny kialakulását. Ennek megfelelően egyszerűsíteni kell azt az eljárást, amelynek révén az engedéllyel rendelkező vállalkozások szolgalmi jogokhoz jutnak. Lehetővé kell tenni, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok koordinálják a szolgalmi jogok megszerzését, és ennek érdekében a vonatkozó információkat saját honlapjukon hozzáférhetővé tegyék.

- (43) Annak érdekében, hogy a piacra való belépés vagy az új hálózatok kiépítése méltányos, hatékony és környezettudatos módon, a jelentős piaci erővel rendelkező üzemeltetőket az általuk üzemeltetett elektronikus hírközlő hálózatokhoz való hozzáférés biztosítása tekintetében terhelő kötelezettségektől függetlenül legyen lehetséges, meg kell erősíteni a tagállamok jogait a szolgalmi jogok birtoкосaival szemben. A létesítmények megosztásának fokozása jelentősen javíthatja a versenyt, és csökkentheti a vállalkozásoknál az elektronikus hírközlő infrastruktúra és különösen az új hozzáférési hálózatok kiépítése kapcsán jelentkező pénzügyi és környezeti vonatkozású összköltséget. A nemzeti szabályozó hatóságokat fel kell jogosítani annak megkövetelésére, hogy a köztulajdonban vagy magántulajdonban lévő ingatlanon, ingatlan felett vagy ingatlan alatt létesítmények telepítésére jogosult személyek megosszák az ilyen létesítményt vagy ingatlant (ideértve a fizikai helymegosztást is) annak érdekében, hogy ösztönözzék az infrastruktúrákba való hatékony beruházást és az innovációt egy megfelelő ideig tartó nyilvános konzultációt követően, amelynek keretében minden érdekeltnek megadták a lehetőséget nézetei kifejtésére. Ez a megosztás vagy összehangolás magában foglalhatja a létesítmény- vagy ingatlanmegosztással összefüggésben felmerülő költségek megosztására vonatkozó szabályok megállapítását, ugyanakkor biztosítania kell az érintett vállalkozások kockázatvállalásának megfelelő jutalmazását. A nemzeti szabályozó hatóságoknak jogosultsággal kell rendelkezniük különösen annak előírására, hogy a hálózati elemeket és a kapcsolódó létesítményeket, például az alépítményeket, a kábelcsatornákat, a tartóoszlopokat, az ellenőrzőaknákat, a szekrényeket, az antennákat, a tornyokat és egyéb támasztószerkezeteket, az épületeket vagy az épületek bejáratait megosszák, továbbá az építési munkákat jobban összehangolják. Az illetékes hatóságoknak és különösen a helyi hatóságoknak a nemzeti szabályozó hatóságokkal együttműködve megfelelő koordinációs eljárásokat kell létrehozniuk az állami építési munkák és az egyéb megfelelő, köztulajdonban lévő létesítmények vagy ingatlanok vonatkozásában, ideértve adott esetben az olyan eljárásokat, amelyek biztosítják, hogy az érdekelt felek információkat kapjanak a megfelelő, köztulajdonban lévő létesítményekről vagy ingatlanokról, valamint a folyamatban lévő és a tervezett közmunkákról, hogy az érdekelt feleket időben értesítsék az ilyen munkákról, továbbá hogy a megosztást a lehető legnagyobb mértékben elősegítsék.
- (44) Az elektronikus hírközlő hálózatokon keresztül megvalósuló megbízható és biztonságos információközlés egyre inkább központi kérdés a gazdaság és a társadalom egésze számára. A rendszerek összetettsége, a műszaki hibák és az emberi tévedések, a balesetek és a támadások mind következményekkel járhatnak a fizikai infrastruktúra azon elemeinek működésére és rendelkezésre állására nézve, amelyek fontos szolgáltatásokat – beleértve az elektronikus kormányzati szolgáltatásokat is – tesznek elérhetővé az Európai Unió polgárai számára. A nemzeti szabályozó hatóságoknak ezért gondoskodniuk kell a nyilvános hírközlő hálózatok integritásának és biztonságának fenntartásáról. Az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökségnek (ENISA) ⁽¹⁾ – egyebek mellett szakértői tevékenységgel és tanácsadással, valamint a legjobb gyakorlati megoldások cseréjének elősegítésével – hozzá kell járulnia az elektronikus hírközlés biztonságának fokozásához. Mind az ENISA-nak, mind a nemzeti szabályozó hatóságoknak rendelkezniük kell a feladataik ellátásához szükséges eszközökkel, beleértve a hálózatok és a szolgáltatások biztonsága mértékének meghatározásához elegendő mennyiségű információhoz, valamint a hálózatok és a szolgáltatások működésére nézve jelentős hatással járó, múltbéli, valós biztonsági eseményekkel kapcsolatos, átfogó és megbízható adatokhoz való hozzáférésre vonatkozó jogosultságot is. Minthogy a megfelelő mértékű biztonság biztosítása nem egyszeri feladat, hanem folyamatos megvalósítást, felülvizsgálatot és naprakészé tévét igényel, az elektronikus hírközlő hálózatokat üzemeltető és az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokat a meghatározott kockázatnak megfelelően – figyelembe véve az ezen intézkedések területén elért legújabb eredményeket – intézkedések megtételére kell kötelezni az integritás és a biztonság fenntartása érdekében.
- (45) A tagállamoknak az egyedi intézkedések elfogadása előtt elegendő időt kell biztosítaniuk a nyilvános konzultációra, hogy a nyilvános hírközlő hálózatokat üzemeltető és a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások meghozhassák a szükséges műszaki és szervezeti intézkedéseket a hálózataikat és szolgáltatásaikat érintő kockázatok megfelelő kezelése, illetve hálózataik integritásának biztosítása érdekében.
- (46) Azokon a területeken, ahol közösen megállapított biztonsági követelményekről kell megegyezni, a Bizottságnak hatáskörrel kell rendelkeznie olyan műszaki végrehajtási intézkedések elfogadására, amelyek célja a belső piaci elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások megfelelő mértékű biztonságának elérése. Az ENISA-nak szaktanácsadással kell hozzájárulnia a megfelelő technikai és szervezeti biztonsági intézkedések harmonizációjához. A nemzeti szabályozó hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) alapján elfogadott műszaki végrehajtási intézkedésekkel kapcsolatban kötelező erejű utasításokat adjanak ki. Feladataik ellátása érdekében a nemzeti hatóságoknak arra is hatáskörrel kell rendelkezniük, hogy ellenőrzéseket végezzenek, és nem teljesítés esetén szankciókat alkalmazzanak.
- (47) Annak biztosítására, hogy ne jöjjön létre versenytorzulás vagy versenykorlátozás az elektronikus hírközlési piacon, a nemzeti szabályozó hatóságok számára lehetővé kell tenni korrekciós intézkedések meghozatalát, amelyek célja a jelentős piaci erőfölénynak az egyik piacról egy másik – ehhez a piachoz közel álló – piacra történő átvitelének megelőzése. Világossá kell tenni, hogy az olyan vállalkozások, amelyek az első piacon jelentős piaci erőfölénnyel rendelkeznek, csak akkor minősíthetők a második piacon is jelentős piaci erőfölénnyel rendelkezőnek, ha a két piac közötti kapcsolat lehetővé teszi az egyik piacon meglévő piaci befolyás átvitelét a másik piacra, és ha a második piac az érintett termék- és szolgáltatás piacokról szóló ajánlásban ⁽²⁾ meghatározott kritériumok alapján előzetes szabályozás alá vonható.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. március 10-i 460/2004/EK rendelete (HL L 77., 2004.3.13., 1. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 2003. február 11-i ajánlása az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban az elektronikus hírközlés ágazatában az előzetes szabályozás alá eső érintett termék- és szolgáltatás piacokról (HL L 114., 2003.5.8., 45. o.).

- (48) Annak érdekében, hogy a piaci szereplők számára kiszámíthatók legyenek a szabályozási feltételek, határidőt kell kitűzni a piac-felülvizsgálatokra. Fontos, hogy a piacelemzés rendszeres jelleggel, ésszerű és alkalmas határidőhöz igazodva történjen. A határidőnek figyelembe kell vennie, hogy az adott piacon végeztek-e már korábban piacelemzést, és ezt megfelelően bejelentették-e. Ha a nemzeti szabályozó hatóság a határidőn belül nem végzi el a piacelemzést, az veszélyeztetheti a belső piacot, és azt eredményezheti, hogy a rendes jogsértési eljárások esetleg nem érik el időben a kívánt joghatást. Alternatív megoldásként az érintett nemzeti szabályozó hatóság számára biztosítani kell annak lehetőségét, hogy a piacelemzés elvégzéséhez a BEREC segítségét kérje. E segítségnyújtás történhet például egy, a többi nemzeti szabályozó hatóság képviselőiből álló munkacsoport révén.
- (49) Az intenzív technológiai innováció és a piacok jelentős dinamizmusa miatt, mivel a tapasztalatok szerint akadályozhatja a belső piac fejlődését, ha a nemzeti szabályozó hatóságok eltérően hajtják végre az uniós keretszabályozást, az elektronikus hírközlési ágazatban a szabályozást gyorsan, összehangolt és harmonizált módon, közösségi szinten szükséges elvégezni.
- (50) A BEREC fontos feladatai közé tartozik, hogy a határokon átnyúló jogvitákkal kapcsolatban adott esetben véleményt bocsásson ki. Ilyen esetekben a nemzeti szabályozó hatóságoknak figyelembe kell venniük a BEREC véleményét.
- (51) A keretszabályozás végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatok szerint a nemzeti szabályozó hatóságokat pénzbírság kiszabására feljogosító hatályos rendelkezések nem ösztönzik kellőképpen a szabályozási követelmények betartását. A megfelelő jogalkalmazói hatáskör hozzájárulhat az uniós keretszabályozás kellő időben történő végrehajtásához, és ezáltal elősegítheti a szabályozás terén a jogbiztonságot, ami a beruházások egyik fontos hajtóereje. A keretszabályozásban teljes egészében hiányoznak a nem teljesítés esetére rendelkezésre álló, valós megoldást kínáló hatáskörök. Ezért a 2002/21/EK irányelvben (keretirányelv) és az egyedi irányelvekben foglalt kötelezettségek megsértésével kapcsolatban olyan új rendelkezéssel kell a keretirányelvet kiegészíteni, amely biztosítja, hogy a jogalkalmazás és a jogkövetkezmények megállapítása az uniós keretszabályozás teljes egészében összehangolt, következetes elvek alapján történjen.
- (52) A hatályos uniós keretszabályozás egyes rendelkezései az 1998. évi régi keretszabályozásról a 2002. évi új keretszabályozásra történő átmenetet segítették elő. Az átmenet valamennyi tagállamban lezárult; ezek az intézkedések feleslegessé váltak, ezért hatályon kívül kell őket helyezni.
- (53) Párhuzamosan ösztönözni kell mind a hatékony befektetéseket, mind a versenyt, a gazdasági növekedés, az innováció és a fogyasztói választás lehetőségének növelése érdekében.
- (54) A verseny leginkább az új és meglévő infrastruktúrákba való, gazdaságilag hatékony szintű beruházásokon keresztül mozdítható elő, amelyekhez szabályozás is járul, amennyiben az a kiskereskedelmi szolgáltatások terén a hatékony verseny eléréséhez szükséges. Az infrastruktúra-alapú verseny hatékony szintje az infrastruktúra megketőzésének olyan mértékét jelenti, amely mellett a beruházók a piaci részesedések alakulásával kapcsolatos ésszerű várakozások alapján jogosan számíthatnak a tisztességes megtérülésre.
- (55) Az új és továbbfejlesztett infrastruktúrákhoz való hozzáférés biztosításának előírása során a nemzeti szabályozó hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a hozzáférési feltételek tükrözzék a beruházási döntést alátámasztó körülményeket, figyelembe véve többek között a kiépítés költségeit, az új termékek és szolgáltatások elindításának kihasználtsági mutatóit és a várható kiskereskedelmi árszintet. Továbbá lehetővé kell tenni a nemzeti szabályozó hatóságok számára, hogy adott esetben meghatározhassák a hozzáférés megfelelő felülvizsgálati időszakokon keresztül fennálló feltételeit, hogy ezáltal tervezési biztonságot nyújtsanak a beruházók számára. E feltételek a közösségi jogszabályokkal összhangban magukban foglalhatnak a szerződések tartalmától és időtartamától függő árképzési rendelkezéseket is, amennyiben azok nem gyakorolnak diszkriminatív hatást. Valamennyi előírt hozzáférési feltételnek tiszteletben kell tartania a fogyasztók és a vállalkozások számára kínált szolgáltatások terén fennálló hatékony verseny megőrzésének szükségességét.
- (56) A megállapítandó kötelezettségek és feltételek arányosságának felmérésekor a nemzeti szabályozó hatóságoknak figyelembe kell venniük a saját tagállamukon belül különféle területeken létező eltérő versenyfeltételeket.
- (57) Amikor a nemzeti szabályozó hatóságok az árszabályozás érdekében hoznak intézkedéseket, lehetővé kell tenniük a beruházó számára a tisztességes megtérülést az adott új beruházási projekt tekintetében. Különösen kockázatokat jelenthetnek az új hozzáférési hálózatokkal kapcsolatos beruházási projektek, amelyek olyan termékeket támogatnak, amelyek iránt a kereslet a beruházás időpontjában bizonytalan.
- (58) Valamennyi, a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 19. cikkének (1) bekezdése szerinti bizottsági határozatnak a szabályozási alapelvekre, megközelítésekre és módszertanra kell korlátozódnia. A kétségek elkerülése érdekében nem rendelkezhet olyan részletekről, amelyeknek rendszerint a nemzeti körülményeket kell tükrözniük, és nem tilthatja meg az olyan alternatív megközelítéseket, amelyekről jogosan várható, hogy egyenértékű hatással járnak. Az ilyen határozatnak arányosnak kell lennie, és nem befolyásolhatja a nemzeti szabályozó hatóságoknak a belső piac számára akadályt nem jelentő döntéseit.

- (59) A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) I. melléklete meghatározta az érintett termékek és szolgáltatások piacáról szóló ajánlásba felveendő azon piacok jegyzékét, amelyek előzetes szabályozást igényelhetnek. Ezt a mellékletet hatályaon kívül kell helyezni, mert betöltötte azt a célját, hogy alapul szolgáljon az érintett termék- és szolgáltatási piacokról szóló ajánlás első változatának kidolgozásához.
- (60) Előfordulhat, hogy a piacra újonnan belépő vállalkozások számára gazdaságilag nem megvalósítható az, hogy ésszerű határidőn belül részben vagy egészben duplikálják a hagyományos szereplők helyi hozzáférési hálózatát. Ezzel összefüggésben, a helyi hurok vagy alhurok átengedésének kötelezővé tétele a jelentős piaci erővel rendelkező üzemeltetők számára megkönnyítheti az új szereplők piacra való belépését, és fokozhatja a versenyt a széles sávú hozzáférés kiskereskedelmi piacain. Abban az esetben, ha a helyi hurok vagy alhurok átengedése műszakilag vagy gazdaságilag nem megvalósítható, a megfelelő kötelezettségek vonatkozhatnak az azonos funkciókat kínáló nem fizikai vagy virtuális hálózati hozzáférés biztosítására.
- (61) A funkcionális szétválasztásnak, amely a vertikálisan integrált üzemeltetőket működési szempontból önálló gazdasági egységek létesítésére kötelezi, az a célja, hogy az értéklánc következő szintjén lévő piacon működő szolgáltatók, így a vertikálisan integrált üzemeltető saját szervezeti egységei is, teljes mértékben egyenértékű hozzáférési termékekhez jussanak. A funkcionális szétválasztás számos érintett piacon javíthatja a versenyt azáltal, hogy kevésbé ösztönöz a megkülönböztetésmentesség mellőzésére, és segíti a megkülönböztetésmentességet megkövetelő kötelezettségek betartásának ellenőrzését és kikényszerítését. Kivételes esetekben, ha a megkülönböztetésmentesség több érintett piacon folytatólagosan nem valósult meg ténylegesen, illetőleg ha a korábban megfelelőnek ítélt egy vagy több korrekciós intézkedés igénybevételét követően ésszerű időn belül egyáltalán nincs vagy csekély a kilátás az infrastruktúra-szintű versenyre, indokolt lehet korrekciós intézkedésként funkcionális szétválasztást alkalmazni. Különösen fontos azonban biztosítani, hogy az intézkedés ne vegye el az érintett vállalkozás kedvét a hálózati beruházásoktól, és ne járjon hátrányos következményekkel a fogyasztók jólétével kapcsolatban. Az intézkedés alkalmazása – a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 16. cikkében előírt piacelemzési eljárásnak megfelelően – szükségessé teszi a hozzáférési hálózathoz kapcsolódó különböző érintett piacok összehangolt elemzését. A piacelemzés és a funkcionális szétválasztás részletszabályainak megállapítása során a nemzeti szabályozó hatóságoknak – figyelemmel a hálózat kiépítettségének mértékére és a technológiai fejlettség fokára, amely befolyásolhatja a vezetékes és a vezeték nélküli szolgáltatások helyettesíthetőségét – különös figyelmet kell fordítaniuk arra, hogy mely termékek mely önálló vállalkozás kezelésébe kerülnek. A belső piaci verseny torzulásainak megelőzése érdekében indokolt úgy rendelkezni, hogy a funkcionális szétválasztásra vonatkozó javaslatokat a Bizottságnak előzetesen jóvá kell hagynia.
- (62) Az anyavállalat gazdasági és vállalatvezetési felügyeleti jogainak megóvása érdekében a funkcionális szétválasztás alkalmazása nem akadályozhatja az egyes önálló vállalkozások közötti, megfelelő koordinációs mechanizmusokat.
- (63) Az elektronikus hírközlő hálózatok és hírközlési szolgáltatások belső piacának további integrációja jobb koordinációt tesz szükségessé az elektronikus hírközlés uniós jogi keretszabályozása szerinti előzetes szabályozások alkalmazása tekintetében.
- (64) Abban az esetben, ha egy vertikálisan integrált vállalkozás úgy dönt, hogy helyi hozzáférési hálózati eszközeinek jelentős részét vagy teljes egészét valamely, más tulajdonában lévő, önálló jogalanyra átruházza vagy a hozzáférési termékekkel folytatandó kereskedelmi tevékenység céljára önálló vállalkozást létesít, akkor a nemzeti szabályozó hatóságnak – annak érdekében, hogy az új rendszer megfeleljen a 2002/19/EK irányelv (a hozzáférési irányelv) és a 2002/22/EK irányelv (az egyetemes szolgáltatási irányelv) rendelkezéseinek – fel kell mérnie, hogy a tervezett ügylet hogyan befolyásolja a vertikálisan integrált vállalkozás fennálló szabályozási kötelezettségeit. A nemzeti szabályozó hatóságnak újonnan elemeznie kell azokat a piacokat, amelyeken az önálló jogalany működik, és ennek megfelelően kell a kötelezettségeket megállapítania, fenntartania, módosítania vagy megszüntetnie. Ebből a célból lehetővé kell tenni, hogy a nemzeti szabályozó hatóság a vállalkozástól tájékoztatást kérhessen.
- (65) Miközben olyan célok elérése érdekében, mint a végberendezéstől végberendezésig megvalósuló összekapcsolhatóság vagy a szolgáltatások átjárhatósága, bizonyos körülmények között helyénvaló, ha a nemzeti szabályozó hatóság jelentős piaci erővel nem rendelkező üzemeltetőkre is ró kötelezettségeket, gondoskodni kell arról, hogy e kötelezettségek megállapítása a keretszabályozással, különösen pedig az uniós keretszabályozásban előírt bejelentési eljárásokkal összhangban történjék.
- (66) A Bizottságot fel kell hatalmazni végrehajtási intézkedések elfogadására abból a célból, hogy a digitális televíziós és rádiós szolgáltatásokhoz való hozzáférésre vonatkozóan az I. mellékletben megállapított feltételeket hozzáigazítsa a piaci fejleményekhez és a technológiai változásokhoz. Ugyanez érvényes a II. mellékletben található, az átláthatósági kötelezettség teljesítése érdekében nyilvánosságra hozandó információkat előíró minimumjegyzékre is.
- (67) A piaci szereplők rádiófrekvenciához mint erőforráshoz való hozzáféréseinek megkönnyítése hozzájárul a piacra jutás akadályainak felszámolásához. A műszaki fejlődés egyes frekvenciasávokban csökkenti a káros zavarás kockázatát, ezért egyre kevésbé van szükség egyedi használati jogokra. Az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása céljából megvalósuló spektrumhasználat feltételeit tehát rendszerint általános felhatalmazásokban indokolt megállapítani, kivéve akkor, ha – a spektrum használatára tekintettel – a káros zavarás elleni védelem, a szolgáltatás műszaki színvonalának biztosítása, a hatékony spektrumhasználat biztosítása, vagy valamely különös közérdekű cél érdekében egyedi jogokra van szükség. Az egyedi jogok szükségességéről az átláthatóság és az arányosság elvének szem előtt tartásával kell döntenie.

- (68) Kívánatos, hogy a használati jogok megadása során a szolgáltatás- és a technológiasemlegesség követelményeinek bevezetése, valamint a vállalkozások közötti jogát ruházás lehetőségének bővülése nyomán megnőjön a nyilvánosságnak szánt elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásának szabadsága, és bővüljenek az erre rendelkezésre álló eszközök, ami egyben a közérdekű célok elérését is segíti. Mindazonáltal, az audiovizuális média-szolgáltatások nyújtásával kapcsolatban a műsorszolgáltatókra rótt egyes közérdekű kötelezettségek a használati jogok megadására vonatkozó egyedi kritériumok alkalmazását tehetik szükségessé, amennyiben ez lényegesnek tűnik a tagállamok által a közösségi jogszabályokkal összhangban meghatározott konkrét közérdekű cél eléréséhez. A közérdekű célok eléréséhez kapcsolódó eljárásoknak mindenkor átláthatóknak, tárgyilagosoknak, arányosoknak és megkülönböztetésmenteseknek kell lenniük.
- (69) A nem átruházható egyedi használati jogoknak határozott időtartamra kell szólniuk, mert korlátozzák a szabad rádiófrekvenciához való hozzáférést. Abban az esetben, ha a használati jog az időtartam meghosszabbítására vonatkozó rendelkezést is tartalmaz, az illetékes nemzeti hatóságoknak először – a piaci fejlemények, a lefedettség alakulása és a technológiai változások figyelembevételével – nyilvános konzultációval egybekötött felülvizsgálatot kell tartaniuk. Mivel a spektrum szűkös erőforrás, a vállalkozásoknak biztosított egyedi jogokat rendszeresen felül kell vizsgálni. E felülvizsgálat során az illetékes nemzeti hatóságoknak egyensúlyt kell teremteniük a jogtulajdonosok érdekei, a spektrumkereskedelem bevezetése elősegítésének szükségessége, valamint – lehetőség szerint – az általános felhatalmazásokkal megvalósuló rugalmasabb spektrumhasználat között.
- (70) A jogok és kötelezettségek kisebb mértékű módosításai főként adminisztratív jellegűek, amelyek nem érintik az általános felhatalmazások és egyedi használati jogok lényegét, és ezáltal nem vezetnek viszonylagos előnyhöz a többi vállalkozáshoz képest.
- (71) Az illetékes nemzeti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy biztosítsák a hatékony spektrumhasználatot, és abban az esetben, ha a spektrum kihasználatlan, intézkedjenek az új piaci szereplők megjelenését veszélyeztető, versenyellenes erőforrás-halmozás megelőzése érdekében.
- (72) Lehetővé kell tenni, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok hatékonyan felléphessenek az általános felhatalmazásra, illetve a használati jogokra vonatkozó feltételek figyelemmel kísérése és kielégítésének biztosítása érdekében, e célból különösen hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy e feltételek megsértése esetén hatékony pénzbírságot vagy közigazgatási szankciókat szabhassanak ki.
- (73) Kívánatos, hogy az engedélyben megszabható feltételek tartalmazzanak a fogyatékkal élő felhasználók javát szolgáló különös hozzáférési feltételeket, továbbá eleget tegyenek annak az igénynek, hogy a hatóságok és a segélyhívó szolgálatok jelentős katasztrófák előtt, közben és után tájékoztatni tudják egymást és a nagyközönséget. Figyelemmel továbbá a műszaki innováció fontosságára, lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok – szigorúan olyan egyedi korlátozásokkal és feltételekkel, amelyeket e jogok kísérleti jellege indokol – kísérleti célra is kiadhassanak spektrumhasználati engedélyeket.
- (74) A helyi hurok átengedéséről szóló, 2000. december 18-i 2887/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ a piacnyitás első szakaszában hatékonyan bizonyult. A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) értelmében a Bizottság köteles figyelemmel kísérni az 1998. évi keretszabályozásról a 2002. évi keretszabályozásra való átmenetet, és megfelelő időben javaslatot előterjeszteni az említett rendelet hatályon kívül helyezésére. A 2002. évi keretszabályozás értelmében, az érintett termék- és szolgáltatás piacokról szóló ajánlásban előírt fogalom meghatározásokkal összhangban a nemzeti szabályozó hatóságok kötelesek elemezni a fémhurkokhoz és a fém alhurkokhoz széles sávú és hangátviteli szolgáltatások céljából megvalósuló hozzáférés nagykereskedelmi piacát. Mivel valamennyi tagállam legalább egy alkalommal már elemezte ezt a piacot, és a 2002. évi keretszabályozáson alapuló megfelelő kötelezettségek hatályban vannak, a 2887/2000/EK rendelet feleslegessé vált, ezért hatályon kívül kell helyezni.
- (75) A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv), a 2002/19/EK irányelv (hozzáférési irányelv) és a 2002/20/EK irányelv (engedélyezési irányelv) végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ összhangban indokolt elfogadni.
- (76) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy ajánlásokat és/vagy végrehajtási intézkedéseket fogadjon el a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 7. cikke szerinti bejelentésekkel; a spektrummal és a számozással, valamint a hálózatok és a szolgáltatások biztonságával kapcsolatos kérdések harmonizálásával; az érintett termék- és szolgáltatás piacok azonosításával; a transznacionális piacok meghatározásával; a szabványalkalmazással, valamint a keretszabályozás rendelkezéseinek harmonizált alkalmazásával összefüggésben. A Bizottságot fel kell hatalmazni továbbá arra, hogy végrehajtási intézkedéseket fogadjon el a hozzáférési irányelv I. és II. mellékletének a piaci fejleményekhez és a technológiai változásokhoz való hozzáigazításával összefüggésben. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és az említett irányelvek többek között új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítésével azok nem alapvető fontosságú elemei módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK tanácsi határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni,

⁽¹⁾ HL L 336., 2000.12.30., 4. o.⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

2. a 2. cikk a következőképpen módosul:

1. cikk

A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) módosítása

A 2002/21/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ez az irányelv létrehozza az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra, az elektronikus hírközlő hálózatokra, a kapcsolódó eszközökre és a kapcsolódó szolgáltatásokra, valamint a fogyasztókkal élők hozzáférést megkönnyítő végberendezések egyes aspektusaira vonatkozó szabályozás harmonizált keretét. Megállapítja a nemzeti szabályozó hatóságok feladatait, és eljárásokat alakít ki a keretszabályozásnak a Közösség egészében történő harmonizált alkalmazására.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A végfelhasználóknak a szolgáltatásokhoz és alkalmazásokhoz elektronikus hírközlő hálózatok igénybevételével történő hozzáférést vagy azok ilyen hálózatokon keresztüli használatát érintő tagállami intézkedések tiszteletben tartják a természetes személyeknek az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény és a közösségi jog általános elvei által garantált alapvető jogait és szabadságait.

Minden ilyen, a végfelhasználóknak a szolgáltatásokhoz és alkalmazásokhoz elektronikus hírközlő hálózatok igénybevételével történő hozzáférést vagy azok ilyen hálózatokon keresztüli használatát érintő intézkedést, amely alkalmas lehet ezen alapvető jogok vagy szabadságok korlátozására, csak abban az esetben lehet alkalmazni, ha az megfelelő, arányos és szükséges egy demokratikus társadalomban, és végrehajtására az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezménnyel és a közösségi joggal összhangban megfelelő eljárási biztosítékok – többek között hatékony jogi védelem és a tisztességes eljáráshoz való jog – vonatkoznak. Ennek megfelelően ezeket az intézkedéseket kizárólag az ártatlanság védelme elvének és a magánélethez való jognak a megfelelő tiszteletben tartása mellett lehet meghozni. Az intézkedések meghozatalát megelőzően tisztességes és pártatlan eljárást kell biztosítani, ideértve az érintett személy vagy személyek meghallgatáshoz való jogát, kivéve külön indokolt szükséghelyzetekben, ahol megfelelő feltételeket és eljárási intézkedéseket szükséges alkalmazni, összhangban az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezménnyel. Garantálni kell a tényleges és megfelelő időben történő bírósági felülvizsgálathoz való jogot.”;

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) »elektronikus hírközlő hálózat«: olyan átviteli rendszer, esetleg kapcsoló vagy útválasztó eszköz, valamint egyéb erőforrás, – ideértve a nem aktív hálózati elemeket is – amely lehetővé teszi a vezetéken, rádióhullámon, optikai vagy egyéb elektromágneses úton történő jelátvitelt, beleértve a műholdas hálózatokat, a helyhez kötött (vonal- és csomagkapcsolt, beleértve az Internetet) és mobil földi hálózatokat, az elektromos vezetékrendszereket, annyiban, amennyiben azokat jelek továbbítására használják, a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztő hálózatokat, valamint a kábeltelevízió-hálózatokat, a továbbított információtípusra tekintet nélkül;”;

b) a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) »transznacionális piac«: a Közösségre vagy annak jelentős részére kiterjedő, a 15. cikk (4) bekezdésével összhangban meghatározott, egynél több tagállamban elhelyezkedő piac;”

c) a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) »nyilvános hírközlő hálózat«: teljes egészében vagy nagyrészt nyilvánosan elérhető, a hálózati végpontok közötti adatátvitelt támogató elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására használt elektronikus hírközlő hálózat;”

d) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„da) »hálózati végpont«: az a fizikai pont, amelyen az előfizetőnek hozzáférést biztosítanak egy nyilvános hírközlő hálózathoz; a kapcsolót vagy útválasztót tartalmazó hálózatok esetében a hálózati végpontot különleges hálózati cím segítségével azonosítják, amely egy előfizetői hívószámhoz vagy névhez kapcsolódhat;”

e) az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) »kapcsolódó létesítmények«: azok a kapcsolódó szolgáltatások, az elektronikus hírközlő hálózathoz, illetve elektronikus hírközlési szolgáltatáshoz kapcsolódó fizikai infrastruktúrák és egyéb létesítmények vagy elemek, amelyek lehetővé teszik és/vagy támogatják az adott hálózat és/vagy szolgáltatás útján történő szolgáltatásnyújtást, vagy erre alkalmasak; idetartoznak többek között az épületek vagy az épületek bejáratai, az épületek kábelezése, az antennák, a tornyok és egyéb támasztószerkezetek, az alépítmények, a kábelcsatornák, a tartóoszlopok, az ellenőrzőaknáknak és a szekrények;”

f) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„ea) »kapcsolódó szolgáltatások«: azok az elektronikus hírközlő hálózathoz, illetve elektronikus hírközlési szolgáltatáshoz kapcsolódó szolgáltatások, amelyek lehetővé teszik és/vagy támogatják az adott hálózat és/vagy szolgáltatás útján történő szolgáltatásnyújtást, vagy erre alkalmasak; ide tartozik a számfordítás, illetve az azzal egyenértékű funkcióval rendelkező rendszerek, a feltételes hozzáférési rendszerek és az elektronikus műsortájékoztatók, valamint az egyéb szolgáltatások, mint például az azonosítási, a helymeghatározási és a jelenlétellenőrző szolgáltatás;”

g) az l) pont helyébe a következő szöveg lép:

„l) »egyedi irányelvek«: a 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (engedélyezési irányelv), a 2002/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (hozzáférési irányelv), a 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) és az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (*);

(*) HL L 201., 2002.7.31., 37. o.”;

h) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„q) »frekvencia-felosztás«: egy adott frekvenciasáv elkülönítése egy vagy több rádiótávközlési szolgáltatás-fajta általi használatra, szükség esetén meghatározott feltételekkel;

r) »káros zavarás«: olyan zavarás, amely veszélyezteti valamely rádiónavigáció-szolgáltatás vagy más biztonsági szolgáltatások működését, valamint amely egyébként akadályoz vagy többször ismételtlen megszakít valamely, az alkalmazandó nemzetközi, közösségi vagy nemzeti jogi rendelkezéseknek megfelelően működő rádiótávközlési szolgáltatást, illetőleg ilyen szolgáltatásban súlyos minőségromlást okoz;

s) »hívás«: nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás által létrehozott, kétirányú hangalapú kommunikációt lehetővé tevő csatlakozás.”;

3. a 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok pártatlanul, átlátható módon és kellő időben intézkedve gyakorolják hatáskörüket. A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok megfelelő anyagi és humán erőforrásokkal rendelkezzenek a rájuk bízott feladatok ellátásához.”;

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3a) A (4) és az (5) bekezdésben foglalt rendelkezések sérelme nélkül az előzetes piacsabályozásért vagy a vállalkozások közötti jogviták rendezéséért az ezen irányelv 20. és 21. cikkével összhangban felelős nemzeti szabályozó hatóságok a közösségi jogi aktus végrehajtó nemzeti jogszabály értelmében rájuk ruházott feladatok teljesítésével kapcsolatban függetlenül járnak el, és más szervtől nem kérhetnek vagy fogadhatnak el utasításokat. A nemzeti szabályozó hatóságok azonban a nemzeti alkotmányos jogszabályokkal összhangban felügyeletnek vethetők alá. A nemzeti szabályozó hatóságok határozatainak felfüggesztésére vagy felülbíráására kizárólag a 4. cikk szerint létrehozott jogorvoslati szervek rendelkeznek hatáskörrel. A tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdésben említett nemzeti szabályozó hatóság vezetője vagy adott esetben a hatóságon belül ilyen funkciót betöltő testület tagjai, illetve azok helyettesei kizárólag akkor legyenek elbocsáthatók, ha már nem felelnek meg a feladataik teljesítéséhez szükséges, a nemzeti jogban előzetesen megállapított feltételeknek. A nemzeti szabályozó hatóság érintett vezetőjének vagy adott esetben a hatóságon belül ilyen funkciót betöltő testület tagjainak elbocsátásáról szóló határozatot az elbocsátás időpontjában nyilvánosságra kell hozni. A nemzeti szabályozó hatóság elbocsátott vezetőjének, vagy adott esetben a hatóságon belül ilyen funkciót betöltő testület tagjainak indokolást is kell kapnia, és joga van annak nyilvánosságra hozatalát kérni – amennyiben erre egyébként nem kerülne sor –, amely esetben a nyilvánosságra hozatalt biztosítani kell.

A tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdésben említett nemzeti szabályozó hatóságok elkülönített éves költségvetéssel rendelkezzenek. A költségvetést nyilvánosságra kell hozni. A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok megfelelő pénzügyi és humán erőforrásokkal rendelkezzenek az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületében (BEREC) (*) való aktív részvételhez és az ahhoz való hozzájáruláshoz.

(3b) A tagállamok biztosítják azt, hogy a BEREC-nek a nagyobb mértékű szabályozási koordináció és koherencia előmozdítására irányuló céljait a megfelelő nemzeti szabályozó hatóságok aktívan támogassák.

(3c) A tagállamok biztosítják azt, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok a legnagyobb mértékben figyelembe vegyék a BEREC által kiadott közös álláspontokat, amikor elfogadják nemzeti piacokra vonatkozó határozataikat.

(*) Az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testülete (BEREC) és a Hivatal létrehozásáról szóló, 2009. november 25-i 1211/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet.”;

4. a 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy nemzeti szinten létezzenek olyan hatékony mechanizmusok, amelyek keretében a nemzeti szabályozó hatóság határozata által érintett minden felhasználó, illetve elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás a határozat ellen a felektől független jogorvoslati szervnél jogorvoslattal élhet. E szervnek, amely lehet bíróság, rendelkeznie kell a feladatai hatékony elvégzését lehetővé tevő megfelelő szakértelemmel. A tagállamok biztosítják az ügyek érdemi elbírálását, továbbá azt, hogy hatékony jogorvoslati mechanizmus álljon rendelkezésre.

A jogorvoslat elbírálásáig a nemzeti szabályozó hatóság határozata hatályban marad, kivéve, ha a nemzeti jogszabályokkal összhangban ideiglenes intézkedéseket hoznak.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tagállamok adatokat gyűjtenek a jogorvoslatok általános tárgyáról, a jogorvoslati kérelmek számáról, a jogorvoslati eljárás időtartamáról, valamint a meghozott, ideiglenes intézkedéseket elrendelő határozatok számáról. A tagállamok a Bizottság és a BEREC indokolt kérésére azok rendelkezésére bocsátják az említett információkat.”;

5. az 5. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy az elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató és az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások minden olyan adatot – köztük pénzügyi adatot is – rendelkezésre bocsássanak, amelyre a nemzeti szabályozó hatóságoknak szükségük van ahhoz, hogy biztosítsák az ezen irányelv és az egyedi irányelvek rendelkezéseinek, illetve az ezekkel összhangban hozott határozatoknak való megfelelést. A nemzeti szabályozó hatóságok hatásköre kiterjed különösen arra, hogy a vállalkozásokat adatszolgáltatásra kéri fel a jövőbeli hálózat- és szolgáltatásfejlesztésekre vonatkozóan, amelyek hatással lehetnek a versenytársaknak nyújtott nagykereskedelmi szolgáltatásokra. A nagykereskedelmi piacokon jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozásokat is fel lehet kérni számviteli adatok szolgáltatására az említett nagykereskedelmi piacokhoz kapcsolódó kiskereskedelmi piacokra vonatkozóan.

A vállalkozások – a nemzeti szabályozó hatóságok kérésére, a hatóságok által előírt határidőn belül és részletességgel – késedelem nélkül kötelesek kiadni ezeket az információkat. A nemzeti szabályozó hatóság által kért adatszolgáltatásnak az említett feladat elvégzésével arányosnak kell lennie. A nemzeti szabályozó hatóság az adatszolgáltatás iránti kérését köteles megindokolni, és az információt a (3) bekezdéssel összhangban kezelni.”;

6. a 6. és a 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

A konzultáció és az átláthatóság mechanizmusa

A 7. cikk (9) bekezdése, a 20. cikk és a 21. cikk hatálya alá tartozó eseteket kivéve, a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a nemzeti szabályozó hatóságok ezzel az irányelvvel vagy az egyedi irányelvekkel összhangban intézkedéseket kívánnak tenni, illetőleg amennyiben a 9. cikk (3) és (4) bekezdésével összhangban korlátozásokat kívánnak előírni, amelyek jelentősen befolyásolják az érintett piacot, ezek a hatóságok lehetőséget adjanak az érdekelt feleknek az intézkedéstervezettel kapcsolatos észrevételeik ésszerű időn belül történő megtételére.

A nemzeti szabályozó hatóságok közléseket nemzeti konzultációs eljárásaikat.

A tagállamok gondoskodnak egy olyan információs pont létrehozásáról, ahonnan valamennyi folyamatban lévő konzultáció elérhető.

A nemzeti szabályozó hatóság a konzultációs eljárás eredményeit – az üzleti titokra vonatkozó közösségi és nemzeti jogi rendelkezések szerint bizalmasnak minősülő információk kivételével – nyilvánosan elérhetővé teszi.

7. cikk

Az elektronikus hírközlés belső piacának konszolidációja

(1) Ezen irányelv és az egyedi irányelvek szerinti feladataik elvégzése során a nemzeti szabályozó hatóságok a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszik a 8. cikkben meghatározott célokat, beleértve azokat, amelyek a belső piac működéséhez kapcsolódnak.

(2) A nemzeti szabályozó hatóságok azáltal, hogy mind egymással, mind a Bizottsággal és a BEREC-kel átláthatóan együttműködnek annak érdekében, hogy ezen irányelv és az egyedi irányelvek rendelkezéseinek következetes alkalmazása minden tagállamban biztosított legyen, hozzájárulnak a belső piac fejlődéséhez. E célból különösen együttműködnek a Bizottsággal és a BEREC-kel a piacon felmerülő különböző típusú helyzetek kezelésére legalkalmasabb eszközök és korrekciós intézkedések típusának meghatározásában.

(3) Ha a 7b. cikk szerint elfogadott ajánlások vagy iránymutatások másként nem rendelkeznek, a 6. cikkben előírt konzultációt követően, amennyiben valamely nemzeti szabályozó hatóság olyan intézkedést kíván tenni, amely:

a) ezen irányelv 15. vagy 16. cikkének, vagy a 2002/19/EK irányelv (hozzáférési irányelv) 5. vagy 8. cikkének hatálya alá tartozik, és

b) befolyásolná a tagállamok közötti kereskedelmet,

a hatóság az 5. cikk (3) bekezdésével összhangban az intézkedéstervezetet az azt megalapozó indokolással együtt egyidejűleg a Bizottság, a BEREC és a többi tagállam nemzeti szabályozó hatóságai részére hozzáférhetővé teszi, és tájékoztatja erről a Bizottságot, a BEREC-et és a többi nemzeti szabályozó hatóságot. A nemzeti szabályozó hatóságok, a BEREC és a Bizottság csak egy hónapon belül küldhet észrevételeket az érintett nemzeti szabályozó hatóságnak. Az egy hónapos időtartam nem hosszabbítható meg.

(4) Ha a (3) bekezdés alapján tervezett intézkedés célja:

a) olyan érintett piac meghatározása, amely különbözik a 15. cikk (1) bekezdése szerinti ajánlásban meghatározott piacoktól; vagy

b) annak eldöntése, hogy valamely vállalkozás – a 16. cikk (3), (4) vagy (5) bekezdésének megfelelően – önállóan vagy másokkal közösen jelentős piaci erővel rendelkezőnek minősül-e;

és az intézkedés befolyásolná a tagállamok közötti kereskedelmet, továbbá a Bizottság a nemzeti szabályozó hatóságnak jelezte, hogy megítélése szerint az intézkedéstervezet akadályozná az egységes piacot, vagy komoly kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy az intézkedéstervezet összeegyeztethető-e a közösségi joggal és különösen a 8. cikkben előírt célokkal, az intézkedéstervezet további két hónapig nem fogadható el. Ez az időtartam nem hosszabbítható meg. A Bizottság értesíti a többi nemzeti szabályozó hatóságot az ilyen esetben meglévő fenntartásáról.

(5) A (4) bekezdésben előírt kéthónapos időszakon belül a Bizottságnak lehetősége nyílik arra, hogy

a) határozatot hozzon, amely kötelezi az érintett nemzeti szabályozó hatóságot az intézkedéstervezet visszavonására; és/vagy

b) a (4) bekezdésben említett intézkedéstervezet tekintetében fenntartásai visszavonására vonatkozó határozatot hozzon.

A Bizottság a határozat meghozatala előtt a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi a BEREC véleményét. A határozathoz – az intézkedéstervezet módosítására vonatkozó konkrét javaslatokkal együtt – csatolni kell annak részletes és tárgyilagos elemzését, hogy a Bizottság miért véli úgy, hogy a tervezett intézkedés nem fogadható el.

(6) Amennyiben a Bizottság az (5) bekezdéssel összhangban olyan határozatot hozott, amelyben kötelezte az érintett nemzeti szabályozó hatóságot az intézkedéstervezet visszavonására, a nemzeti szabályozó hatóság a határozat Bizottság általi meghozatalának napjától számított hat hónapon belül módosítja vagy visszavonja az intézkedéstervezetet. Az intézkedéstervezet módosítása esetén a nemzeti szabályozó hatóság a 6. cikkben előírt eljárásokkal összhangban nyilvános konzultációt tart, és a (3) bekezdés rendelkezéseivel összhangban ismételt bejelenti a Bizottságnak a módosított intézkedéstervezetet.

(7) Az érintett nemzeti szabályozó hatóság a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi a többi nemzeti szabályozó hatóság, a BEREC és a Bizottság észrevételeit, és – a (4) bekezdés és az (5) bekezdés a) pontjának hatálya alá tartozó eseteket kivéve – jogosult elfogadni az ennek eredményeként előálló intézkedéstervezetet, és amennyiben elfogadja, erről tájékoztatja a Bizottságot.

(8) A nemzeti szabályozó hatóság a 7. cikk (3) bekezdésének a) és b) pontja alá tartozó valamennyi elfogadott végleges intézkedésről tájékoztatja a Bizottságot és a BEREC-et.

(9) Kivételes körülmények között, amennyiben valamely nemzeti szabályozó hatóság úgy ítéli meg, hogy a (3) és a (4) bekezdésben meghatározott eljárástól eltérve sürgős lépésre van szükség a verseny megóvása és a felhasználók érdekeinek védelme érdekében, haladéktalanul elfogadhat arányos és átmeneti intézkedéseket. Ezekről az intézkedésekről teljes körű indokolás mellett haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot, a többi nemzeti szabályozó hatóságot és a BEREC-et. A nemzeti szabályozó hatóság minden olyan határozata, amelynek célja az említett intézkedések véglegesítése vagy alkalmazásuk idejének meghosszabbítása, a (3) és a (4) bekezdés rendelkezéseinek hatálya alá tartozik.”;

7. a szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„7a. cikk

A korrekciós intézkedések következetes alkalmazására vonatkozó eljárás

(1) Amennyiben a 7. cikk (3) bekezdésében meghatározott tervezett intézkedés célja az üzemeltetőre vonatkozó kötelezettség előírása, módosítása vagy visszavonása a 2002/19/EK irányelv (hozzáférési irányelv) 5. és 9–13. cikkeivel összefüggésben álló 16. cikkének és a 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) 17. cikkének alkalmazásában, a Bizottság számára az ezen irányelv 7. cikkének (3) bekezdésében meghatározott egy hónap áll rendelkezésre ahhoz, hogy az illetékes nemzeti szabályozó hatóság és a BEREC felé jelezze, hogy megítélése szerint az intézkedéstervezet milyen okból kifolyólag akadályozza az egységes piacot, illetőleg hogy miért vannak komoly kétségei az intézkedéstervezet közösségi joggal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban. Ilyen esetben az intézkedéstervezetet a Bizottság értesítését követő további három hónapig nem fogadják el.

Értesítés hiányában az illetékes nemzeti szabályozó hatóság elfogadhatja az intézkedéstervezetet a Bizottság, a BEREC vagy más nemzeti szabályozó hatóság észrevételeinek lehető legnagyobb mértékű figyelembevételével.

(2) Az (1) bekezdésben említett három hónapos időszak alatt a Bizottság, a BEREC és az illetékes nemzeti szabályozó hatóság szorosan együttműködnek annak érdekében, hogy a 8. cikk célkitűzéseinek fényében megtalálják a legmegfelelőbb és leghatékonyabb intézkedést, miközben kellően figyelembe veszik a piaci szereplők szempontjait, valamint annak szükségességét, hogy biztosítsák a következetes szabályozási gyakorlat kialakítását.

(3) Az (1) bekezdésben említett három hónapos időszak kezdetét követő hat héten belül a BEREC tagjainak többsége támogatásával eljárva véleményt hoz a Bizottság (1) bekezdésben említett értesítésével kapcsolatban, megjelölve, hogy véleménye szerint az intézkedéstervezetet módosítani kell-e vagy vissza kell-e vonni, és – adott esetben – e célból egyedi javaslatokat tesz. A véleményt indokolással kell ellátni, és közzé kell tenni.

(4) Amennyiben a BEREC véleményében osztja a Bizottság súlyos kétségeit, a legmegfelelőbb és leghatékonyabb intézkedés azonosítása céljából szorosan együttműködik az érintett nemzeti szabályozó hatósággal. Az (1) bekezdésben említett három hónapos időszak vége előtt a nemzeti szabályozó hatóság:

a) a Bizottság (1) bekezdésben említett értesítésének, valamint a BEREC véleményének és tanácsának legnagyobb mértékű figyelembevétele mellett módosíthatja vagy visszavonhatja intézkedéstervezetét;

b) fenntarthatja intézkedéstervezetét.

(5) Amennyiben a BEREC nem osztja a Bizottság súlyos kétségeit, vagy nem ad ki véleményt, vagy a nemzeti szabályozó hatóság intézkedéstervezetét a (4) bekezdésnek megfelelően módosítja vagy fenntartja, a Bizottság az (1) bekezdésben említett három hónapos időszak végét követő egy hónapon belül, a BEREC esetleges véleményének legnagyobb mértékű figyelembevétele mellett:

a) ajánlást adhat ki, amelyben kéri az érintett nemzeti szabályozó hatóságot az intézkedéstervezet módosítására vagy visszavonására, és amely e tekintetben egyedi javaslatokat tartalmaz, az ajánlást indokolással látva el, különösen, ha a BEREC nem osztja a Bizottság súlyos kétségeit;

b) határozatot hozhat az (1) bekezdéssel összhangban megjelölt fenntartásai visszavonására vonatkozóan.

(6) Az érintett nemzeti szabályozó hatóság a Bizottság által az (5) bekezdés a) pontjával összhangban kiadott ajánlást vagy a Bizottság fenntartásainak az (5) bekezdés b) pontjával összhangban történő visszavonását követő egy hónapon belül közli a Bizottsággal és a BEREC-kel az elfogadott végleges intézkedést.

Ez az időszak meghosszabbítható annak érdekében, hogy a nemzeti szabályozó hatóság a 6. cikkkel összhangban nyilvános konzultációt folytathasson.

(7) Amennyiben a nemzeti szabályozó hatóság úgy dönt, hogy nem módosítja vagy nem vonja vissza az intézkedéstervezetet az (5) bekezdés a) pontja szerint kiadott ajánlás alapján, ezt indokolással kell alátámasztania.

(8) A nemzeti szabályozó hatóság az intézkedéstervezetet az eljárás bármely szakaszában visszavonhatja.

7b. cikk

Végrehajtási rendelkezések

(1) A nyilvános konzultációt és a nemzeti szabályozó hatóságokkal folytatott konzultációt követően és a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a BEREC véleményét a Bizottság a 7. cikkkel kapcsolatban ajánlásokat és/vagy iránymutatásokat fogadhat el, amelyekben meghatározza a 7. cikk (3) bekezdésével összhangban előírt bejelentések formátumát, tartalmát és a bennük feltüntetendő adatokat, azokat a körülményeket, amelyek esetén a bejelentések nem kötelezőek, valamint a határidők számítását.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedéseket a 22. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”;

8. a 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a rádiófrekvenciákról szóló 9. cikk másként nem rendelkezik, a tagállamok a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszik a technológiasemleges szabályozás kívánalmát, és biztosítják, hogy – az ezen irányelvben és az egyedi irányelvekben meghatározott és különösen a hatékony verseny biztosítását célzó szabályozási feladatok ellátása során – a nemzeti szabályozó hatóságok is így járjanak el.”;

b) a (2) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) biztosítják, hogy a felhasználók, köztük a fogyatékkal élő, az időskorú és a szociális szempontból rászoruló felhasználók a választék, az ár és a minőség tekintetében maximális előnyhöz jussanak;

b) biztosítják, hogy az elektronikus hírközlési ágazatban, beleértve a tartalomszolgáltatást is, ne legyen versenytorzulás vagy versenykorlátozás”;

c) a (2) bekezdés c) pontját el kell hagyni;

d) a (3) bekezdés c) pontját el kell hagyni;

e) a (3) bekezdés d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) együttműködnek egymással, a Bizottsággal és a BEREC-kel a következetes szabályozási gyakorlat kialakulásának biztosítása, valamint ezen irányelv és az egyedi irányelvek következetes alkalmazásának biztosítása érdekében.”;

f) a (4) bekezdés e) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) kielégítik meghatározott társadalmi csoportok, különösen a fogyatékkal élő, az időskorú és a szociális szempontból rászoruló felhasználók igényeit”;

g) a (4) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„g) elősegítik, hogy a felhasználók hozzáférhessenek az információkhoz és terjeszthessék azokat, illetve használhassák az általuk választott alkalmazásokat és szolgáltatásokat;”;

h) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) A nemzeti szabályozó hatóságok a (2), (3) és (4) bekezdésben említett politikai célkitűzések elérésére objektív, átlátható, megkülönböztetésmentes és arányos szabályozási alapelveket alkalmaznak többek között az alábbiak révén:

a) a szabályozás előreláthatóságának elősegítése a következetes szabályozási megközelítés megfelelő felülvizsgálati időszakokon átívelő alkalmazásának biztosításával;

b) annak biztosítása, hogy az elektronikus hírközlő hálózatokat és elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások között hasonló körülmények fennállása esetén ne legyen megkülönböztetés;

c) a fogyasztók érdekében a verseny megőrzése, valamint ahol lehet, az infrastruktúraalapú verseny előmozdítása;

d) a hatékony befektetések és újítások előmozdítása az új és megújított infrastruktúrákban, ideértve annak biztosítását, hogy valamennyi hozzáférési kötelezettség esetében megfelelő módon figyelembe vegyék a beruházó vállalkozások kockázatát, valamint ideértve annak engedélyezését is, hogy a beruházók és a hozzáférést igénylő felek között a beruházási kockázatok diverzifikálását célzó különféle együttműködési formák jöjjenek létre, biztosítva egyúttal, hogy a piaci verseny fennmaradjon, és a megkülönböztetésmentesség elve érvényesüljön;

e) kellő figyelem fordítása a tagállamok különböző földrajzi térségeit jellemző, versennyel és fogyasztókkal kapcsolatos számos feltételre;

f) előzetes szabályozási kötelezettség megállapítása kizárólag abban az esetben, ha nincs tényleges és fenntartható verseny, illetve amennyiben ez a feltétel teljesült, ezen kötelezettségek enyhítése vagy feloldása.”;

9. a szöveg a következő cikkel egészül ki:

„8a. cikk

A rádióspektrum-politika stratégiai tervezése és összehangolása

(1) A tagállamok együttműködnek egymással és a Bizottsággal a rádióspektrum Európai Közösségen belüli használatának stratégiai tervezése, összehangolása és harmonizációja során. E célból fontolóra veszik az uniós politikák többek

között gazdasági, biztonsági, egészségügyi, közérdekkel, szólásszabadsággal kapcsolatos, kulturális, tudományos, szociális és technikai szempontjait, valamint a rádióspektrum-felhasználó közösségek különböző érdekeit a rádióspektrum használatának optimalizálása és a káros interferencia elkerülése végett.

(2) A tagállamok az egymással és a Bizottsággal való együttműködés révén előmozdítják a rádióspektrum-politikai megközelítések összehangolását az Európai Közösségben, és adott esetben előmozdítják a harmonizált feltételeket a rádióspektrum rendelkezésre állása és hatékony használata tekintetében, ami a belső piac létrehozásához és működéséhez szükséges.

(3) A Bizottság – a rádiófrekvencia-politikával foglalkozó csoportot létrehozó, 2002. július 26-i 2002/622/EK bizottsági határozattal (*) létrehozott rádiófrekvencia-politikával foglalkozó csoport (RSPG) véleményének lehető legnagyobb mértékű figyelembevétele mellett – jogalkotási javaslatokat nyújthat be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak többéves rádióspektrum-politikai programok létrehozására vonatkozóan. Ezek a programok ezen irányelv és az egyedi irányelvek rendelkezéseivel összhangban a rádióspektrum-használat stratégiai tervezésének és összehangolásának politikai irányvonalait és céljait határozzák meg.

(4) Amennyiben a rádióspektrummal kapcsolatos ügyekben illetékes nemzetközi szervezetekben az európai közösségi érdekek hatékony összehangolásához szükséges, a Bizottság – az RSPG véleményének lehető legnagyobb mértékű figyelembevétele mellett – közös politikai célokat javasolhat az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(*) HL L 198., 2002.7.27., 49. o.”;

10. a 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

Gazdálkodás az elektronikus hírközlési szolgáltatások rádiófrekvenciáival

(1) Tekintettel arra, hogy a rádiófrekvenciák fontos társadalmi, kulturális és gazdasági értéket képviselő közjavak, a tagállamok a 8. és 8a. cikkel összhangban biztosítják területükön az elektronikus hírközlési szolgáltatások vonatkozásában a rádiófrekvenciákkal történő hatékony gazdálkodást. Biztosítják, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatások számára történt frekvencia-felosztás és az ilyen rádiófrekvenciákra vonatkozó általános felhatalmazások és egyéni használati jogok kiadását az illetékes nemzeti hatóságok tárgyilagos, átlátható, megkülönböztetéstől mentes és arányos kritériumok alapján végezzék.

E cikk alkalmazása során a tagállamok tiszteletben tartják a vonatkozó nemzetközi egyezményeket, beleértve a Nemzetközi Távközlési Unió (ITU) rádiószabályzatát, és figyelembe vehetnek közrendi megfontolásokat is.

(2) A tagállamok – összhangban a rádiófrekvenciák eredményes és hatékony használatának szükségességével – a Közösség egészében előmozdítják a rádiófrekvenciák használatának harmonizációját a fogyasztói előnyök, például a méretgazdaságosság és a szolgáltatások kölcsönös átjárhatósága megvalósításának érdekében. Ennek során a 8a. cikknek és a 676/2002/EK határozatnak (rádióspektrum-határozat) megfelelően járnak el.

(3) Ha a második albekezdés másként nem rendelkezik, a tagállamok biztosítják, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatások céljára a tagállamok nemzeti frekvencia-felosztási tervében a közösségi joggal összhangban rendelkezésre állónak nyilvánított rádiófrekvencia-sávokban minden típusú, elektronikus hírközlési szolgáltatásra irányuló technológia használható legyen.

A tagállamok ugyanakkor jogosultak arányos és megkülönböztetésmentes korlátozásokat előírni az elektronikus hírközlési szolgáltatások céljára használt rádióhálózat vagy vezeték nélküli hozzáférési technológia típusaira, amennyiben az szükséges:

- a) a káros zavarás elkerüléséhez;
- b) a lakosság egészségének az elektromágneses mezőkkel szembeni védelméhez;
- c) a szolgáltatás műszaki minőségének biztosításához;
- d) a rádiófrekvenciák megosztásának maximalizálásához;
- e) a hatékony spektrumhasználat biztosításához;
- f) a (4) bekezdéssel összhangban közérdekű cél megvalósításának biztosításához.

(4) Ha a második albekezdés másként nem rendelkezik, a tagállamok biztosítják, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatások céljára a tagállamok nemzeti frekvencia-felosztási tervében a közösségi joggal összhangban rendelkezésre állónak nyilvánított rádiófrekvencia-sávokban minden típusú elektronikus hírközlési szolgáltatás használható legyen. A tagállamok ugyanakkor jogosultak arányos és megkülönböztetésmentes korlátozásokat előírni az elektronikus hírközlési szolgáltatások típusára, többek között szükség esetén az ITU rádiószabályzat valamely követelményének teljesítése érdekében.

A bizonyos elektronikus hírközlési szolgáltatásnak egy adott, elektronikus hírközlési szolgáltatásokra alkalmas sávban való nyújtására kötelező intézkedést csak a közösségi joggal összhangban a tagállamok által meghatározott közérdekű célok indokolhatják, mint például, a teljesség igénye nélkül:

- a) életbiztonság;
- b) a társadalmi, regionális vagy területi kohézió ösztönzése;

c) a rádiófrekvenciák nem hatékony kihasználásának elkerülése; vagy

d) a kulturális és nyelvi sokszínűség, illetőleg a médiapluralizmus előmozdítása, például rádióműsor és televízióműsor-terjesztő szolgáltatások nyújtása révén.

Olyan intézkedés, amely egy adott sávban minden más elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtását tiltja, kizárólag akkor írható elő, ha azt életbiztonság védelmét szolgáló szolgáltatás iránti igény indokolja. A tagállamok kivételesen, a tagállamok által a közösségi jogszabályokkal összhangban általuk meghatározott más közérdekű célok megvalósítása érdekében is kiterjeszthetik az ilyen intézkedést.

(5) A tagállamok rendszeresen felülvizsgálják a (3) és (4) bekezdésben előírt korlátozások és intézkedések szükségességét, és nyilvánosságra hozzák ezen felülvizsgálatok eredményeit.

(6) A (3) és a (4) bekezdést az elektronikus hírközlési szolgáltatások céljából felosztott spektrum, valamint a kiadott általános felhatalmazások és az odaítélt egyéni rádiófrekvencia-használati jogok tekintetében 2011. május 25. után kell alkalmazni.

A 2011. május 25-ig meglévő frekvencia-felosztásokra, általános felhatalmazásokra és egyéni használati jogokra a 9a. cikket kell alkalmazni.

(7) A tagállamok – az egyedi irányelvek rendelkezéseinek sérelme nélkül és a nemzeti körülményeket figyelembe véve – spektrumfelhalmozás megakadályozása érdekében szabályokat írhatnak elő, különösen úgy, hogy szigorú határidőket határoznak meg a használati jogoknak a jogosult általi tényleges kihasználására, és hogy a határidők be nem tartása esetén szankciókat alkalmaznak, többek között pénzbírságot szabnak ki vagy visszavonják a használati jogokat. Ezeket a szabályokat arányos, megkülönböztetésmentes és átlátható módon kell megalkotni és alkalmazni.”;

11. a szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„9a. cikk

A meglévő jogokra vonatkozó korlátozások felülvizsgálata

(1) A tagállamok 2011. május 25-ét kezdődően öt éven át megengedhetik, hogy az ezen időpont előtt odaítélt, az odaítélés időpontjától számítva nem kevesebb, mint öt évig érvényes rádiófrekvencia-használati jogok jogosultjai kérelmezzék, hogy a jogaikra vonatkozó, a 9. cikk (3) és (4) bekezdése szerinti korlátozásokat az illetékes nemzeti hatóság újraértékelje.

Az illetékes nemzeti szabályozó hatóság, mielőtt elfogadná határozatát, értesíti a jogosultat a korlátozások újraértékeléséről, ennek keretében megjelöli a jogok terjedelmét az újraértékelést követően, és ésszerű határidőt biztosít a jogosult kérelmének visszavonására.

Ha a jogosult visszavonja kérelmét, a jog annak lejártáig, de legkésőbb az ötéves időszak végéig változatlan formában fennmarad.

(2) Az (1) bekezdésben említett ötéves időszak után a tagállamok minden megfelelő intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy valamennyi olyan további általános felhatalmazásra vagy egyéni használati jogra és az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó frekvencia-felosztásra, amely 2011. május 25-én már hatályban volt, a 9. cikk (3) és (4) bekezdése legyen alkalmazandó.

(3) E cikk alkalmazásában a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a tisztességes verseny előmozdítása érdekében.

(4) Az e cikk alkalmazása során elfogadott intézkedések nem minősülnek új használati jogok odaítélésének, ezért azokra nem alkalmazandók a 2002/20/EK irányelv (engedélyezési irányelv) 5. cikke (2) bekezdésének vonatkozó rendelkezései.

9b. cikk

Egyedi rádiófrekvencia-használati jogok átruházása vagy hasznobérbe adása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy – azokban a sávokban, amelyek tekintetében a (3) bekezdés szerint elfogadott végrehajtási intézkedések így rendelkeznek – a vállalkozások a rádiófrekvenciák használatára vonatkozó egyéni jogokhoz fűződő feltételeknek és a nemzeti eljárásoknak megfelelően más vállalkozásokra átruházhassanak, illetve más vállalkozásoknak hasznobérbe adhassanak egyéni rádiófrekvencia-használati jogokat.

A tagállamok más sávok tekintetében is rendelkezhetnek úgy, hogy a vállalkozások a nemzeti eljárásoknak megfelelően más vállalkozásokra átruházhatnak, illetve más vállalkozásoknak hasznobérbe adhatnak egyéni rádiófrekvencia-használati jogokat.

A rádiófrekvenciák használatára vonatkozó egyéni jogokhoz fűződő feltételek az átruházás vagy hasznobérbe adás után továbbra is alkalmazandók, kivéve, ha az illetékes nemzeti hatóság másképpen rendelkezik.

A tagállamok úgy is határozhatnak, hogy e bekezdés rendelkezései ne legyenek alkalmazandók abban az esetben, ha a vállalkozás az egyéni rádiófrekvencia-használati jogát eredetileg ingyenesen szerezte meg.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a vállalkozások a rádiófrekvencia-használati jog átruházására vonatkozó szándékukat, illetve magát az átruházást az egyéni használati jogok megadásáért felelős, illetékes nemzeti hatóságnak – a nemzeti eljárásoknak megfelelően – bejelentésük és nyilvánosságra hozzák. Ha a rádiófrekvencia-használatot a 676/2002/EK határozat (rádióspektrum-határozat) vagy más közösségi intézkedés alkalmazása révén harmonizálták, ennek az átruházásnak meg kell felelnie az ilyen harmonizált használatnak.

(3) A Bizottság megfelelő végrehajtási intézkedéseket fogadhat el azon sávok meghatározására, amelyekben a rádiófrekvencia-használati jogokat a vállalkozások egymásra átruházhatják, vagy egymásnak hasznobérbe adhatják. Ezen intézkedések nem vonatkozhatnak a műsorszórásra használt frekvenciákra.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen műszaki végrehajtási intézkedéseket a 22. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”;

12. a 10. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok valamennyi nemzeti számozási erőforrás vonatkozásában ellenőrizzék a használati jogok megadását, továbbá a nemzeti számozási terv kezelését. A tagállamok biztosítják, hogy minden nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás számára megfelelő számok és számozási tartományok álljanak rendelkezésre. A nemzeti szabályozó hatóságok a nemzeti számozási erőforrásokkal kapcsolatos használati jogok megadására vonatkozóan tárgyilagos, átlátható és megkülönböztetésmentes eljárásokat hoznak létre.

(2) A nemzeti szabályozó hatóságok biztosítják, hogy a nemzeti számozási tervek és eljárások alkalmazása olyan módon történjen, amely a nyilvánosan elérhető hírközlési szolgáltatások minden szolgáltatója esetében egyenlő bánásmódot biztosít. A tagállamok különösen biztosítják, hogy az a vállalkozás, amely egy számtartománnyal kapcsolatban használati jogot szerzett, elektronikus hírközlési szolgáltatások más szolgáltatóival szemben ne alkalmazzon megkülönböztetést a szolgáltatásaikhoz hozzáférést biztosító számjegysorozatok tekintetében.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) . A tagállamok támogatják a konkrét számok vagy számtartományok Közösségen belüli harmonizációját, amennyiben ez elősegíti a belső piac működését és a páneurópai szolgáltatások kifejlesztését. A Bizottság ez ügyben megfelelő műszaki végrehajtási intézkedéseket hozhat.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 22. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”;

13. a 11. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdésének első francia bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„— megkülönböztetés és késedelem nélkül alkalmazott, egyszerű, hatékony, átlátható és nyilvános eljárások alapján járjon el, és határozatát minden esetben a kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül hozza meg, kivéve a kisajátítás eseteit, és”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokat és/vagy nyilvánosan hozzáférhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat üzemeltető vállalkozások állami szervek vagy önkormányzatok tulajdonában vagy ellenőrzése alatt maradnak, az (1) bekezdésben említett jogok megadására vonatkozó funkció a tulajdonlással, illetve ellenőrzéssel összefüggő tevékenységektől ténylegesen elkülönüljön.”;

14. a 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12. cikk

Helymegosztás, valamint a hálózati elemek és a kapcsolódó eszközök megosztása az elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatói számára

(1) Amennyiben egy elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vállalkozás a nemzeti jogszabályok értelmében jogosult köztulajdonban vagy magántulajdonban lévő ingatlanon, ilyen ingatlan felett vagy ingatlan alatt létesítményeket telepíteni, vagy az ingatlan kisajátítására vagy használatára vonatkozó eljárásból előnyt szerezhet, a nemzeti szabályozó hatóságok az arányosság elvének maradéktalan figyelembevételével mellett előírhatják az ilyen létesítmények, illetve ingatlanok, többek között az épületek, az épületek bejárata, az épületek kábelezése, a tartóoszlopok, az antennák, a tornyok és egyéb támasztó szerkezetek, az alépítmények, a kábelcsatornák, az ellenőrzőaknákat és a szekrények megosztását.

(2) A környezet, a közegészség vagy a közbiztonság védelme, illetve település- vagy területrendezési célok megvalósítása érdekében a tagállamok kötelezhetik az (1) bekezdésben említett jogok jogosultjait a létesítmény vagy ingatlan megosztására (beleértve a fizikai helymegosztást is), illetve az állami építési munkák összehangolását megkönnyítő intézkedések megtételére, és kizárólag azt követően, hogy megfelelő időt fordítottak nyilvános konzultációra, amelynek keretében minden érdekeltnek megadták a lehetőséget véleményük kifejtésére. Az ilyen megosztási vagy koordinációs rendelkezések között szerepelhetnek a létesítmény- vagy ingatlanmegosztás költségeinek felosztására vonatkozó szabályok.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok, miután megfelelő időt fordítottak nyilvános konzultációra, amelynek keretében minden érdekelt félnek megadták a lehetőséget nézetei kifejtésére, jogosultak legyenek a vezetékek épületeken belüli vagy – amennyiben azok az épületen kívül találhatóak – az első gyűjtő- vagy elosztási pontig tartó megosztására vonatkozó kötelezettségeket előírni az (1) bekezdésben említett jogok tulajdonosaira és/vagy az említett vezetékek tulajdonosai számára, amennyiben ezen infrastruktúra megkettőzésének gazdaságtalan vagy fizikailag kivitelezhetetlen volta ezt indokolja. Ez a megosztás vagy összehangolás magában foglalhatja a közös eszköz-, illetve ingatlanhasználattal összefüggésben felmerülő, adott esetben a kockázat figyelembevételével módosított költségek megosztására vonatkozó szabályok megállapítását.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes nemzeti hatóságok előírhatják a vállalkozások számára, hogy az illetékes hatóságok kérése esetén továbbítsák a megfelelő információkat annak érdekében, hogy e hatóságok a nemzeti szabályozó hatóságokkal együtt részletes jegyzéket készíthessenek az (1) bekezdésben említett létesítmények jellegére, hozzáférhetőségére és földrajzi elhelyezkedésére vonatkozóan, valamint azt az érdekelt felek rendelkezésére bocsáthassák.

(5) A nemzeti szabályozó hatóság által az e cikknek megfelelően hozott intézkedéseknek objektíveknek, átláthatóknak, megkülönböztetésmenteseknek és arányosoknak kell lenniük. Adott esetben ezeket az intézkedéseket a helyi hatóságokkal koordinálva kell végrehajtani.”;

15. az irányelv a következő fejezettel egészül ki:

„IIIa. FEJEZET

A HÁLÓZATOK ÉS A SZOLGÁLTATÁSOK BIZTONSÁGA ÉS INTEGRITÁSA

13a. cikk

Biztonság és integritás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvános hírközlő hálózatokat szolgáltató és a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások megfelelő műszaki és szervezeti intézkedéseket hozzanak a hálózataik és szolgáltatásaik érintő kockázatok megfelelő kezelése érdekében. Az ezen intézkedések által biztosított biztonsági szintnek – figyelembe véve az ezen intézkedések területén elért legújabb eredményeket – meg kell felelnie a kockázat mindenkori mértékének. Intézkedéseket kell hozni különösen a váratlan biztonsági események felhasználókra és összekapcsolt hálózatokra gyakorolt hatásának megelőzésére és minimalizálására.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvános hírközlő hálózatokat szolgáltató vállalkozások – az általuk szolgáltatott hálózaton keresztül nyújtott szolgáltatások folytonosságának garantálása érdekében – megtegyenek minden megfelelő lépést hálózataik integritásának biztosítására.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvános hírközlő hálózatokat szolgáltató és a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások értesítsék az illetékes nemzeti szabályozó hatóságot a biztonság megsértésének és az integritás hiányának minden olyan esetéről, amely jelentős hatással volt a hálózatok, illetve a szolgáltatások működésére.

Az adott nemzeti szabályozó hatóság szükség szerint értesíti a többi tagállam nemzeti szabályozó hatóságát és az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökséget (ENISA). Az adott nemzeti szabályozó hatóság tájékoztathatja a nyilvánosságot, illetve a vállalkozásokat erre kötelezheti, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a biztonság megsértésének vagy az integritás hiányának nyilvánosságra hozatalához közérdekű a közérdekű.

Az érintett nemzeti szabályozó hatóság a beérkező bejelentésekről és az e bekezdésnek megfelelően tett intézkedésekről évente összefoglaló jelentést nyújt be a Bizottságnak és az ENISA-nak.

(4) A Bizottság – a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve az ENISA véleményét – az (1), (2) és (3) bekezdésben említett intézkedések harmonizálása céljából megfelelő műszaki végrehajtási intézkedéseket fogadhat el, így különösen meghatározhatja a bejelentés körülményeit, és a bejelentésre vonatkozóan alaki és eljárási követelményeket állapíthat meg. E műszaki végrehajtási intézkedések a lehető legnagyobb mértékben európai és nemzetközi szabványokon alapulnak majd, és nem akadályozzák meg a tagállamokat abban, hogy az (1) és (2) bekezdésben említett célok elérése érdekében további követelményeket határozzanak meg.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen végrehajtási intézkedéseket a 22. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

13b. cikk

Végrehajtás, a jogkövető magatartás kikényszerítése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes nemzeti szabályozó hatóságok jogosultak legyenek a 13a. cikk végrehajtása érdekében kötelező utasításokat kiadni – többek között a végrehajtási határidők vonatkozásában – a nyilvános hírközlő hálózatokat szolgáltató és a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások részére.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes nemzeti szabályozó hatóságok jogosultak legyenek kötelezni a nyilvános hírközlő hálózatokat szolgáltató és a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokat:

- a) a szolgáltatásaik és a hálózataik biztonsági és/vagy integritási szintjének megállapításához szükséges adatok szolgáltatására, ideértve írásos biztonsági stratégiájuk átadását is; és
- b) arra, hogy vessék alá magukat egy minősített független szerv vagy egy illetékes nemzeti hatóság által végzett biztonsági ellenőrzésnek, és az ellenőrzés eredményeit bocsássák a nemzeti szabályozó hatóság rendelkezésére. Az ellenőrzés költségei az adott vállalkozást terhelik.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok rendelkezzenek a szabályok be nem tartásának, valamint annak a hálózatok biztonságára és integritására gyakorolt hatásainak kivizsgálásához szükséges hatáskörökkel.

(4) Ezen rendelkezések nem sérthetik ezen irányelv 3. cikkét.”;

16. a 14. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben egy vállalkozás egy meghatározott piacon (első piac) jelentős piaci erővel rendelkezik, egy ehhez a piahoz szorosan kapcsolódó piacon (második piac) is jelentős piaci erővel rendelkezőnek minősülhet, amennyiben a két piac közötti kapcsolat lehetővé teszi az első piacon meglévő piaci erő átvitelét a második piacra, így erősítve a vállalkozás piaci erejét. Következésképpen a második piacon alkalmazhatók a 2002/19/EK irányelv (a továbbiakban: a hozzáférési irányelv) 9., 10., 11. és 13. cikke szerinti, az ilyen átvitel megelőzését célzó korrekciós intézkedések, illetve ha ezek eredménytelennek bizonyulnak, akkor a 2002/22/EK irányelv (az egyetemes szolgáltatási irányelv) 17. cikke szerinti korrekciós intézkedések.”;

17. a 15. cikk a következőképpen módosul:

- a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Eljárás a piacok beazonosítására és meghatározására”;

- b) az (1) bekezdésben az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A nyilvános konzultációt – beleértve a nemzeti szabályozó hatóságokkal folytatott konzultációt is – követően és a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a BEREK véleményét, a Bizottság a 22. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadói eljárással összhangban ajánlást fogad el az érintett termék- és szolgáltatás-piacokról (az ajánlás). Az ajánlásban azonosítja az elektronikus hírközlési ágazaton belül azokat a termék- és szolgáltatáspiacokat, amelyek sajátosságai – a versenyjog hatálya alatt konkrét esetekben esetleg meghatározott piacok sérelme nélkül – indokoltá tehetik az egyedi irányelvekben foglalt szabályozási kötelezettségek előírását. A Bizottság a piacokat a versenyjog elvei szerint határozza meg.”;

- c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az ajánlást és az iránymutatásokat a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a nemzeti szabályozó hatóságok a versenyjog elveivel összhangban meghatározzák a nemzeti körülményeknek megfelelő érintett piacokat, különösen a területükön található érintett földrajzi piacokat. A nemzeti szabályozó hatóságok az ajánlásban meghatározottól eltérő piacok meghatározását megelőzően a 6. és a 7. cikkben említett eljárásokat alkalmazzák.”;

- d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A többek között a nemzeti szabályozó hatóságokkal folytatott konzultációt követően és a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a BEREK véleményét, a Bizottság a 22. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban egy, a tagországok közötti piacokat meghatározó határozatot fogadhat el.”;

18. a 16. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A nemzeti szabályozó hatóságok elvégzik az ajánlásban felsorolt, érintett piacok elemzését, figyelembe véve az ajánlásban azonosított piacokat, és a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve az iránymutatásokat. A tagállamok biztosítják, hogy ezen elemzés elvégzésére adott esetben a nemzeti versenyhatóságokkal együttműködésben kerüljön sor.

(2) Amennyiben e cikk (3) vagy (4) bekezdése, a 2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) 17. cikke vagy a 2002/19/EK irányelv (hozzáférési irányelv) 8. cikke előírja, hogy egy nemzeti szabályozó hatóság eldöntse, hogy bevezeti, fenntartja, módosítja vagy megszünteti a vállalkozásokra vonatkozó kötelezettségeket, úgy az e cikk (1) bekezdésében említett piacelemzése alapján meg kell állapítania, hogy az érintett piacon tényleges verseny valósul-e meg.”;

b) a (4), (5) és a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben a nemzeti szabályozó hatóság megállapítja, hogy egy érintett piacon nem hatékony a verseny, a 14. cikkel összhangban meghatározza az e piacon egymagukban vagy együttesen jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozásokat, és a nemzeti szabályozó hatóság az ilyen vállalkozások számára az e cikk (2) bekezdésében említett megfelelő különös szabályozási kötelezettségeket állapít meg, illetve a már létező ilyen kötelezettségeket fenntartja vagy módosítja.

(5) A 15. cikk (4) bekezdésében említett határozatban meghatározott, tagországok közötti piacok esetében az érintett nemzeti szabályozó hatóságok – az iránymutatásokat a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve – a piacelemzést közösen végzik el, és összehangolt módon határoznak az e cikk (2) bekezdésében említett szabályozási kötelezettségek bevezetéséről, fenntartásáról, módosításáról vagy megszüntetéséről.

(6) A (3) és (4) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően meghozott intézkedésekre a 6. és 7. cikkben említett eljárások alkalmazandók. A nemzeti szabályozó hatóságok az alábbi határidőkön belül elvégzik az érintett piac elemzését, és a 7. cikkel összhangban bejelentik a megfelelő intézkedéstervezetet:

a) az adott piacra vonatkozó korábbi intézkedés elfogadásától számított három éven belül. Ez az időszak azonban legfeljebb három további évvel meghosszabbítható, amennyiben a nemzeti szabályozó hatóság a javasolt meghosszabbításról szóló, indokolással ellátott értesítést küld a Bizottságnak, és ezzel kapcsolatban a Bizottság az értesítéstől számított egy hónapon belül nem emel kifogást;

b) a Bizottságnak korábban be nem jelentett piacok esetében az érintett piacokra vonatkozó felülvizsgált ajánlás elfogadásától számított két éven belül; vagy

c) az Unióhoz újonnan csatlakozott tagállamok esetében a csatlakozástól számított két éven belül.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) Amennyiben a nemzeti szabályozó hatóság a (6) bekezdésben előírt határidőn belül nem végezte el az ajánlásban azonosított valamely érintett piac elemzését, a BEREC kérésre segítséget nyújt az érintett nemzeti szabályozó hatóságnak például az adott piac és az előírandó egyedi kötelezettségek elemzésének elvégzésében. E segítségre támaszkodva az érintett nemzeti szabályozó hatóság a 7. cikkel összhangban hat hónapon belül bejelenti a Bizottságnak az intézkedéstervezetet.”;

19. a 17. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első mondatában a „szabvány-, illetve előírásjegyzéket” szövegrész helyébe a „nem kötelező szabványok, illetve előírások jegyzékét” szöveg lép:

b) a (2) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ilyen szabványok és/vagy előírások hiányában a tagállamok ösztönzik a Nemzetközi Távközlési Unió (ITU), a Postai és Távközlési Igazgatások Európai Értekezlete (CEPT), a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet (ISO) vagy a Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottság (IEC) által elfogadott nemzetközi szabványok vagy ajánlások alkalmazását.”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Ha a Bizottság kötelezővé kívánja tenni egyes szabványok és/vagy előírások alkalmazását, az Európai Unió Hivatalos Lapjában hirdetményt tesz közzé és minden érintett felet észrevételezésre hív fel. A Bizottság megfelelő végrehajtási intézkedéseket hoz és kötelezővé teszi a megfelelő szabványok alkalmazását oly módon, hogy azokat az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett szabvány- és/vagy előírásjegyzékben kötelező szabványként tünteti fel.

(5) Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az (1) bekezdésben említett szabványok és/vagy előírások már nem járulnak hozzá a harmonizált elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásához, vagy már nem felelnek meg a fogyasztói igényeknek, vagy hátráltatják a technológiai fejlődést, a 22. cikk (2) bekezdésben említett tanácsadói bizottsági eljárásnak megfelelően törli azokat az (1) bekezdésben említett szabvány- és/vagy előírásjegyzékből.”;

d) a (6) bekezdésben az „a 22. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően törli azokat az (1) bekezdésben említett szabvány-, illetve előírásjegyzékből” szövegrész helyébe az „akkor megfelelő végrehajtási intézkedéseket hoz, majd a kérdéses szabványokat és/vagy előírásokat törli az (1) bekezdésben előírt szabvány-, illetve előírásjegyzékből” szöveg lép;

e) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6a) Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló, a (4) és a (6) bekezdésben említett végrehajtási intézkedéseket a 22. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”;

20. a 18. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő c) ponttal egészül ki:

„c) a digitális televíziós szolgáltatások és készülékek szolgáltatóit arra, hogy működjenek együtt a műszakilag átjárható televíziós szolgáltatásoknak a fogyasztókkal élő végfelhasználók részére történő szolgáltatásában.”;

b) a (3) bekezdést el kell hagyni;

21. a 19. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„19. cikk

Harmonizációs eljárások

(1) Az ezen irányelv 9. cikkében, valamint a 2002/20/EK irányelv (az engedélyezési irányelv) 6. és 8. cikkében foglalt rendelkezések sérelme nélkül, ha a Bizottság megállapítja, hogy az ezen irányelvben és az egyedi irányelvekben meghatározott szabályozási feladatok nemzeti szabályozó hatóságok általi végrehajtásában tapasztalható eltérések az egységes piac akadályát képezhetik, akkor a Bizottság a 8. cikkben foglalt célok elérésének előmozdítása érdekében – a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a BEREC véleményét – ajánlást adhat ki vagy határozatot fogadhat el ezen irányelv és az egyedi irányelvek rendelkezéseinek harmonizált alkalmazásáról.

(2) Ha a Bizottság az (1) bekezdés szerint ajánlást ad ki, akkor köteles a 22. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban eljárni.

A tagállamok biztosítják, hogy feladataik elvégzése során a nemzeti szabályozó hatóságok a lehető legnagyobb mértékben figyelembe vegyék ezeket az ajánlásokat. Ha egy nemzeti szabályozó hatóság úgy dönt, hogy nem követ egy ajánlást, erről tájékoztatja a Bizottságot, és megindokolja álláspontját.

(3) Az (1) bekezdés szerint elfogadott határozatok kizárólag a következő kérdések kezelésére irányuló harmonizált vagy összehangolt elvek megállapítására terjedhetnek ki:

a) a 15. és 16. cikk alkalmazása során a hírközlési piacok szabályozására vonatkozó általános szabályozási elvek nemzeti szabályozó hatóságok általi következtelen alkalmazása, amennyiben az az egységes belső piac akadályát képezi. Az ilyen határozatokban nem lehet a nemzeti szabályozó hatóságok által a 7a. cikk szerint kiadott egyedi értesítésekre hivatkozni;

Ilyen esetben a Bizottság csak határozattervezetre tesz javaslatot:

- az ugyanezen kérdéssel foglalkozó bizottsági ajánlás elfogadását követő legalább két évvel, és
- a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a BEREC által a Bizottság kérését követő három hónapon belül kiadott véleményt a szóban forgó határozat elfogadása ügyében;

b) a számkiosztás, beleértve a számtartományokat, a számok és az azonosítók hordozhatóságát, a szám- és a címfordítási rendszereket és a »112« hívószámon elérhető segélyhívó szolgáltatásokhoz való hozzáférést is.

(4) Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló, az (1) bekezdésben említett határozatot a 22. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(5) A BEREC saját kezdeményezésére tanácsot adhat a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy az (1) bekezdés alapján szükséges-e intézkedni.”;

22. a 20. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha az ezen irányelv vagy az egyedi irányelvek alapján felmerült kötelezettségekkel kapcsolatban jogvita keletkezik egy adott tagállamban elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások között, vagy a tagállamban ilyen vállalkozások és az ezen irányelv vagy az egyedi irányelvek alapján felmerült hozzáférési és/vagy összekapcsolási kötelezettségek kedvezményezettjeinek minősülő egyéb vállalkozások között, akkor az érintett nemzeti szabályozó hatóság – bármelyik fél kérésére és a (2) bekezdés rendelkezéseinek sérelme nélkül – a jogvita lehető legrövidebb időn belül, a kivételes körülmények esetét kivéve minden esetben legkésőbb négy hónapon belül történő megoldása végett kötelező erejű határozatot bocsát ki. Az érintett tagállam megköveteli, hogy minden fél teljes mértékben működjön együtt a nemzeti szabályozó hatósággal.”;

23. a 21. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„21. cikk

Határon átnyúló jogviták rendezése

(1) Ha ezen irányelv vagy az egyedi irányelvek alapján határon átnyúló jogvita keletkezik és a jogvita elbírálására több tagállam nemzeti szabályozó hatósága is illetékességgel rendelkezik, akkor a (2), a (3) és a (4) bekezdésben foglalt rendelkezések szerint kell eljárni.

(2) A jogvitát bármely fél az érintett nemzeti szabályozó hatóságok elé utalhatja. Az illetékes nemzeti szabályozó hatóságok összehangolják erőfeszítéseiket, és jogukban áll konzultációt folytatni a BEREC-vel a jogvitának a 8. cikkben meghatározott célokkal összhangban történő megoldása érdekében.

A nemzeti szabályozó hatóságok által a jogvita során hozott határozat részeként valamely vállalkozás számára megállapított kötelezettségnek meg kell felelnie ezen irányelvnek és az egyedi irányelveknek.

A jogvitában illetékes bármely nemzeti szabályozó hatóság felkérheti a BEREC-et, hogy véleményt adjon ki azokról az intézkedésekről, amelyeket a keretirányelv és/vagy az egyedi irányelvek rendelkezéseinek megfelelően a jogvita rendezése érdekében meg kell tenni.

Amennyiben a BEREC-hez ilyen kérelmet nyújtottak be, a jogvita bármely vonatkozásában illetékes valamennyi nemzeti szabályozó hatóság a jogvita rendezésére irányuló intézkedések megtétele előtt megvárja a BEREC által kiadott véleményt. Ez nem zárja ki, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok szükség esetén sürgős intézkedéseket tegyenek meg

A nemzeti szabályozó hatóság által a jogvita rendezése érdekében a vállalkozásokra előírt kötelezettségeknek igazodniuk kell ezen irányelv, illetve az egyedi irányelvek rendelkezéseivel, és a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell venniük a BEREC által kiadott véleményt.

(3) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az illetékes nemzeti szabályozó hatóságok közösen utasítsák el a jogvita rendezésére irányuló kérelmet abban az esetben, ha léteznek más mechanizmusok, beleértve a közvetítést, amelyek jobban hozzájárulnak a jogvita kellő időben és a 8. cikk rendelkezéseivel összhangban történő rendezéséhez.

A nemzeti szabályozó hatóságok erről haladéktalanul tájékoztatják a feleket. Ha a jogvita rendezése négy hónap elteltével nem történt meg, amennyiben a jogvita megoldása érdekében a sérelmet szenvedett fél nem fordult bírósághoz, valamint bármelyik fél kérésére a nemzeti szabályozó hatóságok – a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a BEREC által kiadott véleményt – összehangolják erőfeszítéseiket a jogvitának a 8. cikk rendelkezéseivel összhangban történő megoldása érdekében.

(4) A (2) bekezdésben említett eljárás nem zárja ki, hogy a felek valamelyike bíróság előtt keresetet indítson.”;

24. a szöveg a következő cikkel egészül ki:

„21a. cikk

Szankciók

A tagállamok meghatározzák az ezen irányelvnek és az egyedi irányelveknek megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést végrehajtásuk biztosítása érdekében. Az előírt szankcióknak megfelelőeknek, hatékonyaknak, arányosaknak, és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok legkésőbb 2011. május 25-ig értesítik a Bizottságot e rendelkezésekről, és késedelem nélkül értesítik a Bizottságot azok bármely későbbi módosításáról.”

25. a 22. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel 8. cikkének rendelkezéseire.”;

b) a (4) bekezdést el kell hagyni;

26. a 27. cikket el kell hagyni.

27. az I. mellékletet el kell hagyni;

28. a II. melléklet helyébe a következő szöveg lép:

„II. MELLÉKLET

A nemzeti szabályozó hatóságok által a közös erőfőlny vizsgálata során a 14. cikk (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban alkalmazandó kritériumok

Két vagy több vállalkozás a 14. cikk értelmében akkor is közös erőfőlnnyel rendelkezőnek minősülhet, ha szerkezeti vagy egyéb kapcsolódás nincs közöttük, azonban olyan piacon működnek, amelyet a tényleges verseny hiánya jellemez, és amelyen egyetlen vállalkozás sem rendelkezik jelentős piaci erővel. A vonatkozó közösségi jogszabályoknak és az Európai Közösségek Bírósága közös erőfőlnnyre vonatkozó ítélkezési gyakorlatának megfelelően valószínűsíthető, hogy ez az eset áll fenn akkor, ha a piac koncentrált és több olyan megfelelő jellemzővel bír, amelyek közül az elektronikus hírközlés esetében az alábbiak lehetnek a leginkább relevánsak:

- a kereslet csekély rugalmassága,
- hasonló piaci részesedések,
- a piacar lépés jelentős jogi vagy gazdasági korlátai,
- vertikális integráció a szolgáltatás kollektív megtagadásával,
- a kiegyenlítő vásárlóerő hiánya,
- a potenciális verseny hiánya.

A fenti felsorolás példálózó, nem kimerítő jellegű, és a kritériumoknak nem kell együttesen teljesülniük. A felsorolás inkább csak illusztrálni kívánja, hogy milyen típusú bizonyítékokkal lehet alátámasztani a közös erőfőlnny fennállására vonatkozó állításokat.”

2. cikk

A 2002/19/EK irányelv (hozzáférési irányelv) módosítása

A 2002/19/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. a 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) »hozzáférés«: eszközök és/vagy szolgáltatások rendelkezésre bocsátása más vállalkozás számára, meghatározott feltételek mellett, kizárólagos vagy nem kizárólagos jelleggel, elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása céljából, beleértve azt is, amikor ezeket az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások vagy műsorszolgáltatói tartalomszolgáltatás nyújtására használják. Ez magában foglalja többek között: a hálózati elemekhez és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférést, amely tartalmazhatja a berendezések helyhez kötött vagy nem helyhez kötött módon történő csatlakoztatását (ez különösen tartalmazza a helyi hurokhoz való hozzáférést és a helyi hurok révén történő szolgáltatásnyújtáshoz szükséges eszközökhöz és szolgáltatásokhoz való hozzáférést); továbbá a fizikai infrastruktúrához való hozzáférést, beleértve az épületeket, alépítményeket és antennatartókat; a megfelelő szoftverrendszerekhez – köztük a működést támogató rendszerekhez – való hozzáférést; az informatikai rendszerekhez vagy adatbázisokhoz való hozzáférést előrendelés, ellátás, rendelés, karbantartás, javítási igények és számlázás céljából; a számfordításhoz vagy az azzal egyenértékű funkcióval rendelkező rendszerekhez való hozzáférést; a helyhez kötött és a mobil rendszerekhez való hozzáférést különösen barangolás céljából; a digitális televíziós szolgáltatások feltételes hozzáférési rendszereihez való hozzáférést és a virtuális hálózati szolgáltatásokhoz való hozzáférést.”;

b) az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) »helyi hurok«: az a fizikai érpár, amely a nyilvános, helyhez kötött elektronikus hírközlő hálózatban valamely hálózati végpontot összekapcsol egy kábelrendezővel vagy annak megfelelő eszközzel.”;

2. a 4. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A nyilvános hírközlő hálózatok üzemeltetői jogosultak és – amennyiben a 2002/20/EK irányelv (engedélyezési irányelv) 4. cikkének megfelelően arra felhatalmazott más vállalkozások kérik – kötelesek a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása végett egymással az összekapcsolásról tárgyalásokat folytatni annak érdekében, hogy a szolgáltatások nyújtását és együttműködési képességét a Közösség egészében biztosítsák. Az üzemeltetők más vállalkozásoknak olyan feltételek mellett kötelesek kínálni a hozzáférést és az összekapcsolást, amelyek összhangban vannak a nemzeti szabályozó hatóság által az 5–8. cikk alapján előírt kötelezettségekkel.”;

3. az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A nemzeti szabályozó hatóságok – a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 8. cikkében foglalt célok érdekében eljárva – ösztönzik és adott esetben biztosítják, ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban, a megfelelő hozzáférést és összekapcsolást, valamint a szolgáltatások átjárhatóságát, feladatkörüket oly módon gyakorolva, hogy az a hatékonyságot, a fenntartható versenyt, valamint a hatékony beruházást és innovációt előmozdítsa, és a végfelhasználók számára a lehető legelőnyösebb legyen.”;

ii. a következő pont kerül beillesztésre:

„ab) indokolt esetben és a szükséges mértékben kötelezettségeket a végfelhasználók hozzáférést ellenőrző vállalkozások számára, hogy szolgáltatásaikat átjárhatóvá tegyék.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés alapján előírt kötelezettségeknek és feltételeknek objektívnek, átláthatónak, arányosnak és megkülönböztetésmentesnek kell lenniük, és a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 6., 7. és 7a. cikkében említett eljárásokkal összhangban kell őket végrehajtani.”;

c) a (3) bekezdést el kell hagyni;

d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdésben említett hozzáférés és összekapcsolás tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságnak legyen hatásköre arra, hogy – ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban, valamint a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 6., 7., 20. és 21. cikkében említett eljárásoknak megfelelően – indokolt esetben a saját kezdeményezésére beavatkozzon a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 8. cikkében foglalt ágazatpolitikai célok védelme érdekében.”;

4. a 6. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A piaci folyamatok és a technológiai fejlődés fényében a Bizottság az I. melléklet módosítása céljából végrehajtási intézkedéseket fogadhat el. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 14. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”;

5. a 7. cikket el kell hagyni;

6. a 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben az „a 9–13. cikkben” szövegrész helyébe az „a 9–13a. cikkben” szöveg lép;

b) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a következőképpen módosul:

– az első francia bekezdésben az „az 5. cikk (1) bekezdésének, az 5. cikk (2) bekezdésének és a 6. cikknek” szövegrész helyébe az „az 5. cikk (1) bekezdésének és a 6. cikknek” szövegrész lép,

- a második francia bekezdésben az „a távközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről és a magánélet védelméről szóló, 1997. december 15-i 97/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (*)” szövegrész helyébe az „az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (**) (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) szövegrész lép.

(*) HL L 24., 1998.1.30., 1. o.

(**) HL L 201., 2002.7.31., 37. o.”;

- ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Kivételes körülmények között, amennyiben a nemzeti szabályozó hatóság a jelentős piaci erővel rendelkező üzemeltetőkre az ezen irányelv 9–13. cikkében meghatározottaktól eltérő hozzáférési, illetve összekapcsolási kötelezettségeket kíván előírni, erre irányuló kérelmet nyújt be a Bizottsághoz. A Bizottság a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testülete (BEREC) (*) véleményét. A Bizottság – a 14. cikk (2) bekezdésével összhangban eljárva – határozatot hoz, amelyben a nemzeti szabályozó hatóságnak engedélyezi ilyen intézkedés megtételét, vagy a kérelmet elutasítja.

(*) Az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testülete (BEREC) és a Hivatal létrehozásáról szóló, 2009. november 25-i 1211/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet”;

- 7. a 9. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A nemzeti szabályozó hatóságok a 8. cikk rendelkezéseivel összhangban az összekapcsolás és/vagy a hozzáférés tekintetében átláthatósági kötelezettségeket állapíthatnak meg, megkövetelve az üzemeltetőktől, hogy meghatározott információkat tegyenek közzé, így számviteli információkat, műszaki előírásokat, hálózati jellemzőket, a szolgáltatás és a használat feltételeit, ideértve a szolgáltatások és alkalmazások használatát és/vagy az azokhoz történő hozzáférést korlátozó bármilyen feltételt – amennyiben a tagállamok a közösségi jogszabályoknak megfelelően ilyen feltételeket engedélyeztek –, valamint az árakat.”;

- b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A (3) bekezdés ellenére, amennyiben egy üzemeltetőt a 12. cikk alapján a nagykereskedelmi hálózati infrastruktúrához való hozzáférésre vonatkozó kötelezettség terhel, a nemzeti szabályozó hatóság biztosítja a legalább a II. mellékletben foglalt elemeket tartalmazó referenciaajánlat közzétételét.”;

- c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság elfogadhatja a II. melléklet szükséges módosításait annak érdekében, hogy hozzáigazítsa azt a piaci fejleményekhez és a technológiai változásokhoz. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló intézkedéseket a 14. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. E bekezdés rendelkezéseinek végrehajtásában a Bizottságot a BEREK segítheti.”

- 8. a 12. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) harmadik személyeknek hozzáférést biztosítsanak meghatározott hálózati elemekhez és/vagy kapcsolódó eszközökhöz, beleértve a nem aktív hálózati elemekhez való hozzáférést és/vagy a helyi hurok átengedését, többek között a közvetítőválasztás és/vagy előválasztás, és/vagy az előfizetői vonal viszonteladásának lehetővé tétele érdekében;”;

- b) az (1) bekezdés f) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„f) helymegosztást vagy a kapcsolódó eszközök más formában való közös használatát biztosítsák;”;

- c) az (1) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„j) biztosítsanak hozzáférést a kapcsolódó szolgáltatásokhoz, így egyebek mellett az azonosítási, a helymeghatározási és a jelenléti szolgáltatáshoz.”;

- d) a (2) bekezdés bevezető mondata és a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A nemzeti szabályozó hatóságok annak mérlegelése során, hogy az (1) bekezdésben említett kötelezettségeket előírják-e és különösen annak vizsgálata során, hogy az ilyen kötelezettségek arányosak lennének-e a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 8. cikkében foglalt célokkal, különösen a következő tényezőket kötelesek figyelembe venni:

- a) a piacfejlődés ütemének tükrében a versengő eszközök használatának vagy üzembe helyezésének műszaki és gazdasági megvalósíthatósága, figyelembe véve a szóban forgó összekapcsolás és/vagy hozzáférés jellegét és típusát, beleértve az egyéb upstream hozzáférési termékek – például az alépítményekhez való hozzáférés – megvalósíthatóságát;”;

- e) a (2) bekezdés c) és d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) az eszköz tulajdonosának kezdeti befektetése, figyelembe véve minden közbefektetést és a befektetés kockázatait;

d) a verseny hosszú távú megőrzésének szükségessége, különös figyelmet fordítva a gazdaságilag hatékony, infrastruktúraalapú versenyre;”;

f) a szöveg a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amikor a nemzeti szabályozó hatóságok e cikk rendelkezéseivel összhangban hozzáférés biztosítására vonatkozó kötelezettségeket írnak elő egy üzemeltető számára, akkor szükség esetén, a hálózat szabályos működésének biztosítása céljából műszaki vagy üzemeltetési feltételeket állapíthatnak meg a szolgáltató és/vagy a hozzáférés kedvezményezettjei számára. A különleges műszaki szabványok vagy előírások betartására irányuló kötelezettségeknek összhangban kell lenniük a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 17. cikkének megfelelően megállapított szabványokkal és előírásokkal.”;

9. a 13. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A nemzeti szabályozó hatóság a 8. cikk rendelkezéseivel összhangban az összekapcsolás és/vagy a hozzáférés bizonyos típusainak szolgáltatása tekintetében a költségmegtérülésre és az árszabályozásra vonatkozó kötelezettségeket állapíthat meg – beleértve az árak költségalapúságára vonatkozó és a költségszámítási rendszerekre vonatkozó kötelezettségeket – abban az esetben, ha a piacelemzés azt mutatja, hogy a tényleges verseny hiányának következtében az érintett üzemeltető a végfelhasználók kárára túlságosan magas szinten tarthatja az árakat vagy árprést alkalmazhat. Az üzemeltető általi befektetések – többek között az új generációs hálózatokba való befektetések – ösztönzése érdekében, a nemzeti szabályozó hatóság figyelembe veszi az üzemeltető befektetését, és a megfelelő befektetett tőke ésszerű megtérülését biztosítja számára az adott új hálózati beruházási projekthez szorosan kötődő minden kockázat figyelembevételével.”;

10. a szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„13a. cikk

Funkcionális szétválasztás

(1) Amennyiben a nemzeti szabályozó hatóság megállapítja, hogy a 9–13. cikk alapján előírt megfelelő kötelezettségekkel nem sikerült megvalósítani a tényleges versenyt, és egyes nagykereskedelmi hozzáférési termékek piaci tekintetében jelentős és tartós versenyproblémák és/vagy piaci hiányosságok állnak fenn, akkor a 8. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében foglalt rendelkezésekkel összhangban – kivételes intézkedésként – arra kötelezheti a vertikálisan integrált vállalkozásokat, hogy az említett hozzáférési termékek nagykereskedelmi szolgáltatásával kapcsolatos tevékenységüket önállóan működő gazdasági egység keretében végezzék.

Ez a gazdasági egység valamennyi vállalkozásnak – ideértve az anyavállalat más gazdasági egységeit is – egységes határidővel és szerződési feltételekkel, ideértve az árra és a szolgáltatás színvonalára vonatkozó feltételeket is, továbbá azonos rendszerek és folyamatok révén köteles nyújtani a hozzáférési termékeket és szolgáltatásokat.

(2) Ha a nemzeti szabályozó hatóság funkcionális szétválasztásra irányuló kötelezettséget kíván előírni, javaslatot nyújt be a Bizottsághoz, amely tartalmazza a következőket:

a) a nemzeti szabályozó hatóságnak az (1) bekezdésben említett megállapításait alátámasztó bizonyítékok;

b) arra vonatkozó bizonyítékok, hogy ésszerű időn belül nincs vagy nagyon kicsi az esély arra, hogy kialakuljon az infrastruktúraalapú verseny;

c) a szabályozó hatóságra, a vállalkozásra, különösen a leválasztott vállalkozás által foglalkoztatott munkaerőre és az elektronikus hírközlési ágazat egészére, valamint figyelembe véve különösen a társadalmi és területi kohézió biztosításának szükségességét – egy ágazat egészébe való befektetések ösztönzésére, valamint más érdekeltekre gyakorolt várható hatás, így különösen az infrastruktúraszintű versenyre gyakorolt várható hatás és a fogyasztókkal kapcsolatos esetleges hatások elemzése;

d) azon okoknak az elemzése, amelyek igazolják, hogy ez a kötelezettség lenne a versennyel kapcsolatos azonosított problémák/piaci kudarcok kezelését célzó eszközök végrehajtásának leghatékonyabb eszköze.

(3) Az intézkedéstervezetnek tartalmaznia kell a következő elemeket:

a) a szétválasztás pontos jellege és mértéke, meg kell határozni különösen az önálló gazdasági egység jogállását;

b) az önálló gazdasági egység eszközei, valamint az egység által szolgáltatandó termékek vagy szolgáltatások megjelölése;

c) az önálló gazdasági egység által foglalkoztatott személyzet függetlenségét biztosító vezetési szabályok és a kapcsolódó ösztönző rendszer;

d) a kötelezettségek teljesítését biztosító szabályok;

e) a működési eljárások – különösen más érdekeltekkel szembeni – átláthatóságát biztosító szabályok;

f) a kötelezettségek teljesítését biztosító felügyeleti program, beleértve az éves jelentés közzétételét is.

(4) A Bizottság által a 8. cikk (3) bekezdésének megfelelően az intézkedéstervezetről meghozott határozatot követően a nemzeti szabályozó hatóság a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 16. cikkében megállapított eljárással összhangban elvégzi a hozzáférési hálózattal kapcsolatos különböző piacok összehangolt elemzését. Értékelése alapján a nemzeti szabályozó hatóság a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 6. és 7. cikkével összhangban dönt kötelezettségek megállapításáról, fenntartásáról, módosításáról vagy visszavonásáról.

(5) Ha a funkcionális szétválasztásra kötelezett vállalkozás a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 16. cikke szerint meghozott határozat alapján valamely piacon jelentős piaci erővel rendelkezőnek minősül, akkor vele szemben e piac tekintetében megállapítható bármely, a 9–13. cikkben meghatározott kötelezettség, illetve a Bizottság által a 8. cikk (3) bekezdése szerint engedélyezett bármely egyéb kötelezettség.

13b. cikk

Vertikálisan integrált vállalkozás önkéntes szétválása

(1) A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 16. cikke szerint meghozott határozat alapján egy vagy több érintett piacon jelentős piaci erővel rendelkezőnek minősülő vállalkozások előzetesen – és kellő időben ahhoz, hogy a nemzeti szabályozó hatóság felmérhesse a tervezett ügylet hatásait – tájékoztatják a nemzeti szabályozó hatóságot, ha helyi hozzáférési hálózati eszközeik teljes egészét vagy jelentős részét más tulajdonában lévő, önálló jogi személyre kívánják átruházni, vagy ha önálló gazdasági egységet kívánnak létrehozni abból a célból, hogy valamennyi kiskereskedelmi szolgáltató részére – saját kiskereskedelmi részlegüket is beleértve – teljes mértékben egyenértékű hozzáférési termékeket biztosítsanak.

A vállalkozások szintén tájékoztatják a nemzeti szabályozó hatóságot ezen szándékuk megváltozásáról, valamint a szétválás folyamatának végeredményéről.

(2) A nemzeti szabályozó hatóság felméri, hogy a tervezett ügylet hogyan befolyásolja a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) alapján kirótt, hatályos szabályozási kötelezettségeket.

Ebből a célból a nemzeti szabályozó hatóság a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 16. cikkében megállapított eljárással összhangban elvégzi a hozzáférési hálózattal kapcsolatos különböző piacok összehangolt elemzését.

Értékelése alapján a nemzeti szabályozó hatóság a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 6. és 7. cikkével összhangban dönt kötelezettségek megállapításáról, fenntartásáról, módosításáról vagy visszavonásáról.

(3) Ha a jogilag és/vagy működését tekintve önálló egység a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 16. cikke szerint meghozott döntés alapján valamely piacon jelentős piaci erővel rendelkezőnek minősül, akkor vele szemben e piac tekintetében megállapítható bármely, a 9–13. cikkben meghatározott kötelezettség, illetve vele szemben megállapítható a Bizottság által a 8. cikk (3) bekezdése szerint engedélyezett bármely egyéb kötelezettség.”;

11. a 14. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel 8. cikkének rendelkezéseire.”;

b) a (4) bekezdést el kell hagyni;

12. a II. melléklet a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A RÉSZLEGES VAGY TELJES ÁTENGEDÉSRE EGY-ARÁNT VONATKOZÓ, A JELENTŐS PIACI ERŐVEL RENDELKEZŐ BEJELENTETT ÜZEMELTETŐK ÁLTAL KÖZZÉTEENDŐ REFERENCIAAJÁNLATBAN MINIMÁLISAN FELTÜNTETENDŐ TÉTELEK JEGYZÉKE;”

b) az a) pontban található meghatározás helyébe a következő szöveg lép:

„a) »helyi alhurok«: olyan részleges helyi hurok, amely egy hálózati végpontot összekapcsol egy koncentrációs ponttal, vagy egy meghatározott közbülső hozzáférési ponttal egy elektronikus távközlési hálózatban;”

c) a c) pontban található meghatározás helyébe a következő szöveg lép:

„c) »helyi hurok teljes átengedése«: valamely kedvezményezett számára a jelentős piaci erővel rendelkező bejelentett üzemeltető helyi hurokjához vagy helyi alhurokjához való hozzáférés biztosítása, amely lehetővé teszi a hálózati infrastruktúra teljes kapacitásának használatát;”

d) a d) pontban található fogalommeghatározás helyébe a következő szöveg lép:

„d) »helyi hurok részleges átengedése«: valamely kedvezményezett számára a jelentős piaci erővel rendelkező üzemeltető helyi hurokjához vagy helyi alhurokjához való hozzáférés biztosítása, amely lehetővé teszi a hálózati infrastruktúra egy meghatározott részének, például a frekvencia egy részének vagy ezzel egyenértékű résznek a használatát;”

e) az A. rész 1., 2. és 3. pontjai helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Azok a hálózati elemek, amelyekhez a hozzáférést kínálják, különösen a következők, a megfelelő kapcsolt eszközökkel együtt:

a) (teljes és részleges) hozzáférés a helyi hurokokhoz;

- b) (teljes és részleges) hozzáférés a helyi alhurkokhoz, beleértve, adott esetben, a backhaul hálózatok kiépítése szempontjából nem aktív hálózati elemekhez való hozzáférést;
- c) adott esetben alapépítményekhez való hozzáférés, ami lehetővé teszi a hozzáférési hálózatok bővítését.
- (2) A fizikai hozzáférési helyek, köztük az utcai szekrények és kábelrendezők elhelyezkedésére, a helyi hurkoknak és alhurkoknak és backhauloknak a hozzáférési hálózat meghatározott részeiben rendelkezésre állására vonatkozó információk és adott esetben az alapépítmények elhelyezkedésére, illetve az azokon belüli rendelkezésre állásra vonatkozó információk.
- (3) A helyi hurokhoz, alhurokhoz és alapépítményhez való hozzáféréssel és annak használatával kapcsolatos műszaki feltételek, beleértve a sodrott fém érpár, és/vagy optikai szál és/vagy ami azzal egyenértékű, kábelelosztó és kapcsolt eszközök, valamint adott esetben, az alapépítményekhez való hozzáférés műszaki feltételei;
- f) a B. rész 1. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A jelentős piaci erővel rendelkező üzemeltető meglévő érintett telephelyeire vagy felszerelésének elhelyezkedésére, illetve azok tervezett aktualizálására vonatkozó információk (*).

(*) A közbiztonsági aggályok felmerülésének elkerülése érdekében ezen információk rendelkezésre bocsátását korlátozni lehet úgy, hogy csak az érdekelt felek számára legyen hozzáférhetők.”

3. cikk

A 2002/20/EK irányelv (engedélyezési irányelv) módosítása

A 2002/20/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. a 2. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A következő fogalom meghatározást szintén alkalmazni kell:

»általános felhatalmazás«: a tagállam által létrehozott jogi keretszabályozás, amely ennek az irányelvnek megfelelően biztosítja az elektronikus hírközlő hálózatok működtetésére és az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására vonatkozó jogokat, és az elektronikus hírközlő hálózatok, illetve az elektronikus hírközlési szolgáltatások valamennyi típusára vagy egyes típusaira vonatkozóan ágazatspecifikus kötelezettségeket állapít meg.”;

2. a 3. cikk (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A különböző tagállamokban lévő vállalkozások számára határon átnyúló elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások érintett tagállamonként nem kötelezettek egynél több értesítésre.”;

3. az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

Rádiófrekvencia- és számhasználati jogok

(1) A tagállamok elősegítik a rádiófrekvenciáknak az általános felhatalmazások alapján történő használatát. A tagállamok szükség esetén egyedi használati jogokat adhatnak a következők érdekében:

- a káros zavarás elkerülése,
- a szolgáltatás műszaki színvonalának biztosítása,
- a hatékony spektrumhasználat biztosítása,
- vagy a tagállamok által a közösségi jogszabályokkal összhangban meghatározott egyéb közérdekű célok elérése.

(2) Ha egyedi rádiófrekvencia- és számhasználati jogok megadása szükséges, a tagállamok – ezen irányelv 6. és 7. cikkének, valamint 11. cikke (1) bekezdése c) pontjának rendelkezéseire is figyelemmel, továbbá az említett erőforrások hatékony felhasználását a 2002/21/EK irányelvnek (keretirányelv) megfelelően biztosító bármilyen más szabályra is figyelemmel – kérelemre minden vállalkozásnak megadják ezt a jogot a hálózatoknak vagy szolgáltatásoknak a 3. cikkben említett általános felhatalmazás alapján történő működtetésére, illetve nyújtására.

Azon egyedi feltételek és eljárások sérelme nélkül, amelyeket a tagállamok a rádiófrekvencia-használati jognak a közérdekű célok közösségi jognak megfelelő megvalósítása céljából rádióműsor- vagy televízióműsor-tartalomszolgáltatók részére való megadása érdekében fogadtak el, a rádiófrekvencia- és számhasználati jogokat nyílt, tárgyilagos, átlátható, megkülönböztetésmentes és arányos eljárások keretében, rádiófrekvenciák esetében a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 9. cikkében foglalt rendelkezésekkel összhangban kell megadni. A nyílt eljárás követelménye alóli kivétel alkalmazható olyan esetekben, amikor az egyedi rádiófrekvencia-használati jogoknak a rádióműsor- vagy televízióműsor-tartalomszolgáltatók részére való megadása a tagállamok által a közösségi joggal összhangban meghatározott közérdekű cél eléréséhez szükséges.

A használati jogok megadása során a tagállamok meghatározzák, hogy a kérdéses jogokat a jogosult átruházhatja-e, és ha igen, milyen feltételekkel. Rádiófrekvenciák esetében ennek a rendelkezésnek összhangban kell lennie a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 9. és 9b. cikkével.

Ha a tagállamok határozott időtartamra adnak jogokat, ennek a határozott időtartamnak – figyelemmel az elérni kívánt célra és a befektetés megfelelő amortizációs idejének szükséges biztosítására – meg kell felelnie a nyújtani kívánt szolgáltatás igényeinek.

Amennyiben az egyedi rádiófrekvencia-használati jogokat tíz évre vagy tíz évnél hosszabb időtartamra adják meg, és ezeket a jogokat a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 9b. cikke alapján a vállalkozások egymásra nem ruházhatják át, és egymásnak nem adhatják haszonbérbe, az illetékes nemzeti hatóság – különösen a jogosult indokolt kérése alapján – meggyőződik arról, hogy az egyedi használati jog megadásának alapjául szolgáló kritériumok a licenc teljes időszaka alatt teljesülnek. Ha ezek a kritériumok már nem érvényesek, az egyedi használati jogot a jogosult előzetes értesítése mellett és kellő idő elteltével az adott rádiófrekvencia használatára vonatkozó általános felhatalmazással kell átalakítani, vagy a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 9b. cikkének megfelelően a vállalkozások között átruházhatóvá vagy haszonbérbe adhatóvá kell tenni.

(3) A használati jog megadására vonatkozó határozatot a teljes kérelemnek a nemzeti szabályozó hatósághoz való beérkezését követően a lehető leghamarabb kell meghozni, kézbesíteni és nyilvánosságra hozni; három héten belül az olyan számok esetében, amelyeket a nemzeti számozási terv keretében meghatározott célra osztottak ki, és hat héten belül az olyan rádiófrekvenciák esetében, amelyeket a nemzeti frekvenciaterv keretében elektronikus hírközlési szolgáltatások általi használatra osztottak ki. Ez utóbbi határidő nem érinti a rádiófrekvenciák, illetve a műholdpozíciók használatával kapcsolatos hatályos nemzetközi megállapodásokat.

(4) Ha az érdekeltekkel a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 6. cikkének megfelelően folytatott konzultációt követően arról születik döntés, hogy a kivételes gazdasági értéket képviselő számok használatára vonatkozó jogok megadására versenyzetési vagy összehasonlító kiválasztási eljárás keretében kerüljön sor, a tagállamok a legfeljebb háromhetes határidőt legfeljebb további három héttel meghosszabbíthatják.

Rádiófrekvenciák esetében a versenyzetési, illetve az összehasonlító kiválasztási eljárásokra a 7. cikk rendelkezései irányadók.

(5) A tagállamok nem korlátozhatják a megadandó használati jogok számát, kivéve akkor, ha ez a 7. cikknek megfelelően a rádiófrekvenciák hatékony kihasználásához szükséges.

(6) A nemzeti szabályozó hatóságok a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 8. cikkének (2) bekezdésével és 9. cikkének (2) bekezdésével összhangban biztosítják a rádiófrekvenciák tényleges és hatékony kihasználását. Biztosítják továbbá, hogy a rádiófrekvencia-használati jogok átruházása vagy felhalmozása következtében ne torzuljon a verseny. Ebből a célból a tagállamok megfelelő intézkedéseket tehetnek a rádiófrekvencia-használati jogok kényszerértékesítésére vagy haszonbérbe adásának kötelezővé tételére.”;

4. a 6. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az elektronikus hírközlő hálózatok működtetésére és az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására vonatkozó általános felhatalmazás, valamint a rádiófrekvencia-használati és a számhasználati jog csak

a mellékletben felsorolt feltételekhez köthető. E feltételeknek megkülönböztetésmenteseknek, arányosoknak és átláthatóknak kell lenniük, és a rádiófrekvencia-használati jogok tekintetében összhangban kell lenniük a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 9. cikkével.”;

b) a (2) bekezdésben a „2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) 16., 17., 18. és 19. cikke” szövegrész helyébe „2002/22/EK irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) 17. cikke” lép;

5. a 7. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. A bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben valamely tagállam a megadandó rádiófrekvencia-használati jogok számbeli korlátozásának lehetőségét vagy a meglévő jogok időtartamának a hozzájuk fűződő szerződéses feltételektől eltérő módon történő meghosszabbítását mérlegeli, többek között köteles:”;

ii. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) közzétenni minden olyan döntést – indokolással együtt –, amely a használati jogok megadásának vagy meghosszabbításának korlátozására vonatkozik;”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha a rádiófrekvencia-használati jogok megadásának korlátozása van szükség, a tagállamok ezeket a jogokat tárgyilagos, átlátható, megkülönböztetésmentes és arányos kiválasztási szempontok alapján kötelesek megadni. Minden kiválasztási szempont megállapításakor kellő mértékben figyelembe kell venni a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 8. cikkében foglalt célok elérését, továbbá az ugyanazon irányelv 9. cikkében előírt követelmények teljesülését.”;

c) Az (5) bekezdésben a „9. cikkével” szövegrész helyébe „9b. cikkével” lép;

6. a 10. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1), a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A nemzeti szabályozó hatóságok a 11. cikknek megfelelően figyelemmel kísérik és ellenőrzik az általános felhatalmazáshoz és a használati jogokhoz fűzött feltételek, valamint a 6. cikk (2) bekezdésében említett egyedi kötelezettségek teljesítését.

A nemzeti szabályozó hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy a 11. cikkkel összhangban kötelezhessék az elektronikus hírközlő hálózatokat működtető vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó, általános felhatalmazással vagy rádiófrekvencia- vagy számhasználati jogokkal rendelkező vállalkozásokat az általános felhatalmazáshoz vagy a használati jogokhoz fűzött feltételek, illetve a 6. cikk (2) bekezdésében említett egyedi kötelezettségek teljesítése ellenőrzéséhez szükséges valamennyi információ rendelkezésre bocsátására.

(2) Ha egy nemzeti szabályozó hatóság azt állapítja meg, hogy egy vállalkozás az általános felhatalmazáshoz vagy a használati jogokhoz fűzött egy vagy több feltételt, illetve a 6. cikk (2) bekezdésében említett egyedi kötelezettségeket nem teljesíti, értesíti a vállalkozást e megállapításról, és lehetőséget biztosít a vállalkozás számára álláspontjának ésszerű határidőn belül történő kifejtésére.

(3) Az érintett hatóságot fel kell hatalmazni arra, hogy az érintett vállalkozást kötelezze a (2) bekezdésben említett kötelezettségzegés azonnali hatállyal vagy ésszerű határidőn belül történő megszüntetésére, és megteszi a megfelelés biztosítását célzó, megfelelő és arányos intézkedéseket.

E tekintetben a tagállamok kötelesek gondoskodni arról, hogy az illetékes hatóságok jogosultak legyenek:

- a) az adott esetnek megfelelően visszatartó erejű pénzbírságot kiszabni, amely lehet visszamenőleges hatályú időszakos bírság; továbbá
- b) a versenyt jelentős mértékben hátráltató szolgáltatás vagy szolgáltatáscsomag nyújtásának beszüntetését vagy késleltetését elrendelni, ha a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 16. cikke szerint a piacelemzést követően előírt hozzáférési kötelezettségek nem teljesülnek.

Az intézkedést és az annak alapjául szolgáló indokokat haladéktalanul az érintett vállalkozás tudomására kell hozni, és ésszerű határidőt kell előírni a vállalkozás számára az intézkedésnek való megfelelésre.”;

- b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A (2) és (3) bekezdés rendelkezéseinek sérelme nélkül a tagállamok kötelesek felhatalmazni az illetékes hatóságot arra, hogy adott esetben pénzbírságot szabjon ki olyan vállalkozásokra, amelyek az ezen irányelv 11. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában és a 2002/19/EK irányelv (hozzáférési irányelv) 9. cikkében előírt adatszolgáltatási kötelezettséget a nemzeti szabályozó hatóság által meghatározott, ésszerű határidőn belül nem teljesítik.”;

- c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az általános felhatalmazáshoz fűzött feltételek vagy a használati jogokhoz fűzött feltételek, illetve a 6. cikk (2) bekezdésében említett egyedi kötelezettségek súlyos és többszöri megszegése esetén, ha az e cikk (3) bekezdése szerinti, a teljesítés biztosítását célzó intézkedések nem vezetnek eredményre, a nemzeti szabályozó hatóságok magakadályozhatják, hogy a vállalkozás tovább folytassa az elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatását vagy az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtását, illetve felfüggeszthetik vagy megvonhatják a használati jogokat. A kötelezettségzegés időtartamára hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók alkalmazhatók abban az esetben is, ha a kötelezettségzegést utólag orvosolták.”;

- d) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A (2), (3) és (5) bekezdés rendelkezéseitől függetlenül, ha az illetékes hatóságnak az általános felhatalmazáshoz fűzött feltételek, a használati jogokhoz fűzött feltételek vagy a 6. cikk (2) bekezdésében említett egyedi kötelezettségek olyan megszegésére utaló bizonyítéka van, amely közvetlenül és súlyosan fenyegeti a közrendet, a közbiztonságot vagy a közegészséget, illetve súlyos gazdasági vagy működési gondokhoz vezet az elektronikus hírközlő hálózatok vagy az elektronikus hírközlési szolgáltatások más szolgáltatói vagy felhasználói számára vagy a rádióspektrum más felhasználói számára, az illetékes hatóság a végső döntés meghozatala előtt sürgősséggel ideiglenes intézkedést hozhat a helyzet orvoslására. Az érintett vállalkozás számára ezt követően ésszerű lehetőséget kell adni álláspontja kifejtésére és esetleges megoldási javaslatainak előterjesztésére. Az illetékes hatóság adott esetben megerősítheti az ideiglenes intézkedést, amely legfeljebb három hónapig maradhat hatályban, de abban az esetben, ha a végrehajtási eljárások nem zárultak le, ez további legfeljebb három hónappal meghosszabbítható.”;

7. a 11. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

- a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a melléklet A. része 1. és 2. feltételének, B. része 2. és 6. feltételének és C. része 2. és 7. feltételének való megfelelés, valamint a 6. cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségeknek való megfelelés szisztematikus vagy eseti ellenőrzése;”;

- b) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„g) a rádiófrekvenciák hatékony használatának fenntartása és az azokkal való eredményes gazdálkodás biztosítása;

h) az olyan jövőbeli hálózat- és szolgáltatásfejlesztések értékelése, amelyek hatással lehetnek a versenytársaknak nyújtott nagykereskedelmi szolgáltatásokra.”;

c) a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdés a), b), d), e), f), g) és h) pontjában említett adatok szolgáltatása a piacra jutást megelőzően, vagy annak feltételeként nem követelhető meg.”;

8. a 14. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„14. cikk

Jogok és kötelezettségek módosítása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az általános felhatalmazásokkal, a használati jogokkal, illetve az eszközök kiépítésére vonatkozó jogokkal összefüggő jogosultságokat, feltételeket és eljárásokat csak objektíve indokolt esetekben és arányos módon, adott esetben az átruházható rádiófrekvencia-használati jogokra alkalmazandó egyedi feltételek figyelembevételével lehessen módosítani. Azon esetek kivételével, amikor a javasolt módosítások kisebb mértékűek és a jogosult vagy az általános felhatalmazások tulajdonosa hozzájárult azokhoz, az ilyen módosításra irányuló szándékot megfelelő módon az érintettek tudomására kell hozni, és az érdekelt feleknek, köztük a felhasználóknak és a fogyasztóknak elegendő időt – hacsak kivételes körülmények nem állnak fenn, legalább négy hetet – kell biztosítani a javasolt módosításokkal kapcsolatos álláspontjuk kifejtésére.

(2) A tagállamok az eszközkiépítési vagy a rádiófrekvencia-használati jogokat a tárgyidőszak vége előtt nem korlátozhatják és nem vonhatják vissza, kivéve akkor, ha ez indokolt, és – adott esetben – összhangban van a melléklettel, valamint a jogok visszavonása esetén nyújtandó kártalanításra irányadó nemzeti rendelkezésekkel.”;

9. a 15. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Annak érdekében, hogy az általános felhatalmazásokkal, a használati jogokkal és az eszközkiépítési jogokkal összefüggő jogosultságokra, feltételekre, eljárásokra, díjakra és döntésekre vonatkozó minden lényeges információhoz minden érdekelt könnyen hozzáférhessen, a tagállamok gondoskodnak ezen információk megfelelő közzétételéről és rendszeres aktualizálásáról.”;

10. a 17. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 9a. cikkében foglalt rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok a 2009. december 31-én hatályos általános felhatalmazásokat és egyedi használati jogokat legkésőbb 2011. december 19-ig hozzáigazítják ezen irányelv 5., 6. és 7. cikkéhez, valamint ennek mellékletéhez.

(2) Ha az (1) bekezdés alkalmazása szűkíti a jogokat vagy kiterjeszti a már hatályos általános felhatalmazásokat és egyedi használati jogokat, a tagállamok legkésőbb 2012. szeptember 30-ig meghosszabbíthatják e felhatalmazások és

jogok érvényességét abban az esetben, ha ez nem érinti más vállalkozásoknak a közösségi jog értelmében fennálló jogait. A tagállamok az ilyen meghosszabbításról – indoklás mellett – tájékoztatják a Bizottságot.”;

11. a melléklet ezen irányelv mellékletének megfelelően módosul.

4. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2887/2000/EK rendelet hatályát veszti.

5. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2011. május 25-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Haladéktalanul közlik a Bizottsággal az említett rendelkezések szövegét.

Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok 2011. május 26-tól alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

6. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv Az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételét követő napon lép hatályba.

7. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2009. november 25-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
Å. TORSTENSSON

MELLÉKLET

A 2002/20/EK irányelv (engedélyezési irányelv) melléklete a következőképpen módosul:

1. az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az ebben a mellékletben található jegyzék kimerítően felsorolja az általános felhatalmazásokhoz (A. rész), a rádiófrekvencia-használati jogokhoz (B. rész) és a számhasználati jogokhoz (C. rész) a 6. cikk (1) bekezdése és a 11. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 5., 6., 7., 8. és 9. cikkében kijelölt határon belül fűzhető feltételeket.”;

2. az A. rész a következőképpen módosul:

- a) a 4. pont helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A nemzeti számozási terv és az európai távbeszélő-számozási tartomány számaihoz, az ingyenesen hívható egyetemes nemzetközi távbeszélőszámokhoz és – ahol ez technikailag és gazdaságilag kivitelezhető – a más tagállamok számozási terveiben szereplő számokhoz való hozzáférés lehetősége végfelhasználók számára, valamint a 2002/22/EK irányelvvel (egyetemes szolgáltatási irányelv) összhangban meghatározott feltételek.”;

- b) a 7. pont helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Az elektronikus hírközlési ágazaton belül a személyes adatok és a magánélet védelme a 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (*) összhangban.

(*) HL L 201., 2002.7.31., 37. o.”;

- c) a 8. pont helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Az elektronikus hírközlési ágazaton belül a fogyasztóvédelemre vonatkozó szabályok, beleértve a 2002/22/EK irányelvvel (egyetemes szolgáltatási irányelv) összhangban meghatározott feltételeket, valamint a fogyasztókkal élő felhasználók általi hozzáférhetőségre vonatkozó, az említett irányelv 7. cikkével összhangban meghatározott feltételeket.”;

- d) a 11. pontban a „97/66/EK irányelvvel”, illetve „97/66/EK irányelvnek” szövegrész helyébe a „2002/58/EK irányelvvel”, illetve „2002/58/EK irányelvnek” szövegrész lép;

- e) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„(11a) Használati feltételek a nyilvánosság közvetlen veszélyre történő figyelmeztetése, valamint a súlyos katasztrófák következményeinek enyhítése céljából a nyilvánosság felé történő hatósági kommunikációra vonatkozóan.”;

- f) a 12. pont helyébe a következő szöveg lép:

„(12) Használati feltételek súlyos katasztrófák vagy nemzeti vészhelyzetek esetén, a segélyhívó szolgálatok és a hatóságok közötti kommunikáció biztosítása érdekében.”;

- g) a 16. pont helyébe a következő szöveg lép:

„(16) Nyilvános hálózatok biztonsága a jogosulatlan hozzáféréssel szemben, a 2002/58/EK irányelvnek (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) megfelelően.”;

- h) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„(19) A nyilvánosság számára elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó nyilvános hírközlő hálózatokat üzemeltető szolgáltatókra vonatkozó átláthatósági előírások a végberendezéstől végberendezésig megvalósuló, a tartalom, a szolgáltatások és az alkalmazások korlátlan elérését és terjesztését is magában foglaló összekapcsolhatóság biztosítása érdekében a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 8. cikkében foglalt célokkal és elvekkel összhangban, a szolgáltatások és alkalmazások használatát és/vagy elérését korlátozó bármilyen feltétel – amennyiben a tagállamok a közösségi jogszabályoknak megfelelően ilyen feltételeket engedélyeztek – nyilvánosságra hozatala és – amennyiben szükséges és arányos – a nemzeti szabályozó hatóságok hozzáférése a nyilvánosságra hozott adatok pontosságának ellenőrzéséhez szükséges információkhoz.”;

3. a B. rész a következőképpen módosul:
- a) az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:
- „(1) Azon szolgáltatás nyújtására vagy technológiatípus használatának biztosítására irányuló kötelezettség, amelyre vonatkozóan a frekvenciahasználati jogot megadták, ideértve szükség szerint a lefedettséggel és a minőséggel kapcsolatos követelményeket is.”;
- b) a 2. pont helyébe a következő szöveg lép:
- „(2) Eredményes és hatékony frekvenciahasználat a 2002/21/EK irányelvvel (keretirányelv) összhangban.”;
- c) a szöveg a következő ponttal egészül ki:
- „(9) A kísérleti rádiófrekvencia-használatra vonatkozó különös kötelezettségek.”;
4. a C. részben az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:
- „(1) Annak a szolgáltatásnak a megjelölése, amely tekintetében a számot használják, ideértve az adott szolgáltatás nyújtásához kapcsolódó előírásokat, és – a kétségek elkerülése végett – az egy adott számtartományra alkalmazandó díjszabási elveket és maximális árakat is, a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 8. cikke (4) bekezdésének b) pontjában előírt fogyasztóvédelem biztosítása érdekében.”
-

A BIZOTTSÁG NYILATKOZATA A HÁLÓZATSEMLEGESSÉGRŐL

A Bizottság nagy jelentőséget tulajdonít az Internet nyitott és semleges jellege megőrzésének, emellett maradéktalanul figyelembe veszi a társjogalkotóknak azt a kívánságát, hogy mostantól a hálózatsemlegességet a nemzeti szabályozó hatóságok által előmozdítandó ágazatpolitikai célként és szabályozási elvként határozzák meg ⁽¹⁾ a vonatkozó átláthatósági követelmények megerősítése mellett ⁽²⁾ és azon megóvási hatáskörök nemzeti szabályozó hatóságok számára való létrehozásával, amelyek segítségével megelőzhető a szolgáltatások színvonalcsökkenése és a nyilvános hálózatok forgalmának akadályozása vagy lassulása ⁽³⁾. A Bizottság szorosan figyelemmel kíséri e rendelkezések tagállamok általi végrehajtását, és az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtott, az elért eredményekről szóló éves jelentésében különlegesen kiemelten kezeli annak kérdését, hogy az európai polgárok „hálózati szabadságai” milyen védelemben részesülnek. A Bizottság ezzel egyidejűleg figyelemmel kíséri a piaci és technológiai fejlemények „hálózati szabadságokra” gyakorolt hatását, és 2010 vége előtt jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy szükség van-e további iránymutatásra, és a versenyjog terén meglévő hatáskörében jár el az esetlegesen felmerülő versenyellenes gyakorlatok kezelésében.

⁽¹⁾ A keretirányelv 8. cikke (4) bekezdésének g) pontja.

⁽²⁾ Az egyetemes szolgáltatási irányelv 20. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 21. cikke (3) bekezdésének c) és d) pontja.

⁽³⁾ Az egyetemes szolgáltatási irányelv 22. cikkének (3) bekezdése.

2009-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvéen	1 000 EUR/év (*)
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvéen	100 EUR/hó (*)
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelvéen	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvéen	700 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvéen	70 EUR/hó
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvéen	400 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvéen	40 EUR/hó
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvéen	500 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvéen	360 EUR/év (= 30 EUR/hó)
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kíráások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

(*) Számonkénti értékesítés: 32 oldalig: 6 EUR
33 és 64 oldal között: 12 EUR
64 oldal felett: egyedileg meghatározott ár

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzét „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A Kiadóhivatal gondozásában megjelent, térítés ellenében kapható kiadványok a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhetők be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU